

مزامیر

کتاب مزامیر که به «زبور داود» نیز شهرت دارد، یکی از دلپذیرترین کتب «کتاب مقدس» است. این کتاب مجموعه‌ای است از شعر و سرود که بزماتی شیوا، روحیات و رویدادهای تاریخی قوم یهود را بیان می‌کند. بیشتر بخش‌های این کتاب در زمان داود پادشاه و کمی بعد از آن نگارش یافته است. «زبور داود» را قوم یهود پس از بازگشت از اسارت بابل، بعنوان کتاب سرود بکار می‌برد.

هفتاد و دو مزمور را داود نوشته؛ دو مزמור را سلیمان، دوازده مزمور را آسف،^۱ همه مزمور را خاندان فورح و بالآخره یک مزמור را موسی برشته تحریر درآورده. مزامیر روحیات مردم را در هنگام شادی و غم بیان می‌کند. از این کتاب می‌فهمیم که در هر روحیه و حالتی که باشیم می‌توانیم قلب خود را بسوی خدا بگشاییم و با وی راز و نیاز کنیم. همچنین، در این کتاب با سرودهای زیبای پرستش خدا آشنا می‌شویم. مطالع این کتاب به خوانده کمک می‌کند تا نه فقط مشکلات خود را با خداوند در میان بگذارد بلکه او را برای نعمت‌هایش ستایش کند.

موضوع اصلی کتاب مزامیر «پرستش» است. این واژه بیش از 200 بار در این کتاب بکار رفته؛ «توکل» و «از های مشابه، ۵۷ بار. آیه کلیدی این کتاب را می‌توان در ۱۵۰: ۶ یافت: «هر که جان در بدن دارد خداوند را ستایش کند! خداوند را سپاس باد!»

کتاب اول

(مزامیر ۴۱-۱)

خوشبختی واقعی

مالک با هم متحد شده‌اند تا برضد خداوند و پادشاه
برگزیده‌اش قیام کنند.^۲ آنها می‌گویند: «بیایید زنگیرها
را پاره کنیم و خود را از قید اسارت آزاد سازیم!»

اما خداوند که بر تخت خود در آسمان نشسته، به
نقشه‌های آنان می‌خندد.^۳ سپس با خشم و غصه آنان
را توبیخ می‌کند و به وحشت می‌اندازد.^۴ خداوند
می‌فرماید: «من پادشاه خود را در شهر مقدس خود
اور شلیم بر تخت سلطنت نشانده‌ام!»

پادشاه می‌گوید: «من فرمان خداوند را اعلام خواهم
کرد. او به من فرموده است: از امروز تو پس من
هستی و من پدر تو!^۵ از من درخواست کن و من همه
قوم‌ها را بعنوان میراث به تو خواهم بخشید و سراسر
دنيا را ملک تو خواهم ساخت.^۶ تو با عصای آنین بر
آنها حکومت خواهی کرد و آنها را مانند ظروف گلی
خرد خواهی نمود.»

^{۱۰} بنابر این، ای پادشاهان، گوش دهید و ای رهبران
جهان توجه نمایید!^{۱۱} ابا ترس و احترام خداوند را
عبدت کنید;^{۱۲} پیش از اینکه پرسش خشمگین شود و
شما را ناید کند، به پایهای بیفتید و آنها را بوسه

خوشبخته حل کسی که با بدکاران مشورت نمی‌کند و
راه گاهکاران را در پیش نمی‌گیرد و با کسانی که
خدا را مسخره می‌کنند همچنین نمی‌شود،^{۱۳} بلکه متنقله از
ستورات خداوند پیروی می‌کند و شب و روز در آنها نظر
می‌نماید.^{۱۴} همچون درختی است که در کار نهرهای آب
کشته شده و به موقع میوه می‌دهد و برگهایش هرگز پرمرده
نمی‌شود؛ کارهای او همیشه ثمر بخش است.

اما بدکاران چنین نیستند. آنها مانند کاهی هستند که
در برابر باد پراکنده می‌شود.^{۱۵} آنها در برابر مسند
دواری خدا محکوم خواهند شد و به جماعت
خدشناسان راه نخواهند یافت.

^{۱۶} درستکاران توسط خداوند محافظت و هدایت می‌شوند،
اما بدکاران بسوی نابودی پیش می‌روند.

پادشاه برگزیده خداوند

چرا قومها شورش می‌کنند؟ چرا مردم بی‌جهت
توطنه می‌چینند؟ پادشاهان جهان و رهبران

بستر های خود، در سکوت به رفتار خود فکر کنید.
اگر خداوند توکل کنید و قربانی های راستین را به او تقدیم نمایید.

^۶بسیاری می گویند: «کیست که به ما کم کند؟» ای خداوند، تو نور چهره ات را بر ما بتابان. ^۷تو قلب را از شادی لبریز کرده ای! آری، شادی ای که تو به من بخشیده ای بیشتر از شادی ای است که به هنگام برداشت محصول فراوان پیدی می آید.^۸ با آرامش خیال به خواب می روم، زیرا تو ای خداوند، تنها تو، مرا در امنیت نگه می داری.

دعای محافظت

ای خداوند، به سخنان من گوش بد و به ناله^۵ من توجه فرما. ای پادشاه و ای خدای من، به فریادم برس، زیرا من فقط نزد تو دعا می کنم.^۹ ای خداوند، صبحگاهان به پیشگاه تو دعا می کنم و تو صدای مرا می شنوی، پس من انتظار خواهم کشید تا جواب مرا بدهی.

^{۱۰} ای خدای نیستی که گناه را اموست بداری و شرارت را تحمل کنی. ^{۱۱} تو تحمل دیدن مکنiran را نداری و از همه بذکاران نفرت داری. ^{۱۲} ای خداوند، تو از قاتلان و حیلهگران بیزاری و دروغگویان را هلاک می کنی.

^{۱۳} اما من در پناه رحمت عظیم تو به خانه مقدس است داخل خواهم شد و با ترس و احترام، تو را عبادت خواهم کرد.

^{۱۴} ای خداوند عادل، راه خود را به من نشان ده و مرا هدایت نما تا دشمنان نتفاوتند بر من چیره شوند. ^{۱۵} دهان ایشان لبریز از دروغ است و دلشان مملو از شرارت. حرفاهاشان پر از تملق و فربی است و به مرگ منتهی می شود.^{۱۶} ای خدا، تو آنها را محکوم کن و بگذار خود در دامهاشان گرفتار شوند! آنها را دور بینداز، زیرا گناهان زیادی مرتكب شده اند و بر ضد تو برخاسته اند.

^{۱۷} اما بگذار همه کسانی که به تو پناه می آورند، خوشحال شوند و همیشه با شادی سرود بخواهند. از کسانی که تو را دوست دارند محافظت نما تا آنها در

زنید، زیرا خشم او ممکن است هر لحظه افروخته شود. خوشحال همه کسانی که به او پناه می بیند.

اطمینان به خداوند در مشکلات

(دلو لین مزمور او وقتی از دست پیش لشالم گرفته بود، سریبد)

ای خداوند، دشمنانم چقدر زیاد شده اند!
^{۱۸} بسیاری برضد من بر می خیزند. ^{۱۹} بسیاری می گویند که خدا به داد من نخواهد رسید.

^{۲۰} اما ای خداوند، تو سیر من هستی و از هر سو مرا محافظت می نمایی. تو مرا پیروز و سر بلند می سازی و شهامت مرا به من باز می گردانی. ^{۲۱} بسیاری خداوند فریاد برمی آورم و او از کوه مقدس^{*} خود مرا اجابت می کند. ^{۲۲} یا خیال آسوده به خواب می روم و از خواب بیدار می شوم، زیرا خداوند از من مراقبت می نماید.^{۲۳} از هزاران دشمنی که از هر سو مرا احاطه کرده اند، ترسی ندارم.

^{۲۴} ای خداوند، برخیز! ای خدای من، مرا نجات ده! دشمنانم را مجازات کن و قدرت آنها را در هم شکن تا دیگر نتوانند به من آسیبی برسانند.^{۲۵} نجات از جانب خداوند می آید و اوست که به قوم خود برکت می دهد.

آرامش فکر

ای خدای عادل من، وقتی نزد تو فریاد برمی آورم، مرا اجابت فرما. زمانی که در سختی و تنگگا بودم تو به داد من رسیدی، پس اکنون نیز بر من رحم فرموده، دعایم را اجابت فرما.

^{۲۶} ای آدمیان، تا به کی خدای پر جلال مرا بی حرمت خواهید کرد؟ تا به کی چیز های باطل و دروغ را دوست خواهید داشت و از آنها پیروی خواهید کرد؟^{۲۷} بدانید که خداوند اشخاص درستکار را برای خود برگزیده است، پس وقتی نزد او فریاد برمی آورم صدایم را خواهد شنید.

^{۲۸} تگذارید خشمنان شما را به گناه بکشاند. بر

* اشاره به کوه صهیون در اورشلیم است که صندوق عهد خدا در آنجا بود.

خدای عادل که از افکار و دلهای ما با خبری، بدیها را از بین بیر و نیکان را استوار ساز.¹⁰ خدا سپر من است و از من محافظت می‌کند. او کسانی را که دلشان پاک و راست است، نجات می‌بخشد.¹¹ خدا داور عادل است. او هر روز بر بدکاران خشمگین می‌شود.¹² اگر آنها بیسوی خدا بازگشت نکند، او شمشیرش را نیز خواهد کرد. خدا کمان خود را کشیده و آمده کرده است.¹³ او سلاح‌های مرگبار و تیرهای آتشین خود را بست گرفته است.¹⁴ وجود اشخاص گناهکار پر از شرار特 و ظلم است و اعمالشان نادرست.¹⁵ آنها برای دیگران چاه می‌کنند، اما خود در آن می‌افتد¹⁶ و در دام بدانشی و ظلم خود گرفتار می‌شوند.¹⁷ خداوند را بخاطر عدالت‌ش می‌ستایم و در وصف او که متعال است می‌سرایم.

شکوه و عظمت خداوند

ای خداوند، ای خداوند ما، شکوه نام تو
8 سراسر زمین را فرا گرفته است و عظمت تو از آسمانها نیز فراتر رفته است.² کوکان و شیرخوارگان، زبان به ستایش تو می‌گشایند و دشمنان را سرفکنده و خاموش می‌سازند.
 و قتی به آسمان تو و به ماه و ستارگانی که آفریده‌ای نگاه می‌کنم،⁴ می‌گویی انسان چیست که تو به فکر او بشی و او را مورد لطف خود قرار دهی؟⁵ کتو مقام او را فقط اندکی پایین‌تر از فرشتنگان قرار دادی و تاج عزت و احترام را بر سر وی نهادی.⁶ او را بر تمام خلقت خود گماردی و همه چیز را زیر فرمان او درآورده:⁷ گوسفندان و گاوان، حیوانات وحشی،⁸ پرندگان آسمان، ماهیان دریا و جاندارانی که در آبها زندگی می‌کنند.
 ای خداوند! ای خداوند ما! شکوه نام تو سراسر زمین را فرا گرفته است.

خدا، داور عادل

ای خداوند، با تمام وجود تو را می‌ستایم و از
9 کارهای شنگفت‌انگیز تو سخن می‌رانم.² تو

پناه تو شادمان باشند.¹² تو ای خداوند، درستکاران را برکت می‌دهی و ایشان را با سپر محبت خود محافظت می‌نمایی.

دعای انسان دردمد

ای خداوند، مرا در شدت خشم خود توبیخ و تنبیه نکن.² ای خداوند، به من رحم کن زیرا پژمرده شده‌ام. خداوند، مرا شفا ده، زیرا درد وجود را فرا گرفته³ و بسیار پریشانم. تا به کی ای خداوند، تا به کی؟⁴ ای خداوند، بیا و مرا برهان؛ به رحمت خود، مرا نجات ده؛⁵ زیرا اگر بمیرم نواعم توانست تو را به یاد آورم و ستایشی کنم.
6 از نالیدن خسته شده‌ام. هرشب بسترم را غرق اشک می‌سازم. از آزار دشمنانم آنقدر گریه کردمام که چشمانت تار شده‌اند.

ای همه بدکاران، از من دور شوید؛ زیرا خداوند صدای گریه مرا شنیده است.⁹ او به فریاد من خواهد رسید و دعایم را اجابت خواهد کرد.¹⁰ انگاه همه دشمنانم ناگهان عاجز و درمانده شده، با سرافکنگی دور خواهند شد.

فریاد دادخواهی

ای خداوند، خدای من، به تو پناه می‌آورم؛
7 مرا از دست تعقیب‌کنندگانم نجات ده،² و گرنه آنها همچون شیر مرا می‌درند و تکه‌که می‌کنند بدون آنکه کسی بتواند به نجاتم بشتایب.
 ای خداوند، خدای من، اگر به کسی ظلم کرده‌ام،³ اگر خوبی را با بدی تلافی نمودام و یا به ناحق دشمن خود را غارت کرده‌ام،⁵ انگاه بگذار دشمن مرا تعقیب نموده، به دام اندازد و زندگی‌ام را تباہ سازد.

ای خداوند، برخیز و با غضب در مقابل خشم دشمنانم بایست! ای خدای من، برخیز و عدالت را برقرار نما.⁷ همه قوم‌ها را نزد خود جمع کن و از بالا بر ایشان داوری فرما.⁸ ای خداوند که داور همه مردم هستی، پاکی و بی‌گناهی مرا بین و حکم بده.⁹ ای

فریاد دادخواهی

ای خداوند، چرا دور ایستاده‌ای؟ چرا به ۱۰ هنگام سختی‌ها خود را پنهان می‌کنی؟^۲ بیا و اشخاص متکر و بدکار را که بر قفر اظلم می‌کنند در دامهای خوشان گرفتار ساز.^۳ آنها با غرور از مقاصد پلید خود سخن می‌شنوند. آنها اشخاص طمعکار را می‌ستایند ولی خدا را ناسزا می‌گویند.^۴ این بدکاران فکر می‌کنند خدای وجود ندارد تا از آنها بازخواست کند.^۵ آنها در کارهایشان موقوف و دشمنانشان را به هیچ می‌شمارند و توجهی به احکام خدا ندارند.^۶ به خود می‌گویند: «همیشه موفق خواهیم بود و از هر مصیبیتی به دور خواهیم ماند».

۷ دهانشان پر از کفر و دروغ و تهدید است و از زبانشان گناه و شرارت می‌بارد.^۸ نزدیک روستاها به کمین می‌نشینند و اشخاص بی‌گناه را می‌کشند.^۹ مانند شیر دررنده، کمین می‌کنند و بر اشخاص فقیر و درمانده حمله می‌برند و ایشان را در دام خود گرفتار می‌سازند.^{۱۰} اشخاص بیچاره در زیر ضربات بی‌رحمانه آنها خرد می‌شوند.^{۱۱} این بدکاران در دل خود می‌گویند: «خدا روی خود را برگردانده و این چیز هارا هرگز نمی‌بیند».

۱۲ ای خداوند، برخیز و این بدکاران را مجازات کن! ای خدا، بیچارگان را فراموش مکن!^{۱۳} چرا اجازه می‌دهی که بدکاران به تو اهانت کنند؟ آنها فکر می‌کنند که تو هرگز از ایشان بازخواست خواهی کرد!^{۱۴} اما ای خدا، تو می‌بینی! تو رنج و غم مردم را می‌بینی و به داد آنها میرسی. تو امید بیچارگان و مددکار بیتیمان هستی.^{۱۵} دست این بدکاران را بشکن. آنها را به سزای اعمالشان برسان و به ظلم آنها پایان بده.

۱۶ خداوند تا ابد پادشاه است؛ آنایی که او را نمی‌پرسند از سرزمین وی رانده و هلاک خواهند شد.

۱۷ ای خداوند، تو دعای بیچارگان را اجابت می‌کنی. تو به درد دل آنها گوش می‌دهی و به ایشان قوت قلب می‌بخشی.^{۱۸} تو از حق بیتیمان و مظلومان دفاع می‌کنی تا دیگر انسان خاکی نتواند آنها را بترساند. پناهگاه درستکاران

شادی و خوشی من هستی و من در وصف تو، ای خدای متعال، می‌سرایم.

^۱ دشمنان عقب‌نشینی کرده، در حضور تو بزمین خواهند افتاد و هلاک خواهند شد.^۲ زیرا تو ای داور عادل بر مسند خود نشسته‌ای و از حق من دفاع می‌کنی. ^۳ تو قومهای شرور را محکم و نایبود کرده‌ای و نام آنها را از صفحه روزگار محو ساخته‌ای.^۴ دشمنان ما را بکلی ریشه کن نموده‌ای و شهرهای آنها را ویران کرده‌ای بطوری که حتی نامی از آنها نیز باقی نمانده است.^۵

^۶ خداوند تا به ابد پادشاه است. او مستند داوری خود را برقرار کرده^۷ تا بر قومهای دنیا با عدل و انصاف داوری نماید.

^۸ خداوند پناهگاه رنج‌دیدگان است و ایشان را در سختی‌ها حفظ می‌کند.

^۹ خداوند، کسانی که تو را می‌شناسند، به تو پناه می‌آورند زیرا تو هرگز طالبان خود را ترک نکرده‌ای.

^{۱۰} ادر وصف خداوند که در اورشلیم سلطنت می‌کند، پسرابید! کارهای او را در میان همه قومها اعلام کنید!^{۱۱} زیرا او قاتلان را بسزا خواهد گذاشت و فریاد ستمدیدگان را فراموش خواهد کرد.

^{۱۲} ای خداوند، بینی دشمنان چگونه به من ظلم می‌کنند. بر من رحم کن و مرا از چنگال مرگ رهایی ده^{۱۴} تا تو را در حضور همه مردم اورشلیم ستایش کنم و بسبیب این رهایی شادی نمایم.

^{۱۵} دشمنان در چاهی که برای دیگران کنده بودند، افتاده‌اند و در دامهایی که برای دیگران گذاشته بودند گرفتار شده‌اند.^{۱۶} خداوند بدکاران را در دامهای خودشان گرفتار می‌کند و نشان می‌دهد که خدای عادلی است.^{۱۷} همه بدکاران و تمام قومهایی که خدا را از باد می‌برند هلاک خواهند شد.^{۱۸} بیچارگان و ستمدیدگان سرانجام به یاد آورده خواهند شد و امیدشان بریاد نخواهد رفت.

^{۱۹} ای خداوند، برخیز و قومها را محاکمه کن! نگذار انسان پیروز شود.^{۲۰} آنها را به وحشت انداز تا بهفهمند که انسان فانی ای بیش نیستند.

شود؟ تا به کی دشمن بر من پیروز باشد؟^۳ ای خداوند من، بر من نظر کن و دعای مرآ اجابت فرما. نگذار نور زندگی‌ام خاموش شود. نگذار به خواب مرگ فرو روم^۴ و دشمن از شکست من شاد شده، بگوید: «بر او پیروز شدم».

من به رحمت تو ایمان دارم و دلم از نجات تو شاد می‌شود.^۵ در وصف تو ای خداوند خواهم سرایید زیرا به من خوبی کرده‌ای.

انسان بدکار

کسی که فکر می‌کند خدا نیست، احمق است.¹⁴ چنین شخصی فاسد است و دست به کارهای پلید می‌زند و هیچ نیکی در او نیست. خداوند از آسمان به انسانها نگاه می‌کند تا شخص فهمیده‌ای بیابد که طالب خدا باشد.^۶ ولی همه از او روگردان شده‌اند، همه فاسد گشته‌اند، در هیچ یک از آنها نیکی نیست.

این بدکاران بی‌فهم، خدا را نمی‌شناسند و قوم مرای می‌نان می‌بلعند.^۷ ولی وحشت، آنها را فرا می‌کیرد زیرا خدا با درستکاران است.^۸ بلی، وقتی بدکاران امید آمد بیچاره را نقش بر آب می‌کنند، خداوند او را در پنهان خود می‌گیرد.
قوم اسرائیل چقدر شاد خواهند شد وقتی خداوند آنها را رستگار سازد! ای خداوند بیا و قوم خود را نجات ده!

آنچه خدا از انسان می‌خواهد

ای خداوند، چه کسی می‌تواند به خیمه^۹ تو وارد شود؟ چه کسی می‌تواند در خانه^{۱۰} مقدس تو بماند؟

کسی که بی‌عیب و بی‌ریا باشد و هر کاری را با صداقت انجام دهد،^{۱۱} کسی که از بدگران بدگویی نکند، به تهمتها گوش ندهد و به همسایه خود بدی نکند،^{۱۲} کسی که بدکاران را خوار بشمارد ولی به کسی که از خدا می‌ترسد احترام بگذارد، کسی که به قول خود وفا کند اگر چه به ضررش تمام شود،

چرا به من که به خداوند پناه بردام ۱۱ می‌گویید: «مثل پرنده به کوهها فرار کن^{۱۳} زیرا بدکاران در کمین درستکاران نشسته‌اند و تیرهای خود را به کمان نهاده‌اند تا ایشان را هدف قرار دهند.^{۱۴} پایه‌های نظم و قانون فرو ریخته، پس مرد درستکار چه می‌تواند بکند؟»
اما خداوند هنوز در خانه^{۱۵} مقص خود است، او همچنان بر تخت آسمانی خود نشسته است. خداوند انسانها را می‌بیند و می‌داند که آنها چه می‌کنند.^{۱۶} خداوند بدکاران و درستکاران را امتحان می‌کند. او از آدم بدکار و ظالم بیزار است.

او بر بدکاران آتش و گوگرد خواهد بارانید و با بداهای سوزان آنها را خواهد سوزانید.^{۱۷} خداوند عادل است و انصاف را دوست دارد و درستکاران در حضور او خواهند زیست.

حمایت خدا از درستکاران

ای خداوند، به داد ما برس، زیرا اینکه اثری از خداشناسان نیست و انسان درستکاری در نیا باقی نمانده است.^{۱۸} همه دروغ می‌گویند و با چالپوسی یکیگر را فربیب می‌دهند.^{۱۹} ای خداوند، زیان چالپوسان و متکران را بیر که می‌گویند: «ما را چه را که بخواهیم با زبانمان بست می‌وریم. هرچه را که بخواهیم می‌گوییم و کسی نمی‌تواند مانع ماشود».
خداوند می‌گوید: «من بر می‌خیزم و به داد فقریان و درماندگان میرسم و آنها را از دست ظالمان نجات می‌بخشم».

وعده‌های خداوند، مانند نقره‌ای که هفت بار در کوره تصفیه شده باشد، پاک و قابل اعتماد است.^{۲۰}
ای خداوند، هر چند پای اشخاص بدکار به همه جارسیده است و مردم کارهای پلید آنها را استیش می‌کنند، ولی تو ما را تا لد از چنین اشخاص حفظ خواهی کرد.

دعای شخص درمانده

ای خداوند، تا به کی مرآ فراموش می‌کنی؟^{۲۱} ۱۳ تا به کی روی خود را از من برمی‌گردانی؟^{۲۲} تا به کی افکارم مرآ از ار دهن و هر روز دلم از غم پر

خود را از گناهکاران دور نگهداشته از راههای آنها پیروی نکرده‌ام، بلکه از کلام تو اطاعت نموده‌ام^۵ و پاهای من هرگز از راههای تو منحرف نشده‌اند.

^۶ای خدا، من تو را می‌خواستم زیرا یقین دارم که مرا اجابت خواهی نمود پس دعای مرا بشنو.^۷ ای که با دست پرقدرت کسانی را که به تو پناه می‌آورند از دست دشمنان می‌رهانی، محبت بی‌دریغت را به من بنمایان.^۸ از من مانند مردمک چشتم مواظب‌نما و مرا زیر سایهٔ بالهای خود پنهان کن.^۹ مرا از چنگ دشمنانی که محاصراه‌ام می‌کنند و بر من هجوم می‌آورند، برهان.^{۱۰} این سنگلاخ متفکر، مرا احاطه کرده‌اند و منتظر فرصتی هستند تا مرا از پای در آورند.^{۱۲} آنها مانند شیری درنده در کمین من نشسته‌اند تا مرا بدرند.

^{۱۳} ای خداوند، برخیز و در مقابل آنها بایست و آنها را از پای در آور. با شمشیر خود، جانم را از دست گناهکاران نجات بده،^{۱۴} مرا از دست مردمانی که دل به این دنیا بسته‌اند، برهان. آنها با نعمت‌های تو شکم خود را سیر می‌کنند و برای فرزندانشان مال و ثروت می‌اندوزند.

^{۱۵} اما من از دین روی تو است که سیر می‌شوم. هنگامی که بیدار شوم تو را خواهم دید، زیرا تو گناه مرا بخشیده‌ام.

سرود پیروزی دادو

(پس از رهایی از دست شانول، دادو این هژمون را سرایید.)

ای خداوند، ای پناه من، تو را موست دارم!
18 ^۲ خداوند، جان پناه من است. او صخرهٔ من است و مرا نجات می‌بخشد. خدایم صخرهٔ محکمی است که به آن پناه می‌برم. او همچون سیر از من محافظت می‌کند، به من پناه می‌دهد و با قدرش مرا می‌رهاند.^۳ او را به کمک خواهم طلبید و از چنگ دشمنان رهایی خواهم یافت. ای خداوند تو شایستهٔ پرسنیت هستی!

^۴ مرگ، مرا در چنگال خود گرفتار کرده بود و موجهای ویرانگرش مرا فرو گرفته بود. ^۵ مرگ برای من دام نهاده بود تا مرا به کام خود بکشد.^۶ اما من در

آپول قرض دهد ولی سود آن را نگیرد، و از گرفتن رشوه برای دادن شهادت بضد بی‌گاه خودداری کند. چنین شخصی همیشه پایدار خواهد ماند.

لذت حضور خدا

ای خدا، از من محافظت فرماء، زیرا که به تو پناه آورده‌ام.
16

^۷ به خداوند گفتم: «تو خداوند من هستی و حز تو هیچ چیز مرا خوبیخت نمی‌کند».

^۸ بزرگان واقعی دنیا کسانی هستند که به تو ایمان دارند، و ایشان مایهٔ شادی من می‌باشند.

^۹ آنان که بدبان خدایان دیگر می‌روند دردهای زیادی خواهند شد. من برای این خدایان قربانی نخواهم کرد و حتی نام آنها را بر زبان نخواهم اورد.

^{۱۰} ای خداوند، تو همه چیز من هستی! تو مال و ثروت من هستی! زندگی من در دستهای تو است.

^{۱۱} آنچه به من بخشیده‌ای، عالی است و من از آن لذت می‌برم.

^{۱۲} خداوند را شکر می‌کنم که مرا راهنمایی می‌کند و حتی شب هنگام نیز مرا تعلیم می‌دهد.^{۱۳} خداوند همیشه با من است! او در کنار من است و هیچ چیز نمی‌تواند مرا بذرخاند.

^{۱۴} پس من در امان خواهم ماند و قلب و وجودم از شادی لبریز خواهد شد؛^{۱۵} زیرا تو مرا در چنگال مرگ رهانخواهی کرد و کسی را که دوستش داری نخواهی گذاشت از بین برود.

^{۱۶} تو راه حیات را به من نشان خواهی داد. حضور تو مرا از شادی لبریز می‌کند و بودن در کنار تو به من لذتی جاودانی می‌بخشد.

دعای مرد بی‌گناه

ای خداوند، فریاد عدالت خواهانهٔ مرا بشنو و به دعای من که از دل بیریا بر می‌آید،

توجه فرماء!^۷ تو واقعیت را می‌دانی، پس بی‌گناهی مرا اعلام کن.^۳ تو از دل من باخبری. حتی در شب به سراغم آمدی و مرا آزمودی و خطاپری در من نیافتدی. هیچ بدی در سخنان من نبوده است،^۴ و من

²⁸ خداوندا، تو چراغ مرا روشن نگهدار و تاریکی
مرا به روشنایی تبدیل کن.²⁹ با کمک تو بر صوف
دشمن حمله خواهم برد و قلعه‌های آنها را در هم
خواهم کوبید.

³⁰ اعمال خداوند کامل و بینقص است و وعده‌های او
پاک و قابل اعتماد! خداوند از کسانی که به او پناه
می‌برند مانند سپر محافظت می‌کند.³¹ گیست خدا غیر
از خداوند و گیست صخره نجات غیر از خدای ما؟

³² خدا به من قوت می‌بخشد و در راه‌هایی که می‌روم
مرا حفظ می‌کند.³³ پاهايم را چون پاهای آهو
می‌گرداند تا بتوانم بر بلندیها بایستم.³⁴ او دستهای
مرا برای جنگ تقویت می‌کند تا بتوانم کمان برنجین
را خام کنم.

³⁵ خداوندا، تو با سپرت مرا نجات داده‌ای، با قدرت
مرا حفظ کرده‌ای و از لطف تو است که به این عظمت
رسیدهام.³⁶ زمین زیر پایم را وسیع ساخته‌ای تا تنفس.
³⁷ شمنانم را تعقیب می‌کنم و به ایشان می‌رسم و تا آنها
را از بین نیرم بر نمی‌گردم.³⁸ آنها را چنان بر زمین
می‌کویم که زیر پایم بیافتد و بر نخیزند.³⁹ تو برای

جنگیدن به من قوت بخشیده‌ای و دشمنانم را زیر پای
من انداخته‌ای.⁴⁰ تو آنها را دادر به عقب‌نشینی و فرار
می‌نمایی و من آنها را نابود می‌کنم.⁴¹ فریاد بر می‌آورند
ولی کسی نیست که آنها را برهاشد. از خداوند کمک
می‌خواهند، اما او نیز به داد ایشان نمیرسد.⁴² من آنها
را خرد کرده، بصورت غبار در می‌آورم و به دست

باد می‌سپارم. آنها را مانند گل کوچه‌ها لگدم می‌کنم.

⁴³ تو مرا از چنگ قومی شورشگر نجات دادی و
مرا رئیس قومها ساختی. مردمی که قبلا
نمی‌شناختم، اکنون مرا خدمت می‌کنند.⁴⁴ بیگانه‌ها
در حضور من سر تعظیم فرود می‌آورند و بمحضر
شنبیدن دستوراتم، آنها را اجرامی‌کنند.⁴⁵ آنها روحیه
خود را باخته‌اند و با ترس و لرز از قلعه‌های خود
بیرون می‌آیند.

⁴⁶ خداوند زنده است! شکر و سپاس بر خدای متعال
باد که صخره نجات من است!⁴⁷ او خدایی است که
انقام مرا می‌گیرد، قومها را مغلوب من می‌گرداند،
و مرا از چنگ دشمنان می‌هاند.

این پریشانی بسوی خداوند فریاد برآوردم و از خدایم
کمک خواستم. فریاد من به گوش او رسید و او از
خانه مقدسش ناله مرا شنید.

⁷ آنگاه زمین نکان خورد و لرزید و بنیاد کوه‌ها
مرتعش شد و به لرزه درآمد؛ زیرا خداوند به خشم
آمده بود.⁸ کود از بینی او برآمد و شعله‌های
سوژانده آتش، از دهانش زبانه کشید!⁹ او آسمان را
شکافت و نزول کرد و زیر پایش ابرهای سیاه قفار
داشت.¹⁰ ایر فرشته‌ای سوار شد و بر بالهای باد
پرواز نمود.¹¹ او خود را با تاریکی پوشاند و ابرهای
غلیظ پر آب، او را احاطه کردند.¹² در خشندگی
حضور او، ابرهای تیره را کنار زد و تگرگ و
شعله‌های آتش پذید آورد.

¹³ آنگاه خداوند، خدای متعال، از آسمان و از میان
تگرگ و شعله‌های آتش با صدای رعدآسا سخن
گفت.¹⁴ او با تیرهای آتشین خود، دشمنانم را پراکنده
و پریشان ساخت.¹⁵ آنگاه فرمان داد و آب دریا عقب
رفت، دمید و خشکی پذید آمد.

¹⁶ خداوند از آسمان دست خود را راز کرد و مرا از
اعماق آبهای بسیار بیرون کشید.¹⁷ مرا از چنگ
دشمنان نیرومندی که از من بسی تواناتر بودند
رهانید.¹⁸ وقتی در سختی و پریشانی بودم، آنها بر
من هجوم آورندند، اما خداوند مرا حفظ کرد.¹⁹ او
مرا به جای امنی بردا و نجاتم داد زیرا مرا دوست
می‌داشت.

²⁰ خداوند پاداش درستکاری و پاکی مرا داده است،

²¹ زیرا از مستورات او اطاعت نموده‌ام و نسبت به
خدای خود گناه نورزیده‌ام.²² همهٔ احکامش را بجا
آورده‌ام و از فرمان او سرپیچی نکرده‌ام.²³ در نظر
خداوند بی‌عیب بوده‌ام و خود را از گناه دور نگاه
داشتام.²⁴ خداوند به من پاداش داده است زیرا در
نظر او پاک و درستکار بوده‌ام.

²⁵ حدایا، تو نسبت به کسانی که به تو وفادارند، امین
هستی و کسانی را که کاملند محبت می‌کنی.

²⁶ اشخاص پاک را برکت می‌دهی و ادمهای فاسد را
مجازات می‌کنی.²⁷ تو افتادگان را نجات می‌دهی اما
منکران را سرنگون می‌کنی.

ای خداوند، ای پناهگاه و نجات دهنده من، سخنان و افکار موردنیستند تو باشند.

پیروزی پادشاه برگزیده خداوند

خداوند دعای تو را در روز بلا اجابت **20**
فرماید! خدای یعقوب از تو محافظت نماید.
² خداوند از مکان مقدس خود، برایت کمک بفرستد،
و از کوه صهیون تو را حمایت کند! ³ تمام هدایای تو
را به یاد آورده و قربانی‌های سوختنی ات را قبول
فرماید. ⁴ ارزوی دلت را برآورده و تو را در همه
کارهایت موفق سازد. ⁵ ما از شنیندن خبر پیروزی تو
شاد خواهیم شد و پرجم پیروزی را به نام خدای خود
برخواهیم افرشت. بلی، خداوند تمام درخواستهای
تو را اجابت فرماید!
⁶ اینک می‌دانم که خداوند از مکان مقدس خود در
آسمان، دعای پادشاه برگزیده خود را اجابت می‌کند و
با نیروی نجات‌بخش خوبش او را میرهاند. ⁷ برخی به
عرابه‌های خود می‌بالند و برخی دیگر به اسبهای
خوبش، ولی ما به خداوند، خدای خود فخر می‌کنیم!
⁸ آنان به زانو درمی‌آیند و می‌افتد، اما ما بر می‌خیزیم
و پابرجا می‌مانیم.

ای خداوند، پادشاه ما را پیروز گردان و هنگامی
که از تو کمک می‌طلییم، مارا اجابت فرمای!

شادی بخاطر پیروزی

ای خداوند، پادشاه از قوتی که به او داده‌ای
21 شادی می‌کند و از پیروزی‌ای که به او
بخشیده‌ای شدمان است. ⁹ تو آرزوی دل او را برآورده
و هرچه از تو خواسته از او دریغ نداشتی. ¹⁰ تو با
برکات نیک، به استقبالش رفتی و تاجی از طلای ناب
بر سرش نهادی. ⁴ از تو حیات خواست، به او دادی و
بقا و طول عمر به او بخشیدی.
⁵ شکوه و عظمت او بخاطر پیروزی‌ای است که تو
به او بخشیده‌ای. تو به او عزت و احترام داده‌ای. ⁶ او
را اتا اید با برکاتت پر ساخته‌ای و با حضورت او را
شاد گردانیده‌ای.

خداوندا، تو مرا بر دشمنان پیروز گردانیدی و از
دست ظالمان رهایی دادی. ⁴⁹ ای خداوند، تو را در
میان قومها خواهم ستد و در وصف تو خواهم
سر اثید.

⁵⁰ خدا پیروزی‌های بزرگی نصیب پادشاه برگزیده
خود دارد می‌سازد و بر او و نسلش همیشه رحمت
می‌فرماید.

عظمت خدا در خلفت

19 آسمان از شکوه و عظمت خدا حکایت می‌کند
و صنعت دستهای او را نشان می‌دهد. ² روز
سخنی بگویند، ساكت و خاموش پیام خود را به
سراسر جهان میرسانند. ⁵ اقتات هر صبح از خانه‌ای
که خدا برپیش در آسمان قرار داده است مانند تازه
دامادی خوشحال و مانند قهرمانی که مشتاقانه منتظر
دودین در میدان است، بیرون می‌آید. ⁶ از یک سوی
آسمان به سوی دیگر می‌شتابد، و حرارتش همه جا را
فرا می‌کشد.

احکام خداوند

⁷ احکام خداوند کامل است و جان را تازه می‌سازد،
کلام خداوند قابل اعتماد است و به ساده‌لال حکمت
می‌بخشد. ⁸ فرامین خداوند راست است و دل را شاد
می‌سازد، اوامر خداوند پاک است و بصیرت
می‌بخشد. ⁹ قوانین خداوند قابل احترام و نیکوست و تا
اید برقرار می‌ماند. احکام خداوند تماماً حق و عدل
است، ¹⁰ از طلای ناب مرغوبتر و از عسل خالص
شیرینتر. ¹¹ احکام تو بندهات را آگاه و هوشیار
می‌سازد و هر که آنها را بجا آورد، پاداش عظیمی
خواهد یافت.

¹² کیست که بتواند به گناهان نهان خود پی ببرد؟
خداوندا، تو مرا از چنین گناهان پاک ساز! ¹³ و نیز
مرا از گناهان عمدی بازدار و نگذار بر من مسلط
شوند. آنگاه خواهم توانست از شر گناه از اراد شده،
بی عیب باشم.

^{۱۳} همچون شیران درند دهان خود را باز کرده‌اند تا
مرا بدرند.^{۱۴} نیرویی در من مانده است. تمام بندهای
استخوان‌ها از هم جدا شده‌اند. دلم مانند موم آب
می‌شود.^{۱۵} کلوبیم همچون ظرف گلی خشک شده و
زبانم به کام چسبیده، تو مرا به لب گور کشانده‌ای.
^{۱۶} دشمنان مانند سگ، دور مرا گرفته‌اند. مردم بدکار
و شور مرا احاطه نموده‌اند. دستها و پاهای مرا
سوراخ کرده‌اند.^{۱۷} از فرط لاغری تمام استخوان‌ها
دیده می‌شوند؛ بدکاران به من خیر شده‌اند.^{۱۸} رخت
مرا در میان خود تقسیم کردن و بر ردای من قرعه
انداختند.

^{۱۹} ای خداوند، از من دور مشو؛ ای قوت من، به
پاری من بشتاب!^{۲۰} جانم را از دم شمشیر برهاش.
جان عزیز مرا از دست بدکاران نجات ده.^{۲۱} مرا از
دهان این شیران برهاش؛ مرا از شاخهای این گواون
وحشی نجات ده!

^{۲۲} کارهای شگفت‌انگیز تو را برای برادران خود
تعريف خواهم کرد. در میان جماعت خواهم ایستاد و
تو را ستایش خواهم کرد.^{۲۳} ای قوم خدا، او را
سپاس گویید؛ ای فرزندان یعقوب، وی را گرامی
بدارید؛ ای بنی اسرائیل او را بپرسید!^{۲۴} او فقیران
را فراموش نمی‌کند و مصیبت آنها را ندیده
نمی‌گیرد؛ روی خود را از آنها بر نمی‌گرداند، بلکه
دعای آنها را می‌شنود و آن را جایت می‌کند.

^{۲۵} بیر حضور جماعت بزرگ، تو را خواهمن ستد.
نذرهای خود را در حضور عزیزانست ادا خواهمن
نمود.^{۲۶} فقیران غذا خواهند خورد و سیر خواهند شد.
طلابان خداوند او را ستایش خواهند کرد. باشد که
آن همیشه زندهل و کامیاب باشند!

^{۲۷} همه مردم جهان خداوند را به یاد خواهند داشت؛
همه قومها بسوی خداوند بازگشت خواهند نمود و او
را پرسش خواهند کرد.^{۲۸} زیرا فرماتروایی از آن
خداوند است و او بر قومها حکومت می‌کند.

^{۲۹} همه متکبران در حضور او به خاک خواهند افتاد
و او را سجده خواهند کرد؛ همه انسانهای فانی از تو
حضورش زانو خواهند زد!^{۳۰} نسل‌های آینده او را
عبادت خواهند کرد، زیرا از پدران خود درباره

^۷ پادشاه بر خداوند توکل دارد و به لطف خدای متعال
همیشه پایدار خواهد ماند.^۸ پادشاه بر همه دشمنانش
غلبه خواهد یافت.^۹ او وقتی بباید مانند آتش مشتعل
مخالفانش را نابود خواهد کرد.

^{۱۰} آتش خشم خداوند، دشمنان پادشاه را خواهد بلعید؛
^{۱۱} آنها بر ضد پادشاه قیام کرند و نقشه‌های پلید
کشیدند، اما موفق نشدند.^{۱۲} او با تیر و کمان آنها را
هدف قرار خواهد داد و ایشان برگشته، پا به فرار
خواهند گذاشت.

^{۱۳} ای خداوند، بخارتر قدرت تو را ستایش می‌کنیم و
عظمت تو را می‌سرایم.

فریاد کمک و سرود ستایش

۲۲ ترک کرده‌ای؟

ای خدای من، ای خدای ای، چرا مرزا
ترک کرده‌ای؟ چرا دور ایستاده‌ای و ناله‌ام
را نمی‌شنوی و به نجات نمی‌شتابی؟ شب و روز
می‌نالم و آرامی ندارم، اما تو مرزا جایت نمی‌کنی.
^{۱۴} با وجود این، تو پاک و مقدس هستی. پدران ما تو
را ستایش کردن و بر تو توکل نمودند و تو نیز
ایشان را نجات دادی؛ ^{۱۵} تو فریاد برآوردن و
رهایی یافتند. ایشان بر تو توکل کردن و نویید و
سرافکنه نشذند.

^{۱۶} اما من مانند کرم پست شده‌ام؛ مرزا انسان بحساب
نمی‌آورند. نزد قوم خود خوار و حقیر شده‌ام.^{۱۷} هر که
مرزا می‌بیند، مسخره می‌کند. آنها سر خود را نکان
می‌دهند و با طعنه می‌گویند:^{۱۸} «ایا این همان کسی است
که بر خدا توکل داشت؟ ایا این همان شخصی است که
می‌گفگ خدا او را دوست دارد؟ اگر خدا او را دوست
دارد پس چرا نجات نمی‌دهد؟»

^{۱۹} ای خداوند، این تو بودی که مرزا از رحم مادرم
بدنیا آوردی. وقتی هنوز در آغوش مادرم بودم، تو
از من مراقبت نمودی.^{۲۰} از شکم مادرم، تو خدای
من بوده‌ای و مرزا حفظ کرده‌ای.^{۲۱} اگر نیز مرزا
ترک مکن، زیرا خطر در کمین است و غیر از تو
کسی نیست که به داد من برسد.^{۲۲} دشمنان مانند
گواون نز سرزمین «باشان» مرزا محاصره کرده‌اند.

^{۱۰} این پادشاه جلال کیست؟ خداوند است! خداوند قادر متعال! آری، اوست پادشاه جلال!

دعا برای هدایت و محافظت

ای خداوند، راز دل خود را با تو در میان **۲۵** می‌گذارم.^۲ خدایا، من بر تو نوک دارم، پس

نگذار شرمnde شوم و دشمناتم با دیدن بدختی من شادی کنند.^۳ بلى، آنانی که به تو امیوارند هرگز سرافکنه خواهد شد، اما کسانی که بجهت از اوامر تو سربیچی می‌کنند خوار خواهد شد.

ای خداوند، راه خود را به من نشان ده و احکام خود را به من بیاموز.^۴ راستی خود را به من تعلیم ده و مرا هدایت فرما، زیرا تو نجات دهنده من هستی و

من همیشه به تو امیدوار بودهام.

ای خداوند، رحمت ازلى و محبت عظیم خود را به یاد آر!^۷ خطایا و گناهان جوانی ام را ببخش! ای خداوند، به رحمت خویش و بخاطر نیکویی خود مرا یاد کن!

خداوند نیکو و عادل است؛ او راه راست خود را به کسانی که از راه منحرف شوند نشان خواهد داد.^۹ او شخص فروتن را در انجام کارهای درست هدایت خواهد کرد و راه خود را به او تعلیم خواهد داد.^{۱۰} خداوند تمام کسانی را که او عهد او رانگاه می‌دارند و از او امرش پیروی می‌کنند، با وفاداری و محبت هدایت می‌کند.

ای خداوند، گناه من بزرگ است، بخاطر نام خودت آن را بیامز!^{۱۲} اگر کسی خداترس باشد، خدا راه راست را به او نشان خواهد داد.^{۱۳} او همیشه کامیاب خواهد بود و فرزندانش در دنیا پایدار خواهد شد.^{۱۴} خداوند به کسانی اعتماد دارد که از او اطاعت می‌کنند. او عهد خود را بیشان تحکیم می‌کند.

چشم امید من همیشه بر خداوند است، زیرا تنها او می‌تواند مرا از خطر برهاش.^{۱۶} ای خداوند، به من توجه فرما و بر من رحم نما، زیرا تها و درماندهام.

غمهای دلم زیاد شده است، مرا از غصه‌هایم رها ساز!^{۱۸} به قفر و بدختی من توجه کن و همه گناهانم را بیامز.

کارهای خدا خواهد شنید.^{۱۳} به فرزندانی که بعد متولد خواهد شد، گفته خواهد شد که خداوند قوم خود را نجات داده است.

خداوند، شبان ما

خداوند شبان من است؛ محتاج به هیچ‌چیز **۲۳** خواهم بود.^۲ مرتعهای سبز مرا می‌خوبلند، بسوی آبهای آرام هدایتم می‌کند^۳ و جان مرا تازه می‌سازد. او بخاطر نام پرشكوه خود مرا به راه راست رهبری می‌کند.^۴ حتی اگر از دره تاریک مرگ نیز عبور کنم، نخواهم ترسید، زیرا تو، ای شبان من، با من هستی! عصا و چوبیستی تو به من قوت قلب می‌بخشد.

کدر برایر چشمان دشمنانم سفرهای برای من می‌گسترانی، از من همچون مهمانی عزیز پذیرایی می‌کنی و جامم را لیریز می‌سازی.^۶ اطمینان دارم که در طول عمر خود، نیکویی و رحمت تو، ای خداوند، همراه من خواهد بود و من تا ابد در خانه^۷ تو ساکن خواهم شد.

پادشاه بزرگ

زمین و هر آنچه در آنست، از آن خداوند **۲۴** می‌باشد.^۲ او اساس و بنیاد زمین را بر آب دریاها قرار داد.

چه کسی می‌تواند به خانه^۸ مقدس خداوند که بر کوه واقع است راه یابد؟^۴ کسی که پندار و کردارش پاک باشد و از ناراستی و دروغ بپرهیزد.^۵ خداوند چنین کسی را نجات بخشیده، برکت خواهد داد و او را بی‌گناه اعلام خواهد نمود.^۶ ایناند کسانی که همیشه در طلب خدای یعقوب می‌باشند و مشتاق بیدار او هستند!^۷ ای دروازه‌ها، سرهای خود را بلند کنید! ای درهای قیمی اورشلیم کنار بایستید، تا پادشاه جلال وارد شود!^۸ این پادشاه جلال کیست؟ خداوند است! خداوند قادر مطلق؛ خداوند فاتح همه جنگها!

ای دروازه‌ها، سرهای خود را بلند کنید! ای درهای قیمی اورشلیم کنار بایستید تا پادشاه جلال وارد شود!^۹

^۴ تنها خواهش من از خداوند این است که اجازه دهد تمام روزهای عمرم در حضور او زیست کنم و در خانه او به او تکر نمایم و جمال او را مشاهده کنم. ^۵ در روزهای سخت زندگی، او مرا در خانه خود پناه خواهد داد، مرا حفظ خواهد کرد و بر صخرهای بلند و مطمئن استوار خواهد ساخت. ^۶ آنگاه بر دشمنانی که مرا احاطه کرده‌اند پیروز خواهم نمود فریاد شادی در خیمه او قربانی‌ها نقدیم خواهم نمود و برای خداوند سرود شکرگزاری خواهم خواند.

^۷ ای خداوند، فریاد مرا بشنو و رحمت فرموده، دعایم را اجابت کن. ^۸ تو گفته‌ای که تو را بطلبیم، من نیز از ته دل می‌گوییم که ای خداوند تو را خواهم طلبید.

^۹ خود را از من پنهان مکن؛ بر من خشمگین مشو و مرا از حضورت مران. تو مددکار من بوده‌ای، مرا طرد مکن؛ ای خدای نجات دهنده من، مرا ترک مگو! ^{۱۰} حتی اگر پدر و مادرم مرا از خود برانند، خداوند مرا نزد خود خواهد پنیرفت.

^{۱۱} ای خداوند، مرا به راه راست خود هدایت کن تا از گزند دشمن در امان باشم. ^{۱۲} امرا به دست بدخواهانم نسپار، زیرا این ظالمان می‌خواهند با شهادت دروغ خود، برضد من قیام کنند.

^{۱۳} اگر مطمئن نبودم که نیکویی خداوند را بار دیگر در این دنیا می‌بینم، تابه حال از بین رفته بودم. ^{۱۴} به خداوند امیدوار باش و بر او توکل کن. ایمان داشته باش و نامید منشو.

طلب کمک از خداوند

ای خداوند، نزد تو فریاد بر می‌آورم؛ ای **28** تکیه‌گاه من، دعایم را بشنو! اگر دعای مرا

نشنوی به سرنوشت کسانی دچار خواهم شد که الان در قبرها خفته‌اند. ^۲ وقتی دستهای خود را بسوی تو بلند می‌کنم و با گریه و زاری از تو کمک می‌طلبه، مرا اجابت فرما. ^۳ مرا جزو بدکاران و شروران محسوب نکن. آنها در ظاهر با همسایگان خود سخنان دوستانه می‌گویند، اما در دل خود قصد اذیت و آزارشان را دارند. ^۴ تنها را برای آنچه که کرده‌اند مجازات کن! برای کارهای رشتی که مرتكب

^{۱۹} شمنام را بین که چه زیادند و چقدر از من نفرت دارند! ^{۲۰} جام را حفظ کن و مرا نجات ده تا شرمنده نشوم، زیرا که بر تو توکل کرده‌ام. ^{۲۱} بیشد که کمال و راستی من حافظ من باشند، زیرا به تو پناه می‌برم. ^{۲۲} خدایا، بنی اسرائیل را از تمام مشکلاتش نجات ده!

دعای مرد نیک

ای خداوند، به داد من برس، زیرا در کمال **26** صداقت رفتار می‌کنم و توکل راسخ به تو دارم. ^{۲۳} خداوندا، مرا بیازما. فکر و دل مرا نقیش کن و پاک ساز؛ ^{۲۴} زیرا رحمت تو را در نظر دارم و وفاداری تو را شعار زندگی خود کرده‌ام.

^۴ بامزادان نادرست نمی‌نشینم و با اشخاص دور و منظاهر رفت و آمد نمی‌کنم. ^۵ از بدکاران نفرت دارم و با شروران معاشرت نمی‌کنم. ^۶ دستهای خود را خواهم شست تا نشان دهم که بی‌گناهم، سپس قربانگاه تو را طوف خواهم کرد. ^۷ آنگاه با سرایین سرود شکرگزاری کارهای شگفت‌انگیز تو را به همه خبر خواهم داد.

^۸ خداوندا، خانه تو را که حضور پرچلالات در آنجاست، دوست می‌دارم. ^۹ پس با من مانند بدکاران و قاتلان رفتار نکن که رشوه میدهند و خون مردم را میریند.

^{۱۱} اما من راستی را پیشه کرده‌ام؛ بر من رحم کن و مرا نجات ده.

^{۱۲} خداوند را در حضور مردم سپاس خواهم گفت، زیرا مرا از خطر میرهاند.

دعای شکرگزاری

خداوند نور و نجات من است، از که **27** بترسم؟ خداوند حافظ جان من است از که هر اسان شوم؟

^۲ هنگامی که بدکاران بر من هجوم آورده‌ند تا مرا نابود کنند، لغزیدند و افتدند. ^۳ حتی اگر لشکری بر ضد من برخیزد، ترسی به دل راه خواهم داد! اگر علیه من جنگ برپا کنند، به خدا توکل خواهم کرد و نخواهم ترسید!

خدلوند، ای خدای من، وقتی نزد تو فرید برآوردم و
کمک طلبیم، مرا شفاذادی.^۳ مرا از لب گور برگرداندی
و از چنگال مرگ نجات دادی تا نمیرم.
^۴ ای عزیزان خداوند، او را ستایش کنید! نام مقدس
خداوند را بستایید،^۵ زیرا غضب او لحظه‌ای است،
اما رحمت و محبت او دلیمی! اگر تمام شب نیز
اشک بزیم، صبحگاهان باز شادی آغاز می‌شود.
^۶ هنگامی که خوشحال و کامیاب بودم، به خود گفتمن
هر گز شکست نخواهم خورد.^۷ فکر کردم مانند کوه
همشه پارچا و پایدار خواهم بود. اما همین که تو،
ای خداوند، روی خود را از من برگرداندی، ترسان
و پریشان شدم.

^۸ ای خداوند، در پیشگاه تو نالیم و التماس‌کنان گفتم:
^۹ «تابودی من برای تو چه فایده‌ای دارد؟ اگر بمیرم و
زیر خاک بروم، آیا غبار خاک من، تو را خواهد
ستود؟ آیا جسد خاک شده من از وفاداری و صداقت
تو تعریف خواهد کرد؟^{۱۰} خداوند، دعایم را بشنو و بر
من رحم کن! ای خداوند، مددکار من باش!»

^{۱۱} خدایا، تو ماتم را به شادی و رقص تبدیل
کردی‌ای! تو رخت عزا را از قتم در آوردم و لباس
جشن و شادی به من پوشاندی.^{۱۲} بنابر این سکوت
نخواهم کرد و با تمام وجود در وصف تو سرود
خواهم خواند. ای خداوند، ای خدای من، تا به ابد تو
را سپاس خواهم گفت!

دعای توکل به خداوند

ای خداوند، به تو پناه آورده‌ام، نگذار
31 هرگز سرافکنه شوم. تو خدایی عادل
هستی، پس مرا نجات ده.^۲ بده دعای من گوش ده و
مرا نجات ببخش. پناهگاهی مطمئن و خانه‌ای
حصاردار برای من باش و مرا برها ن.

^۳ تو جان پناه و سنگر من هستی؛ بخارط نام خود مرا
رهبری و هدایت فرما.^۴ مرا از دامی که برایم نهاده‌اند
حفظ نما و مرا از خطر برها ن.^۵ که تو پناه می‌آورم؛
روح خود را به دست تو می‌سپارم؛ ای خداوند، خدای
حق، تو بهای آزادی مرا پرداخته‌ای.

شده‌اند، مzedshan را کف دستشان بگذار!^۶ آنها را
چنان بر زمین بکوب که دیگر نتوانند بلند شوند،
زیرا به آفرینش و کارهای دست تو اهمیت نمی‌دهند.
^۶ خدا را سپاس باد! او فرید مرا که از او کمک طلبیم،
شنیده‌است.^۷ خداوند قوت و سیر من است. از صمیم قلب
بر او توکل کرم و او مرا باری کرد. از این رو، ملم
شد است و با سرود از او شکر می‌نمایم.
^۸ خداوند قوم خود را حفظ می‌کند و از پادشاه
برگزیده خویش حمایت می‌نماید و او را نجات
می‌بخشد.^۹ ای خداوند، قوم برگزیده خود را نجات ده
و عزیزان خود را برکت عنايت فرما. تو شبان آنها
باش و تا ابد از ایشان نگهداری کن!

صدای خداوند در طوفان

ای فرشتگان، خداوند را ستایش کنید!
29 ^{۱۰} شکوه و عظمت او را بستایید!^{۱۱} خداوند را
آنچنانکه سزاوار است بپرسید! در لباس تقوی و
تقدس او را سجده کنید!
^{۱۲} صدای خداوند از ورای دریاها شنیده می‌شود؛ او
همجون رعد می‌غرد!^{۱۳} صدای او بر اقیانوسها طنبی
افکن است!^{۱۴} صدای خداوند پرقدرت و باشکوه است.
صدای خداوند درختان سرو را می‌شکند.^{۱۵} کوههای لبنان را
درختان سرو لبنان را می‌شکند^{۱۶} و کوههای لبنان را
می‌لرزاند و کوه حرمون را مانند گوساله به جست و
خیز و امیدار.

^۷ صدای خداوند رعد و برق ایجاد می‌کند،^۸ دشتها را
به لرزه در می‌آورد و صحرای قادش را نکان
می‌دهد.^۹ صدای خداوند درخت بلوط را می‌لرزاند و
برگهای درختان جنگل را به زمین می‌ریزد. در
خانه خداوند، همه جال و عظمت او را می‌ستایند.
^{۱۰} خداوند بر آبهای عمیق فرمان میراند و تا به ابد
سلطنت می‌نماید.^{۱۱} خداوند به قوم برگزیده خود قدرت
می‌بخشد و صلح و سلامتی نصیب ایشان می‌کند.

دعای تشکر

خداوند، تو را ستایش می‌کنم، زیرا مرا نجات
30 دادی و نگذشتی دشمناتم به من بخندند.^{۱۲} ای

²³ای قوم خداوند، او را دوست بدارید! خداوند افراد وفادار و امین را حفظ می‌کند، اما متبران را به سزای اعمالشان می‌رساند.²⁴ای همه کسانی که به خداوند امید بسته‌اید، شجاع و قوی دل باشید!

از آنانی که به بت اعتماد می‌کنند، متنفرم؛ من بر تو، ای خداوند، توکل کرده‌ام.⁷ به رحمت تو شادی می‌کنم، زیرا به مصیبت من توجه نمودی و از مشکلات من آگاه شدم.⁸ مرا به دست دشمن نسپردی، بلکه راه نجات پیش پایم نهادی.

⁹ خداوند، بر من رحم کن، زیرا در تنگی و سختی هستم. از شدت گریه چشم‌انم تار شده است. دیگر تاب تحمل ندارم.¹⁰ عمرم با آه و ناله بسر می‌زورد. بر اثر گناه، قوم را از دست داده‌ام و استخوان‌لهلم می‌پوسند.

¹¹ ازد همه دشمنان سرافکنده و رسوا شده‌ام و پیش همسایگان نمی‌توانم سرم را بلند کنم. آشنازیان از من می‌ترسند؛ هر که مرا در کوچه و بازار می‌بیند، می‌گریزد.¹² همچون مرده‌ای هستم که به دست فراموشی سپرده شده است؛ مانند ظرفی هستم که به دور انداخته باشند.¹³ شنیده‌ام که بسیاری پشت سر من بدگویی می‌کنند. وحشت مرا احاطه کرده است، زیرا آنان نقشه قتل مرا می‌کشند؛ برضد من برخاسته‌اند و قصد جانم را دارند.

¹⁴ اما من بر تو، ای خداوند، توکل کرده‌ام و می‌گویم که خدای من تو هستی.¹⁵ ازندگی من در دست تو است؛ مرا از دست دشمنان و از ارده‌گانم برهاش.¹⁶ اینظر لطف بر بندات بیافکن و به راحت خود مرا نجات ده.¹⁷ ای خداوند، به تو متول شده‌ام، نگذار سرافکنده شوم. بگذار بدکاران شرمnde شوند و خاموش به قیره‌ایشان فرو روند.¹⁸ بگذار زبان دروغگو که برضد درستکاران سخن می‌گوید لال شود.

¹⁹ خداوند، نیکوبی تو در حق مطیعانت چه عظیم است! تو به موقع، در حضور مردم، رحمت خود را به آنها نشان خواهی داد.²⁰ دوستدارانت را از دام توطئه و زخم زبان در امان میداری و آنها را در سایه حضورت پناه می‌دهی.

²¹ خداوند را سپاس باد! وقتی من در محاصره بودم، او مجتبش را بطرز شگفت‌انگیزی به من نشان داد!²² من ترسیده بودم و فکر می‌کردم که دیگر از نظر خداوند افتاده‌ام؛ اما وقتی نزد او فریاد براوردم، او دعای مرا اشندید و مرا اجابت فرمود.

اعتراض و بخشش

32 خوشحال کسی که گناهانش آمرزی‌ده شده

و خطاهایش بخشیده شده است!² خوشحال کسی که خداوند او را محروم نمی‌شناسد و حیله و

نزرویری در وجودش نیست.

گناهم وقتی آن را اعتراض نمی‌کنم، وجود مرا مثل خوره می‌خورد و تمام شب غصه و گریه امام نمی‌دهد!⁴ تو، ای خداوند، شب و روز مرا تنبیه می‌کنی، بطوری که طراوات و شادابی خود را از دست میدهم و خرد می‌شوم.⁵ اما وقتی در حضور تو به گناه خود اعتراض می‌کنم و از پوشاندن جرم خودداری نمی‌نمایم و به خود می‌گوییم: «باید گناه خود را نزد خداوند اقرار کنم»، تو نیز گناه مرا می‌آمزمی.⁶ بنابراین، هر شخص با ایمانی بمحض اگاه شدن از گناه خود، باید تا فرستت باقی است آن را در حضور تو اعتراض کند. طوفان حادث هرگز به چنین شخصی آسیب نخواهد رساند.

آن پناهگاه من هستی و مرا از بلا حفظ خواهی کرد. دل مرا با سرودهای پیروزی و رهایی شاد خواهی ساخت!

⁸ خداوند می‌فرماید: «تو را هدایت خواهی نمود و راهی را که باید بروی به تو تعلیم خواهی داد؛ تو را نصیحت خواهی کرد و چشم از تو بربنخواهی داشت!»⁹ پس، مانند اسپ و قاطر نباش که با لگام و افسار هدایت و رام می‌شوند و از خود فهم و شعوری ندارند!»

¹⁰ غم و غصه اشخاص شرور پایان ندارد؛ اما هر که به خداوند توکل کند از رحمت او برخوردار خواهد شد.¹¹ ای نیکان، بسبب آنچه خداوند انجام داده است شادی کنید! ای پاکدلان، بالگ شادی برآورید!

²²خداوند، رحمت تو بر ما باد؛ زیرا ما به تو امید
بسته‌ایم!

در ستایش نیکویی خداوند

34

در هر زمانی خداوند را ستایش خواهم کرد؛
شکر و سپاس او بپوسته بر زبانم جاری
خواهد بود.² جان من به وجود خداوند فخر می‌کنم؛
اشخاص فروتن و افتاده این را خواهند شنید و
خوشحال خواهند شد.³ بیایید با من عظمت خداوند را
اعلام کنید؛ بیایید با هم نام او را ستایش کنیم!

خداوند را به کمک طلبیدم و او مرا اجابت فرمود و
مرا از همه ترسهایم رها ساخت.⁵ مظلومان بسوی
او نظر کردن و خوشحال شدند؛ آنها هرگز سرفکنده
خواهند شد.⁶ این حقیر فریاد برآورد و خداوند
صدای او را شنید و او را از همه مشکلاتش رهانید.⁷
فرشتۀ خداوند دور انانی که از خداوند می‌ترسند و
او را گرامی می‌دارند حلقه می‌زنند و ایشان را از
خطر می‌رهاند.

بیایید امتحان کنید و ببینید که خداوند نیکوست!⁸
خوشبحال کسانی که به او پناه می‌برند!⁹ ای همه
عزیزان خداوند، او را گرامی بدارید؛ زیرا کسانی که
ترس و احترام او را در دل دارند هرگز محتاج و
درمانه نخواهند شد.¹⁰ شیره نیز گرسنگی می‌کشند،
اما طالیان خداوند از هیچ نعمتی بی‌پره نیستند.

ای جوانان، بیایید تا به شما درس خداترسی یاد
بدهم. به من گوش کنید!¹¹ آیا می‌خواهید زندگی خوب
و عمر طولانی داشته باشید؟¹² پس، زبانتان را از
بدی و دروغ حفظ کنید.¹³ بله، از بدی دوری کنید و
نیکویی و آرامش را پیشه خود سازید.

خداوند از نیوکاران مراقبت می‌کند و به فریاد
ایشان گوش می‌دهد.¹⁴ اما او بر ضد بدکاران است و
سرانجام، اثر آنها را از روی زمین محو خواهد
ساخت.¹⁵ نیکان فریاد برآورند و خداوند صدای ایشان
را شنید و آنها را از تمام سختیهایشان رهانید.¹⁶
خداوند نزدیک دلشکستگان است؛ او انانی را که
امید خود را از دست داده‌اند، نجات می‌بخشد.

ای نیکان، خداوند را با سروودی شاد ستایش
کنید! خداوند را ستودن زینده نیکان است.

خداوند را بربط پیرستید و با عود ده تار برای او
سروود بخوانید!¹⁷ سرودهای تازه برای خداوند
بس ایید، نیکو بنوازید و با صدای بلند بخوانید.¹⁸ زیرا
کلام خداوند راست و درست است و او در تمام
کارهایش امین و وفادار است.¹⁹ او عدل و انصاف را
دوست دارد. دنیا از رحمت خداوند پر است.
²⁰ به فرمان خداوند آسمانها بوجود آمد؛ او دستور داد
و خورشید و ماه و ستارگان آفریده شدند.²¹ او آبهای
دریاها را در یک جا جمع کرد و آبهای عمیق را در
مخزنها ریخت.

ای همه مردم روی زمین، خداوند را حرمت بدارید
و در برایر او سر تنظیم فرود آورید! زیرا او
دستور داد و دنیا آفریده شد؛ او امر فرمود و عالم
هستی بوجود آمد.

خداوند تصمیمات قوهما را بی‌اثر می‌کند و
نقشه‌های قومهای جهان را نقش برآب می‌سازد.
اما تصمیم خداوند قطعی است و نقشه‌های او تا ابد
پایدار است.²² خوشبحال قومی که خداوند، خدای
ایشان است! خوشبحال مردمی که خداوند، ایشان را
برای خود برگزیده است!

خداوند از آسمان نگاه می‌کند و همه انسانها را
می‌بیند،²³ او از محل سکونت خود، تمام ساکنان جهان
را زیر نظر دارد.²⁴ او که آفریننده دلهاست، خوب
می‌داند که در دل و اندیشه انسان چه می‌گذرد.

پادشاه بسبب قدرت لشکرش نیست که پیروز
می‌شود؛ سرباز با زور بازویش نیست که نجات بدها
می‌کند.²⁵ اسب جنگی نمی‌تواند کسی را نجات دهد؛
امید بستن به آن کار بیهوده‌ای است.

اما خداوند از کسانی که او را گرامی می‌دارند و
انتظار رحمتش را می‌کشند مراقبت می‌کند.²⁶ او
ایشان را از مرگ می‌رهاند و در هنگام قحطی آنها
را زنده نگه می‌دارد.

امید ما به خداوند است. او مددکار و مدافع ماست.
²⁷ او مایه شادی دل ماست. ما به نام مقس او توکل
می‌کنیم.

۱۵۱۶اما وقتی من در زحمت افتادم، آنها شاد و خندان دورم جمع شدند و مرا استهزا کردند؛ مانند آنمهای هرزه به من ناسزا گشتند.

۱۷ خداوند، تا به کی نظارمگر خواهی بود؟ جانم را از شر آنها رهایی ده؛ زندگی مرا از دست این شیران درنه نجات ده.^{۱۸} آنگاه در میان جماعت بزرگ، تو را سناش خواهم نمود و در حضور مردم، تو را سپاس خواهم گفت.

۱۹ نگار کسانی که بیجهت با من دشمنی می‌کنند به من بخندند و آنی که از من متفرقند، مسخر هام کنند.

۲۰ سختان آنان دوستانه نیست؛ آنها برضد کسانی که صلحجو هستند و زندگی آرامی دارند افtra می‌زنند.^{۲۱} به من می‌گویند: «ما با چشمان خود بدیدم که چه کردی!»^{۲۲} اما تو، ای خداوند، از همه چیز آگاهی؛ پس اینچنین ساکت مثیشین؛ ای خداوند، از من دور مباش!^{۲۳} خداوندا، برخیز و به دام برس و از حق من دفاع کن!^{۲۴} خدایا، خداوندا، برطبق عدالت خود، درمورد من داوری کن و نگار دشمنانم به من بخندند.^{۲۵} گذار در دل خود بگویند: «ما به آرزوی خود رسیدیم! او را شکست دادیم!»^{۲۶} آنی که از شرمده شوند؛ کسانی که خود را از من برتر و بزرگتر می‌دانند، سرافکنده و رسواگردند.

۲۷ اما آنی که می‌خواهد حق به من داده شود، شاد و خرم باشند و پیوسته بگویند: «خداوند بزرگ است و خواستار سلامتی و موفقیت خدمتگزار خود می‌باشد».^{۲۸} آنگاه من عدالت تو را بیان خواهم کرد و تمام روز تو را سپاس خواهم گفت.

شرارت انسان و نیکی خداوند

۳۶ گناه در عمق دل انسان شرور لانه کرده است و ترس خدا در دل او جای ندارد.^{۲۹} او چنان از خود راضی است که فکر می‌کند گناهش بر ملا نخواهد شد و او از مجازات فرار خواهد کرد. سخنانش شرارت‌آمیز و مملو از دروغ است؛ خرد و نیکی در وجودش نیست.^{۳۰} به راههای کج می‌رود و از کارهای خلاف دست نمی‌کشد.

۱۹ مشکلات انسان خوب زیاد است، اما خداوند او را از همه مشکلات می‌رهاند.^{۳۱} خداوند تمام استخوانهای او را حفظ می‌کند و نمی‌گذارد حتی یکی از آنها شکسته شود.^{۳۲} شرارت آدم شرور او را خواهد کشت؛ کسانی که از نیکان نفرت دارند، محکوم و مجازات خواهند شد.^{۳۳} خداوند جان پنهان می‌برند، محکوم و مجازات نخواهند شد.

طلب کم از خداوند

35

ای خداوند، با دشمنانم دشمنی کن و با کسانی که با من می‌جنگند، بجنگ.^{۳۴} سپر خود را بردار و به کمک من بیا. ^{۳۵} نیزه خود را بست گیر و راه را بر آنی که مرا تعقیب می‌کنند، بیند. به من اطمینان بده که مرا نجات خواهی داد.^{۳۶} آنی که قصد جان مرا دارند، خجل و رسو شوند؛ آنی که بدخواه من هستند شکست خورده، خوار و مغبون شوند.^{۳۷} همچون کاه دربرابر باد پراکنده شوند و فرشته خداوند آنها را براند.^{۳۸} وقی فرشته آنها را تعقیب می‌کند، راه آنها تاریک و لغزنده شود تا نتوانند فرار کنند.^{۳۹} زیرا بیجهت برای من دام نهادهند و چاهی عمیق کنند تا در آن گرفتار شونم.^{۴۰} باشد که غلائی بالایی بر آنها نازل شود و در دامی که نهادهند و چاهی که کنده‌اند، خود گرفتار شوند.

۹ اما جان من از وجود خداوند شادی خواهد کرد و بسبب نجاتی که او می‌دهد خوشحال خواهد شد.^{۴۱} اما من تمام وجودم می‌گویم: «کیست مانند تو، ای خداوند؟ تو وضعی را از دست زورگو نجات می‌دهی و مظلوم را از چنگ ظالم می‌رهانی.»

۱۱ شاهدان بی‌رحم علیه من برخاسته‌اند و مرا به چیز‌هایی متمهم می‌کنند که روح از آنها بی‌خبر است.^{۴۲} آنی کی مرا با بدی پاسخ می‌گویند و جان مرا می‌رجانند.^{۱۳} و اما من، وقی آنها بیمار بوند لباس عزا پوشیدم، از غصه چیزی نخوردم و برایشان دعا کردم.^{۱۴} مانند یک دوست و برادر بر ایشان دل سوزاندم؛ چنان اندوهگین بودم که گویی مادرم را از دست دادم!

اشخاص فروتن از برکات خود برخوردار خواهند شد و زندگی‌شان با صلح و صفات قوام خواهد بود.¹² آدم شرور از انسانهای با ایمان و نیکوکار نفرت دارد و برای آنها توطنه می‌چیند،¹³ اما خداوند به او می‌خند، زیرا می‌بیند که روز داوری او نزدیک است.

اشخاص شرور شمشیرهای خود را کشیده‌اند و کمانهای خود را زده کرده‌اند تا فقیران و نیازمندان را هدف حملات خود قرار دهند و درستکاران را تابود سازند.¹⁴ اما شمشیرهای آنها به قلب خودشان فرو خواهد رفت و کمانهایشان شکسته خواهد شد.

اندک دارایی شخص نیکوکار با ارزشتر از ثروت هنگفت آدم بدکار است.¹⁵ زیرا خداوند نیروی بدکاران را از آنها سلیب خواهد کرد، اما نیکوکاران را محافظت خواهد نمود.

خداوند از زندگی افراد درستکار و امین مراقبت می‌کند؛ او به ایشان ارشی فسادنایپر خواهد بخشید!¹⁶ آنها در زمان بلازحمت نخواهند دید و حتی در ایام قحطی سیر خواهند بود.²⁰ اما بدکاران تابود خواهند شد و دشمنان خداوند همچون گلهای وحشی زودگز، پژمرده و فانی خواهند گردید و مانند دود ناپدید خواهند شد.²¹ آدم شرور قرض می‌گیرد و پس نمی‌دهد، اما شخص نیک با سخاوتمندی به دیگران کمک می‌کند.²² کسانی که برکت خداوند بر آنها باشد بسلامتی زندگی خواهند کرد، اما آنانی که زیر لعنت خداوند قرار دارند ریشه کن خواهند شد.

خداوند مردم را به راهی که باید بروند هدایت می‌کند و آنان را که از ایشان راضی باشد، حفظ می‌نماید.²⁴ اگر بیفتد به آنان آسیبی نخواهد رسید، زیرا خداوند دست ایشان را می‌گیرد.²⁵ از دوران جوانی تا امروز که پیر هستم ندیده‌ام که انسان نیکوکار را خداوند ترک گفته باشد و فرزندانش گرسنه و محتاج نان باشند!²⁶ انسان نیکوکار با سخاوتمندی می‌خشد و قرض می‌دهد و خداوند فرزندانش را برکت می‌دهد.

اگر از بدی دوری نمایی و نیکوبی کنی در زندگی پایدار و کامیاب خواهی شد.²⁸ زیرا خداوند انصاف را

رحمت تو، ای خداوند، تا به آسمانها می‌رسد و فدایاری تو به بالاتر از ابرها!⁶ عدالت تو همچون کوههای بزرگ پایرجاست؛ احکام تو مانند دریا عمیق است. ای خداوند، تو حافظ انسانها و حیوانات هستی.⁷ خدا، رحمت تو چه عظیم است! آدمیان زیر سایه بالهای تو پناه می‌گیرند.⁸ آنها از برکت خانه تو سیر می‌شوند و تو از چشم⁹ نیکوبی خود به آنها می‌نوشانی. تو سرچشم¹⁰ حیات هستی؛ از نور تو است که ما نور حیات را می‌بینیم!

خداوند، رحمت تو همیشه بر کسانی که تو را می‌شناسند باقی بماند و نیکوبی تو پیوسته همراه درستکاران باشد.¹¹ نگذار مکابران به من حمله کنند و شروران مرا امتواری سازند.

¹² ببینید چگونه بدکاران افتاده‌اند! آنها نقش زمین شده‌اند و دیگر نمی‌توانند برخیزند!

سرنوشت نیکان و بدان

بسیب بدکاران خود را آزرده خاطر مکن و **37** بر آنمهای شرور حسد مبر. ² آنها مانند علف بی‌دوام، بزودی پژمرده شده، از بین خواهند رفت.

بر خداوند توکل نما و نیکوبی کن تا در زمین خود در کمال امنیت زندگی کنی.⁴ با خدا خوش باش و او آرزوی دلت را به تو خواهد داد. ⁵ خودت را به خداوند بسپار و بر او تکیه کن و او تو را پاری خواهد داد؛⁶ او از حق تو دفاع خواهد کرد و خواهد گذاشت حقانیت تو مانند روز روشن بر همه اشکار شود.

در حضور خداوند سکوت نما و با صبر و شکیلایی منتظر عمل او باش. به کسانی که با نیرنگ و حیله در زندگی موفق می‌شوند، حسادت مورز.⁸ خشم و غصب را ترک کن. خاطر خود را آزرده مساز تا گاه نکنی. ⁹ کسانی که انتظار خداوند را می‌کشند از برکات او برخوردار خواهند شد.

¹⁰ اشخاص شرور چندان دوامی نخواهند داشت؛ مدتی خواهند بود، ولی بعد از نظر ناپدید خواهند شد. ¹¹ اما

شده‌ام، تمام روز می‌نالم و به اینسو و آنسو می‌روم.
از شدت تب می‌سوزم و جای سالمی در بدنم نمانده است.⁸تاب تحمل خود را از دست داده‌ام و بکلی از پای افتاده‌ام؛ غم، دلم را گرفته و از شدت درد می‌نالم.

⁹خداوندا، تمام آرزوهایم را می‌دانی؛ آه و ناله من از تو پوشیده نیست.¹⁰قلب من بشدت می‌تپه، قوتم از بین رفته و چشم‌انم کم نور شده است.¹¹دوستان و رفقاء بسبیب این بلاکی که بر من عارض شده، از من فاصله می‌گیرند و همسایگانم از من دوری می‌کنند.¹²آنانی که قصد جانم را دارند، برایم دام می‌گذارند و کسانی که در صدد آزارم هستند، به مرگ تهدیدم می‌کنند و تمام روز علیه من نفسه می‌کشنند.

¹³من همچون شخص کری هستم که نمی‌تواند بشنود، مانند شخص لالی هستم که نمی‌تواند سخن بگوید.¹⁴مثل کسی هستم که بسبب کری قادر نیست پاسخ دهد.

¹⁵ای خداوند، امیدوارم و یقین دارم که تو به من پاسخ خواهی داد.¹⁶انگار دشمنان به ناکامی من بخندند و وقتی می‌افتم خود را برتر از من بدانند.¹⁷نزدیک است از پای درآیم؛ این بیماری، دایم مراد عذاب می‌دهد.

¹⁸من به گناهاتم اعتراف می‌کنم و از کردار خود غمگین و پیشیمانم.¹⁹اشمنانم سالم و نیرومند هستند؛ کسانی که از من نفرت دارند بسیارند.²⁰آنها خوبی مرا با بدی پاسخ می‌دهند؛ با من مخالفت می‌ورزند زیرا من کوشش می‌کنم کار نیک انجام دهم.

²¹خداوندا، مرا تهنا نگذار؛ ای خدای من، از من دور می‌باش.²²ای خداوند، تو نجات دهنده من هستی، به کمک بشتاب!

اعتراف انسان رنجور

به خود گفتم: «مواظب رفتارم خواهیم بود
39
و احتیاط خواهیم کرد تا با زبان خود خطاط نورزم. مادامی که آدم بدکار نزدیک من است سخن خواهیم گفت.»² من گنگ و خاموش بودم، حتی از

دوسست دارد و عزیزان خود را ترک نمی‌کند، بلکه همیشه از آنها مراقبت می‌نماید. اما نسل شروران ریشمکن خواهد شد.²⁹نیکان، دنیا را به ارث خواهند برد و تابه ابد در آن سکونت خواهند نمود.

³⁰از دهان انسان درستکار، حکمت بیرون می‌آید و زبان او آنچه را راست است بیان می‌کند.³¹او احکام و دستورات خداوند را در دل خود جای داده است و از راه راست منحرف نخواهد شد.³²بدکاران، نیکوکاران را هدف قرار می‌دهند و درصدند آنها را از بین ببرند.³³اما خداوند ایشان را به دست بدکاران نخواهد سپرد و نخواهد گذاشت به هنگام داوری محکوم شوند.

³⁴به خداوند امیدوار باش و احکام او را نگاهدار و او بموقع تو را برکت خواهد داد و سرافراز خواهد نمود و تو به چشم خود نابودی بدکاران را خواهی دید.

³⁵شخص بدکار و ظالمی را دیدم که همچون درختی سیز به هر سو شاخ و برگ گسترشده بود.³⁶اما طولی نکشید که از بین رفت و اثری از او باقی نماند؛ سراغش را گرفتم، ولی پیدا نشد.³⁷اما شخص پاک و درستکار را ملاحظه کن! او عاقبت به خیر خواهد شد.³⁸اما عاقبت بدی در انتظار بدکاران است؛ همه آنها هلاک خواهند شد.

³⁹خداوند نیکان را نجات خواهد داد و در سختیهای زندگی حامی آنها خواهد بود.⁴⁰خداوند به کمک آنها خواهد شتافت و آنها را از چنگ بدکاران خواهد رهانید، زیرا به او پنهان می‌برند.

دعای انسان رنجور

ای خداوند، هنگامی که غضیناک و خشمگین هستی مرا تنبیه نکن.²تیرهای تو در بدنم فرو رفته و از ضرب دست تو به خاک افتاده‌ام.³در اثر خشم تو جای سالمی در بدنم نمانده؛ بسبب گناهتم استخوانهایم در هم کوییده شده‌اند.⁴زیرا گناهاتم از سرم گشته‌اند و همچون باری گران بر من سنگینی می‌کنند.⁵بسبب حمامقتم، زخم‌هایم معتف و چرکین شده‌اند.⁶گه خود می‌پیجم و بکلی خمیده

^۴ چه خوشبخت‌کسانی که بر خداوند توکل دارند و از اشخاص منکر و خدایان دروغین پیروی نمی‌کنند.^۵ ای خداوند، خدای ما، تو کارهای شنگت‌انگیز بسیاری برای ما انجام داده‌ای و پیوسته به فکر ما بوده‌ای؛ تو بی‌نظربری! کارهای شنگت‌انگیز تو چنان زیاند که زیانم از بیان آنها قاصر است.

⁶ تو از من قربانی و هدیه نطلبیدی؛ از من نخواستی که برای پاک شدن گناه حیوانی ذبح کنم؛ بلکه گوشاهیم را باز کردی تا سخنان تو را بشنو و اطاعت کنم.⁷ آنگاه گفتم: «آمده‌ام تا دستورات تو را که در کتاب شریعت دربارهٔ من نوشته شده انجام دهم.⁸ ای خدای من، چقدر دوست دارم خواست تو را بجا آورم! دستورات تو را در دل خود حفظ می‌کنم.»

⁹ در اجتماع بزرگ قوم تو بشارت داده‌ام که تو ما را نجات می‌دهی! ای خداوند، تو می‌دانی که من این خبر خوش را برای خود نگه نداشته‌ام و در دادن این مژده کوتاهی نکرده‌ام. آری، در اجتماع بزرگ قوم تو پیوسته از رحمت و راستی تو سخن گفت‌هایم.¹⁰ ای خداوند، لطف و محبت خود را از من دریغ مدار. رحمت و صداقت تو همواره مرا حفظ کند.

دعا برای کمک

¹² بلایای بی‌شماری مرا احاطه کرده و گناهان زیادم بر من سنگینی می‌کند بطوری که نمی‌توانم سرم را بلند کنم. در دل خود آرامش ندارم.¹³ ای خداوند، رحم کن و مرا از این وضعیت نجات ده! به کمک من بشتایب!¹⁴ بگذار خجل و سرفکنه شوند آنای که قصد جانم را دارند؛ مغلوب و رسوا گردند کسانی که به دشمنی با من برخاسته‌اند؛¹⁵ خوار و پریشان شوند آنای که مرا تحقیر و مسخره می‌کنند.

¹⁶ اما طالبان تو، ای خداوند، شاد و خوشحال شوند؛ و آنای که نجات تو را دوست دارند پیوسته بگویند که خداوند بزرگ است!¹⁷ من فقیر و درمانده‌ام، اما خداوند برای من فکر می‌کند. ای خداوند من، تو مددکار و رهانده من هستی، پس تأثیر نکن.

سخن گفتن دربارهٔ چیزهای خوب خودداری می‌کردم؛ ولی درد من باز هم شدیدتر شد.¹⁸ اضطرابی در دلم بوجود آمد؛ هر چه بیشتر می‌اندیشیدم آتش درونم بیشتر شعله می‌کشید. سرانجام به سخن آدم و گفتم:⁴ «خداوند، پایان عمر را بر من معلوم ساز و اینکه ایام زندگانی من چقدر است تا بدام که چقدر فانی هستم!»¹⁹ تو عمر را به اندازهٔ یک وجب ساخته‌ای و زندگانی در نظر تو هیچ است. عمر انسان ممچون نفسی است که بر می‌آید و نیست می‌گردد!⁶ عمر انسان مانند سایه زندگنر است و او بیهوده خود را مشوش می‌کند. او مال و ثروت جمع می‌کند، ولی نمی‌داند چه کسی از آن استقاده خواهد کرد.

⁷ خداوندا، اکنون دیگر به چه امیدوار باش؟⁸ تنها امید تو هستی.⁹ مرا از همه گناهاتم برهان و نگذار احمقان به من بخندن.⁹ من سکوت اختیار می‌کنم و زبان به شکایت نمی‌گشایم، زیرا این مصیبت را تو بر من عارض کرده‌ام.¹⁰ بلای خود را از من دور کن، زیرا از ضرب دست تو تلف می‌شوم.¹¹ تو انسان را بسب گناهانش توبیخ و تدبیب می‌کنی؛ آنچه را که او به آن دل بسته است نابود می‌کنی، درست همانگونه که بید لیاس را نابود می‌کند. آری، عمر انسان بادی بیش نیست.

¹² خداوندا، دعای مرای بشنو و به فریادم برس؛ اشکهایم را نادیده نگیر. در این دنیا مسافری بیش نیستم، غریبم، غریب مانند اجداد خود؛ مرا نزد خود پنهان بده.¹³ غضب خود را از من برگردان؛ بگذار بیش از مردم بار دیگر روی شادی و نشاط را بیین!

سرود پرستشی

با صبر و شکیلی انتظار خداوند را کشیدم،⁴⁰ و اوسوی من توجه نمود و فریادم را شنید.² او مرا از چاه هلاکت و از کل لجن بیرون کشید و در بالای صخره گذاشت و جای پایم را محکم ساخت.³ او به من آموخت تا سرودی تازه بخوانم، سرودی در ستایش خدایمان! بسیاری چون این را بینند خواهند ترسید و بر خداوند توکل خواهند کرد.

دعا برای رستگاری

41

خوشابه حال کسانی که به فکر فقیران و در رحمت بیفتند خداوند به یاری ایشان خواهد شناخت. او ایشان را حفظ کرده، زنده نگاه خواهد داشت. آنان در دنیا سعادتمند خواهند بود و خدا نخواهد گذاشت که به دست دشمنانشان بیفتند.³ به هنگام بیماری، خداوند ایشان را شفا میبخشد و سلامتی از دست رفته را به آنان باز میگرداند.
42 هنگامی: «خداوندا، نسبت به تو گناه کرده‌ام؛ بر من رحم کن و مرا شفا ده!» دشمنانم با کینه و نفرت درباره من میگویند: «کی میمیرد و نامش گم میشود؟» هنگامی که به عیادتم می‌آیند، وائمود می‌کنند که دوستداراتم هستند، و حال آنکه از من نفرت دارند و قصدشان سخن‌چینی و شایعه‌سازی است. ⁷ همه دشمنانم پشت سرم حرف می‌زنند و درباره‌ام بد می‌اندیشند.⁸ آنها می‌گویند: «به مرض کشندگانی مبتلا شده؛ از بستر بیماری بلند نخواهد شد.»⁹ حتی بهترین دوستم نیز که به او اعتماد داشتم و نان و نمک مرامی خورد، دشمن من شده است.

¹⁰ ای خداوند، بر من رحم کن و مرا بپریا بدار تا جواب آنان را بدهم.¹¹ یقین دارم که از من راضی هستی و نخواهی گذاشت دشمنانم بر من پیروز شوند.¹² مرا بسبب درستکاریم حفظ خواهی کرد و تا ابد در حضورت نگاه خواهی داشت.

¹³ سپاس بر خداوند، خدای اسرائیل، از حال تا ابد. آمین! آمین!

دعایی از دیار غربت

(دنباله مزمور 42)

خدایا، از من در برایبر مردم بپرجم دفاع کن
43 و مرا نیرئه نماء، مرا از دست اشخاص
حیله‌گر و ظالم برهاش.² خدایا، تو پناهگاه من هستی؛
چرا مرا طرد کردگاهی؟ چرا بسبب ستمگریهای
دشمن، ماتمکنان به اینسو و آنسو بروم؟
ثُور و راستی خود را بفرست تا هدایتم کنند و مرا
به کوه مقدس تو و به مکان سکونتنت باز گردانند.
آنگاه به محراب تو خواهم رفت، ای خدایی که
شادی و خوشی من هستی، و در آنجا با نغمه بربط
و سروود تو را ستایش خواهم کرد.

کتاب دوم

(مزامیر 42-72)

دعایی از دیار غربت

42

چنانکه آهو برای نهرهای آب اشتباق دارد، همچنان ای خدا، جان من اشتباق شدید برای تو دارد. ازی، جان من نشنه خداست، نشنه خدای زنده!¹ کی می‌توانم به حضور او بروم و او را ستایش کنم?³ روز و شب گریه می‌کنم، و اشکهایم

و دشنامهای مخالفان و دشمنان، رسوا و سرافکنده می‌شوند.

¹⁷ این همه بر ما واقع شده است، ولی تو را فراموش نکرده‌ایم و پیمانی را که با ما بسته‌ای تشکسته‌ایم.

¹⁸ نسبت به تو دلسرد نشده‌ایم و از راه تو منحرف نگشته‌ایم.¹⁹ با وجود این، تو مرا در میان حیوانات وحشی رها نموده‌ایم و با مرگ روپرو ساخته‌ای.

²⁰ اگر ما تو را فراموش می‌کردیم و دستهای خود را بسوی بنتها دراز می‌کردیم،²¹ آیا تو که اسرار دل هر کس را می‌دانی، این را نمی‌دانستی؟²² تو می‌دانی که ما بخاطر تو هر روز با مرگ قربانی شویم و با ما همچون گوسفندانی که می‌باید قربانی شوند رفتار می‌کنند.²³ ای خداوند، بیدار شوا چرا خوبیده‌ای؟ بیدار شو و ما را تا ابد دور نیاندار!²⁴ چرا روحی خود را از ما بر می‌گردانی و ذلت و خواری ما را نابدیده می‌گیری؟²⁵ اینکه به خاک افتاده و غلوب شده‌ایم.²⁶ برخیز و به کمک ما بشتاب و مارانجات ده زیرا تو سراسر، رحمت و محبتی!

سرود عروسی پادشاه

در حالیکه این سرود را برای پادشاه 45 می‌سرایم، کلماتی زیبا فکر را پر می‌سازند. همچون قلمی در دست شاعری توان، زیانم آمده سرودن است.

²⁷ تو از همه انسانها زیباتری؛ از لبانت نعمت و فیض می‌چکد.

خداؤند تو را تا ابد متبارک ساخته است.³

شمیشیر جلال و جبروت را بر کمر خویش بیند و شکوهمندانه بر اسب خوبیش سوار شو

تا از حقیقت و عدالت و تواضع دفاع کنی!

قرنوت پیروزی بزرگی را نصیب تو می‌گرداند. ⁴ تیزهای تیز تو به قلب دشمنان فرو می‌روند؛

وقومها در بر ابر تو سقوط می‌کنند.⁶

خداؤند تخت فرمازرو ای تو را جاودانی کرده است.

تو با عدل و انصاف سلطنت می‌کنی؛

⁷ عدالت را دوست داری و از شرارت بیزاری؛

⁵ ای جان من، چرا محزون و افسرده شده‌ای؟ بر خدا امید داشته باش! او را دوباره ستایش کن، زیرا او خدا و نجات دهنده توست!

دعا برای محافظت

ای خدا، ما به گوشهای خود شنیده‌ایم و گشته چه کارهای شگفت‌انگیزی برای آنان انجام داده‌ایم.² تو به دست خود قومهای بستیرست را از این سرزمین بیرون راندی و اجداد ما را بجای آنها مستقر نمودی. قومهای خداشناش را از بین بردی، اما بنی اسرائیل را در سرزمین موعود تثبیت نمودی. قوم تو به زور شمشیر این سرزمین را تسخیر ننمودند و به بازوی خوبیش نجات نیافتند، بلکه قدرت و توانایی تو و اطمینان به حضور تو آنان را رهانید، زیرا از ایشان خرسند بودی.

⁴ ای خدا، تو پادشاه من هستی؛ اکنون نیز قوم خود اسرائیل را پیروز گردان. ⁵ ما با کمک تو دشمنان خود را شکست خواهیم داد و به نام تو کسانی را که بر ضد ما برخاسته‌اند، پاییمال خواهیم کرد.

⁶ امید من به تیر و کمان نیست، و نه به شمشیرم که مرا نجات دهد، ⁷ زیرا این تو بودی که ما را از دست دشمنان نجات دادی، و آنای را که از ما متفرق بوند شکست دادی. ⁸ برای همیشه تو را ستایش خواهیم کرد، و تا ابد از تو سپاسگزار خواهیم بود.

⁹ اما در حال حاضر تو ما را دور اندخته‌ای و رسوا ساخته‌ای؛ دیگر لشگرهای ما را در جنگ کمک نمی‌کنی. ¹⁰ تو مارا در مقابل دشمنان شکست داده‌ای و آنها اکنون ما را غارت می‌کنند. ¹¹ ما را همچون گوسفندان به کشتارگاه فرستاده‌ای و در میان قومهای خداشناش پراکنده ساخته‌ای تا ما را بکشند و بخورند. ¹² تو قوم برگزیده‌ات را از این فروخته‌ای و از فروش آنها سودی نبرده‌ای. ¹³ ما را نزد همسایگان خوار ساخته‌ای و ما مورد تمسخر و تو همین اطرافیان قرار گرفته‌ایم. ¹⁴ ما را در میان قومهای خداشناش انگشت‌نما ساخته‌ای و آنها ما را به باد ریختند گرفته‌اند. ¹⁵ هر روز بسبب تهمت‌ها

^۴تهریست که شعبه‌هایش شادمانی به شهر خدا می‌آورد و خانهٔ مقدس خدا را پرنشاط می‌سازد.^۵ین شهر هرگز نایبود نخواهد شد، زیرا خدا در آن ساکن است. بیش از آنکه اتفاقی رخ دهد خدا به پاری آن خواهد شتافت.^۶قومهای جهان از ترس فریاد بر می‌آورند؛ حکومت‌ها لرزانند؛ خدا ندا می‌دهد و دنبایا مانند موم گذاخته می‌شود.

⁷خداآوند قادر متعال با ماست! خدای یعقوب پناهگاه ماست!

⁸بیایید کارهای خداوند را مشاهده کنید. بینید در دنیا چه خرابیها بر جای نهاده است.^۹او جنگها را در سراسر دنیا متوقف خواهد ساخت؛ کمانها را خواهد شکست، نیزه‌ها را خرد خواهد کرد و عربه‌ها را به آتش خواهد کشید.^{۱۰}«آرام باشید و بدانید که من خدا هستم و در میان قومهای جهان مورد عزت و احترام خواهم بود.»

^{۱۱}خداآوند قادر متعال با ماست! خدای یعقوب پناهگاه ماست!

پادشاه تمام جهان

ای همهٔ مردم جهان، دست بزنید و شادی 47 کنید! خدا را با سرودهای شاد پرستش کنید!^۱زیرا خداوند متعال و پر هیبت است. او پادشاهی است با عظمت که بر سراسر جهان فرمان می‌راند.^۲او قومها را مغلوب ما ساخت، طایفه‌ها را به زیر پای ما انداخت^۳ و سرزمینی برای سکونت ما برگزید، سرزمینی که موجب افتخار قوم عزیز است.

خداآوند در میان غریبو شادی و صدای شیپور، به تخت خود صعود نموده است!^۴در ستایش او سرود بخوانید! پادشاه ما را با سرود پرستش کنید!^۷خدا پادشاه تمام جهان است؛ او را با سرود ستایش کنید!^۸خدا بر قومهای جهان فرمان می‌راند. او بر تخت مقدس خود نشسته است.^۹روسای ممالک جهان با ما متحد شده‌اند تا ما خدای ابراهیم را پرستش کنند، زیرا او قدرتمندتر از تمام جنگاوران و برتر از همه مردم جهان می‌باشد.

بنابراین خدایت تو را برگزیده و تو را بیش از هر کس دیگر شاد گردانیده است.

^۸همهٔ رختهایت به بوی خوش مر و عود و سلیخ آمیخته است؛

در کاخ عاج تو، نوای موسیقی گوشهاست را نوازش می‌دهد.

^۹ندیمهٔ های دربارت، شاهزادگانند؛

در دست راست تو،

ملکه مزین به طلای خالص، ایستاده است.

^{۱۰}او ای دختر، به نصیحت من گوش کن.

قوم و خویش و زادگاه خود را فراموش کن تا پادشاه شیفتهٔ زیبایی تو شود.

او را اطاعت کن، زیرا سرور توست.

^{۱۲}اهمی سرزمین صور با هدایا نزد تو خواهند آمد

و ثروتمندان قوم تو طالب رضامندی تو خواهند بود.

^{۱۳}عروس پادشاه رانگاه کنید!

او در درون کاخش چه زیباست!

لباس‌هایش زربفت می‌باشد.

^{۱۴}او را بلباس نقشدارش نزد پادشاه می‌آورند.

ندیمه‌هایش نیز از پی او می‌آیند.

^{۱۵}اتنان با خوشی و شادمانی به درون کاخ پادشاه هدایت می‌شوند.

^{۱۶}ای پادشاه، تو صاحب پسران بسیار خواهی شد و آنها نیز مانند اجداد تاج شاهی را بر سر خواهند نهاد،

و تو ایشان را در سراسر جهان به حکمرانی خواهی گماشت.

^{۱۷}آن تو را در تمام نسل‌ها شهرت خواهی داد،

و همهٔ مردم تا ابد سپاسگزار تو خواهند بود.

خدا با ماست

خدا پناهگاه و قوت ماست! او مددکاری می‌شتابد. بنابراین، ما نخواهیم ترسید اگرچه زمین

از جای بجنبد و کوه‌ها به قفر دریا فرو ریزند، دریا غرش نماید و کف برآرد و طغیانش کوه‌ها را

بلرزاند!

46

چرا باید در روزهای مصیبت ترسان باشم؟ چرا ترسان باشم که دشمنان تیکار دور مرابکرند⁶ و آنانی که اعتمادشان بر ثروتمندان است و به فراوانی مال خود فخر می‌کنند مرا محاصره نمایند؟ هیچکس نمی‌تواند بهای جان خود را به خدا پردازد و آن را نجات دهد.⁷ زیرا قدری جان انسان بسیار گرانهایست و کسی قادر به پرداخت آن نیست. هیچکس نمی‌تواند مانع مرگ انسان شود و به او زندگی جاورد عطا کند.⁸ زیرا می‌بینیم که چگونه هر انسانی، خواه دانا خواه نادان، می‌میرد و آنچه اندوخته است برای دیگران بر جای می‌نهاد.⁹ آنان املاک و زمینهای خود را به نام خود نامگذاری می‌کنند و گمان می‌برند که خانه‌هایشان دلیمی است و تا ابد باقی می‌ماند.¹⁰ غافل از اینکه هیچ انسانی تا به ابد در شکوه خود باقی نمی‌ماند بلکه همچون حیوان جان می‌سپارد.¹¹

این است سرنوشت افرادی که به خود توکل می‌کنند و سرنوشت کسانی که از ایشان پیروی می‌نمایند.¹² آنها گوسفندانی هستند که بسوی هلاکت پیش می‌روند زیرا «مرگ» آنها را شبانی می‌کند. صبحگاهان، شروران مغلوب نیکان می‌شوند و دور از خانه‌های خود، اجلسادشان در عالم مردگان می‌پوسد.¹³ اما خداوند جان مرا از عالم مردگان نجات داده، خواهد رهانید.

انگر انشو و قتی کسی ثروتمند می‌شود و بر شکوه خانه‌اش افزوده می‌گردد!¹⁴ زیرا هنگامی که بمیرد چیزی را از آنچه دارد با خود نخواهد برد و ثروتمنش بدنیال او به قیر نخواهد رفت.¹⁵ هر چند او در زندگی خوشبخت باشد و مردم او را برای موقوفیتش بستایند،¹⁶ اما او سرانجام به جایی که اجادش رفته‌اند خواهد شتافت و در ظلمت ابدی ساکن خواهد شد.¹⁷ از این انسان با وجود تمام فر و شکوهش، سرانجام مانند حیوان می‌میرد.

قرباتی واقعی

خداوند قادر مطلق سخن می‌گوید؛ او همه¹⁸ 50 مردم را از مشرق تا مغرب نزد خود فرا می‌خواند.¹⁹ تور جلال خدا از کوههای صهیون، که مظاهر زیبایی و بزرگی اوست، می‌تابد.²⁰ خدای ما خواهد

شهر خداوند

خداوند بزرگ است و باید او را در کوه 48 مقشش در اورشلیم، ستایش کرد.

چه زیباست صهیون، آن کوه بلند خدا، آن شهر پادشاه بزرگ، که موجب شادی تمام مردم جهان می‌باشد!²¹ خداوند در قصرهای آن حضور دارد؛ او پناهگاه مردم اورشلیم است.

پادشاهان جهان متعدد شدند تا او اورشلیم حمله کنند.²² اما چون آن را بیدند، شگفتزده شده، گریختند.²³ در آنجا ترس، آنان را فراگرفت و همچون زنی در حال زا، وحشت زده شدند.²⁴ تو ای خدا، آنان را مانند کشتهای جنگی که باد شرقی آنها را در هم می‌کوبد، نابود کردی.²⁵ آنچه درباره کارهای خداوند شنیده بودیم، اینکه با چشمان خود در شهر خداوند قادر متعال می‌بینیم؛ او اورشلیم را برای همیشه پایدار نگه خواهد داشت.

ای خدا، ما در داخل خانه تو، به رحمت و محبت تو می‌اندیشیم.²⁶ تو مورد ستایش همه مردم هستی؛ آوازه تو به سراسر جهان رسیده است؛ تو با عدل و انصاف حکمرانی می‌کنی.²⁷ بسبب داوریهای عدالانه تو ساکنان اورشلیم شادی می‌کنند و مردم یهودا به وجود می‌آینند.

ای قوم خدا، صهیون را طواف کنید و برجهایش را بشمارید.²⁸ ابه حصار آن توجه کنید و قلعه‌هایش را از نظر بگذرانید. آن را خوب نگاه کنید تا بتوانید برای نسل آینده آن را تعریف کنید و بگویید:²⁹ «این خدا، خدای ماست و تا به هنگام مرگ او ما را هدایت خواهد کرد.»

فاتی بودن ثروت

ای همه قومهای روی زمین این را 49 بشنوید! ای تمام مردم جهان گوش کنید!

ای عوام و خواص، ای ثروتمندان و فقیران، بله سخنان حکیمانه من گوش دهید.³⁰ می‌خواهم با مثلی معماز زندگی را بیان کنم؛ می‌خواهم با نوای بربط این مشکل را بگشایم.

نخواهد داشت.²³ قربانی شایسته من است که از من سپاسگزار باشید و مرا ستایش کنید. هر که چنین کند راه نجات را به او نشان خواهم داد.»

دعای توبه

(این مزمور را داد هنگامی نوشت که ناتان نبی نزد او آمد و او را بسیب زنا بازن اوریا و کشتن خود اوریا سرزنش کرد.)

ای خدای رحیم و کریم، بر من رحم فرما

51 51 و گناهتم را محو کن.² مرا از عصیان

کاملاً شستشو ده و مرا از گناه پاک ساز.

بِه عمل رُشْتَنِي كَه مِرْتَكْبَ شَدَّهَم اعْتَرَافَ مِنْ كَنْمَ،
گَناهَم هَمِيشَه در نظرِ منِ است. ⁴ به تو ای خداوند،
بلی، تنها به تو گناه کرده‌ام و آنچه را که در نظر تو
بد است، انجام داده‌ام. حکم تو علیه من عادلانه است و
در این دوری، تو مصون از خطای هستی. ⁵ من از بدو
تولد گناهکار بودهام، بلی، از لحظه‌ای که نطفهٔ من در
رحم مادرم بسته شد الوده به گناه بودهام.

تو از ما فلای صادق و راست می‌خواهی؛ پس فکر
مرا از حکمت خود پر کن. ⁶ گناه مرا از من دور کن
تا پاک شوم؛ مرا شستشو ده تا سفیدتر از برف شوم.
ای که مرا در هم کوییده‌ای، شادی مرا به من باز
گردان تا جان من بار بیگر مسرو شود. ⁷ از گناهتم
چشم بپوش و همهٔ خطاهایم را محو کن.

¹⁰ خدای، دلی پاک در درون من بیافرین و از نو،
روحی راست به من عطا کن. ¹¹ مرا از حضورت
مران و روح پاک خود را از من مگیر. ¹² شادی
نجات از گناه را به من باز ده و مرا پاری کن تا با
میل و رغبت تو را اطاعت کنم. ¹³ اگاه احکام تو را
به گناهکاران خواهم آموخت و آنان بسوی تو
بازگشت خواهند نمود.

ای خدایی که نجات‌دهنده من هستی، وجدان مرا
از این گناه خونریزی پاک کن تا بتوانم در وصف
عدالت تو سرود بخواهم. ¹⁵ خداوند، کمک کن تا
بتوانم دهانم را بگشایم و تو را ستایش کنم.

ای نو از قربانی حیوانی نخواستی، وگرنه آن را
تقدیم می‌کردم. ¹⁷ قربانی من این قلب شکسته و این
روح نوبه‌کار من است که به تو تقدیم می‌کنم؛ ای

آمد و سکوت نخواهد کرد. شعله‌های آتش در
پیش‌بیش او و گردید در اطراف اlost. ¹⁹ آسمان
و زمین را به گواهی می‌طلبید تا بر قوم خود داوری
کند. ²⁰ خداوند می‌فرماید: «قوم خاص مرا که با
قربانی‌های خود با من عهد بستاند که نسبت به من
و فدار بمانند، نزد من جمع کنید.» ²¹ انسانها گواهند
که خود خداوند داور است و با عدالت داوری
می‌کنند.

«ای قوم من، ای اسرائیل، به سخنان من گوش
دهید، زیرا من خدای شما هستم! من خود بر ضد
شما شهادت می‌دهم. ²² در بارهٔ قربانی‌هایتان شما را
سرزنش نمی‌کنم، زیرا آنها را بیوسته به من تقدیم
می‌کنید. ²³ من طالب گوساله‌ها و بزهای شما نیستم،
زیرا همهٔ حیواناتی که در جنگل و کوه هستند از
آن متند. ²⁴ همهٔ پرندگانی که بر کوهها پرواز می‌کنند
و تمام حیواناتی که در صحراء‌ها می‌چرند، به من
تعلق دارند. ²⁵ اگر گرسنه می‌بودم از تو خوارک
نمی‌خواستم، زیرا که جهان و هر چه که در آن است
از آن من است. ²⁶ مگر من گوش‌گاوها را
می‌خورم و یا خون بزها را می‌نوشم؟ ²⁷ قربانی
واقعی که باید تقدیم کنید این است که خدای خویش
را شکر نمایید و نذر هایی را که کرده‌اید ادا کنید.
این هنگامی که در مشکلات هستید مرا بخوانید؛ من
شما را نجات خواهم داد و شما مرا ستایش خواهید
کرد.»

اما خدا به بدکاران چنین می‌گوید: «شما چه حق
دارید که احکام مرا بر زبان بیاورید و دربارهٔ عهد من
سخن بگویید؟ ²⁹ زیرا شما از اصلاح شدن نفرت دارید
و دستورات مرا پشت گوش می‌اندازید. ³⁰ وقتی نزد
rama می‌بینید که دزدی می‌کند با وی همدست می‌شود و
با زنگاران معاشرت می‌کنید. ³¹ سخنان شما با خبات
و نیرنگ آمیخته است. ³² هرجا می‌شنینید از برادرتان
بد می‌گویید و غیبت می‌کنید. ³³ این کارها را کرید و
من چیزی ننگتم. فکر کرید من هم مانند شما هستم!
اما اینک من شما را برای تمام این کارها تنبیه می‌کنم.
ای کسانی که مرا فراموش کردید، به من گوش
دهید و گرنه شما را هلاک خواهم کرد و فریادرسی

روگردان شده‌اند، همه فاسد گشته‌اند و در وجود هیچ یک از آنان نیکی نیست.

⁴ این بدکاران بی‌فهم خدا را نمی‌شناسند و قوم او را ملتند نان می‌پلعنده. ⁵ ولی زمانی که هیچ فکرشن را نمی‌کنند ناگهان وحشت وجود آنها را فرا خواهد گرفت، زیرا خدا دشمنان قوم خود را هلاک کرد، استخوانهایشان را روی زمین پخش خواهد کرد. خدا آنان را طرد کرده است، بنابراین قوم او بر آنان چیره خواهد شد.

⁶ قوم اسرائیل چقدر شاد خواهند شد وقتی خداوند آنان را رستنگار و کامیاب سازد! ای خداوند، از صهیون تجلی فرما و قوم خود رانجات ده!

دعا برای نجات از دست دشمن

(این مزمور را داده هنگامی نوشته که اهالی زیف می‌خواستند او را به شانول شیلیم کنند. نگاه کنید به اسموئیل ۲:۱۹ و ۲۶)

ای خدا، به قدرت خود مرا نجات ده و به **۵۴** قوت خویش از من دفاع کن.^۱ خدا، دعای مرا بشنو و به سخنالم توجه فرما،^۲ زیرا بدکاران بر ضد من برخاسته‌اند و ظالمان قصد جان مرا دارند. آنان کسانی‌اند که تو را نمی‌شناسند.

ای خداوند، تو مددکار من هستی و جان مرا حفظ می‌کنی. ^۳ تو دشمنان مرا به سزای اعمالشان خواهی رساند. تو امین هستی و آنها را پیشنهاد کرد. ^۴ ای خداوند، با میل و رغبت قربانی به تو تقیم خواهم کرد و تو را سپاس خواهم گفت زیرا تو نیکو هستی.^۵ تو مرا از همه مشکلاتم رهانیده‌ای و من با چشمان خود شکست دشمنانم را دیده‌ام.

دعای کسی که دوستش به او خیانت کرده

ای خدا، به دعای من گوش کن. هنگامی که نزد تو ناله می‌کنم، خود را پنهان مکن.

۵۵ دعایم را بشنو و آن را مستجاب فرما، زیرا از شدت پریشانی فکر، نمی‌دانم چه کنم. ^۶ تهدید دشمنان و ظلم بدکاران، خاطرم را آشفته کرده است. آنان با خشم و نفرت با من رقتار می‌کنند و مرا عذاب می‌دهند.

خداؤند، می‌دانم که این هدیه^۷ مرا خوار نخواهی شمرد.

^۸ خدا، به لطف خود مردم اورشلیم را کامیاب ساز و دیوارهایش را دوباره بنا کن.^۹ آنگاه بر قربانگاه تو گاوها ذبح خواهد شد و تو از انواع قربانی‌هایی که بر قربانگاه تو تقديم می‌شوند خوشنود خواهی گردید.

تبیه خدا

(این مزمور را داده در اعتراض به دشمن خود دواخ لومی نوشته. نگاه کنید به لوں سموئیل ۲:۲۲)

ای مرد قدرتمند، چرا از ظلم خود فخر

می‌کنی؟^۱ ای کسی که در نظر خدا رسوا هستی، چرا تمام روز به خود می‌پالی؟^۲ ای حیله‌گر، توطنه می‌چینی که دیگران را نابود کنی؛ زبانت مانند تیغ، تیز و برندۀ است.^۳ بدی را به نیکی ترجیح می‌دهی و دروغ را بیشتر از راستی دوستی مداری.^۴ ای فربیکار، تو دوست داری با سخنات تباہی بار بیاوری.

بنابراین، خدا نیز تو را از خانه‌ات بیرون کشیده تو را بلکی نابود خواهد کرد و ریشه‌ات را از زمین زندگان خواهد کرد.^۵ لیکن این را بیده، خواهند ترسید و به تو خنده‌ید، خواهند گفت:^۶ «بیبنید، این همان مردی است که به خدا توکل نمی‌کرد، بلکه به تروت هنگفت خود نکیه می‌نمود و برای حفظ و حراست از خود به ظلم متول می‌شد.»

^۷ اما من مانند درخت زیتونی هستم که در خانه خدا سیز می‌شود؛ من تا اید به رحمت خدا توکل خواهم کرد.^۸ خدا، بسبب آنچه که کرده‌ای پیوسته از تو شکر خواهم نمود و در حضور قوم تو اعلان خواهم کرد که تو نیکو هستی.

انسان بدکار

کسی که فکر می‌کند خدایی وجود ندارد، احمق است. چنین شخص فاسد است و دست به

کارهای پلید می‌زند و هیچ نیکی در او نیست.^۹ خداوند از آسمان به انسانها نگاه می‌کند تا شخص فهمیده‌ای بباید که طالب خدا باشد.^{۱۰} اما همه از او

²² مشکلات خود را به خدا و آگذار و او تو را حفظ خواهد کرد. خداوند هرگز نخواهد گذاشت که شخص نیکوکار بلغزد و بیفت.

²³ اما تو ای خدا، این اشخاص خونخوار و نیرنگبار را پیش از وقت به گور خواهی فرستاد. ولی من بر تو توکل دارم.

دعای رستگاری از دشمن

ای خدا، بر من رحم فرماء، زیرا مورد هجوم **56**

دشمنان قرار گرفته‌ام و مخالفاتم هر روز عرصه را بر من تنگتر می‌کنند. تمام روز دشمنان بر من پیروش می‌آورند. مخالفاتم که با من می‌جنگد بسیارند.³ هنگامی که بترسم، ای خداوند، بر تو توکل خواهم کرد.⁴ وعده‌های خداوند را می‌ستایم و بر او توکل دارم، پس نخواهم ترسید، انسان قانی به من چه می‌تواند کرد؟

تّشمناتم تمام روز در فکر آزار من هستند و یک دم مرا راحت نمی‌گذارند.⁵ آنها با هم جمع شده در کمین می‌نشینند و تمام حرکات مرا زیر نظر گرفته، قصد جانم را می‌کنند.⁶ به هیچ وجه مگذر آنها جان سالم بدر برند. با خشم خود آنها اسرنگون کن.

⁷ تو از پریشانی من آگاهی؛ حساب اشکایم را داری و آن را در دفترت ثبت کرده‌ای.⁸ روزی که تو را به کمک بخواهم، دشمناتم شکست خورده، خواهد گریخت. یقین دارم که خداوند پشتیبان من است.⁹ وعده‌های خداوند را می‌ستایم و بر او توکل دارم، پس نخواهم ترسید. انسان به من چه می‌تواند کرد؟¹⁰ ای خدا، نذرهای خود را ادا خواهم کرد و قربانی‌های تشكیر را به درگاه تو تقدیم خواهم نمود،¹¹ زیرا تو مرا از پرتوگاه مرگ رهانیدی و نگذاشتی پایم بلغزد و نابود شوم تا بتوانم اکنون در نور حیاتی که در حضور توست راه روم.

دعای کمک

ای خدا بر من رحم کن! بر من رحم کن، **57** زیرا به تو پناه آورده‌ام. تا وقتی که این بلا بگذرد، در زیر بالهایت پناه خواهم گرفت.

ترس بر قلبم چنگ انداخته و مرا بی‌قرار کرده؛ وحشت مرگ سراسر وجودم را فرا گرفته است. از شدت ترس و لرز نزدیک است قالب تهی کنم.¹² به خود می‌گویم: «ای کاش همچون کوتول می‌داشتم تا به جایی دور در صحرای پرواز می‌کردم، می‌شتفتم پنهان می‌شدم و استراحت می‌کردم؛¹³ می‌شتفتم بسوی پناهگاهی و از تند باد و طوفان حوادث در امان می‌ماند.»

⁹ خداوندا، این بدکاران را چنان پریشان کن که زبان یکدیگر را نفهمند، زیرا آنان شهر را از خشونت و ظلم پر ساخته‌اند.¹⁰ آنان روز و شب شهر را دور می‌زندند و شرارت و جنایت می‌افرینند.¹¹ شهر پر از ظلم و فساد است و حیله و فریب از کوچه‌ها دور نمی‌شود.

¹² این دشمن من نیست که به من تو همین می‌کند، و گرنه تحمل می‌کردم؛ این حرف من نیست که بر من برخاسته، و گرنخ خود را از او پنهان می‌کردم.¹³ این تو هستی ای دوست صمیمی و همکار من!¹⁴ اما با یکدیگر رفاقت صادقانه داشتیم، با یکدیگر درد دل می‌کردیم و با هم به خانه خدا می‌رفتیم.

¹⁵ باشد که دشمناتم پیش از وقت، زنده به گور شوند، زیرا نلها و خانه‌هایشان پر از شرارت است.

¹⁶ اما من از خدا کمک می‌طلیم و او نجاتم خواهد داد.¹⁷ صبح، ظهر و شب به پیشگاه خدا می‌نالم و شکایت می‌کنم و او صدای مرخواهد شنید.¹⁸ هر چند دشمنان من زیلاند، اما او را در چنگ با آنها پیروز خواهد ساخت و به سلامت باز خواهد گرداند.¹⁹ خدایی که از ازل بر تخت فرامانروایی نشسته است دعایم را خواهد شنید و آنها را شکست خواهد داد، زیرا آنها از خدا نمی‌ترسند و نقشه‌های پلید خود را تغییر نمی‌دهند.

²⁰ دوست و همکار سابق من دست خود را بر روی دوستاش بلند می‌کند و عهد دوستی خود را می‌شکند.

²¹ زبانش چرب است اما در باطش کینه و نفرت هست. سخنانش از روغن نیز نرمتر است اما همچون شمشیر می‌برد و زخمی می‌کند.

شوند و مانند بچه‌ای که مرده بدنیا آمده، نور آفتاب را نبینند.⁹ باشد که اقشن خشم تو، ای خداوند بر آنها افروخته شود و پیش از اینکه بخود بپایند، پیر و جوان مانند خار و خاشاک بسوزند.

¹⁰ نیکوکاران وقتی مجازات بدکاران را ببینند، شادخاطر خواهند شد؛ آنها از میان حوبیار خون اجساد بدکاران عبور خواهند کرد.¹¹ مردم خواهند گفت: «براستی نیکان پاداش می‌گیرند؛ واقعاً خدایی هست که در جهان داوری می‌کند.»

دعای محافظت

ای خدای من، مرا از دست دشمنانم **59**

برهان؛ مرا از مخالفاتم حفظ کن.² مرا از شر مردمان گناهکار و خونریز نجات ده.³ ببین چگونه در کمین من نشسته‌اند. ستمکاران بر ضد من برخاسته‌اند بدون انکه گناه یا خطای از من سر زده باشد.⁴ کار خلافی مرتکب نشده‌ام، با این حال آنها آماده می‌شوند بر من هجوم آورند. ای خداوند، ای خداوند قادر برخیز و ببین و به کمک بیا!⁵ ای خداوند قادر متعال، ای خدای اسرائیل، برخیز و همه قومها را به سزای اعمالشان برسان؛ بر ستمکاران و گناهکاران رحم مکن.

⁶ دشمنانم شامگاهان باز می‌گیرند و مانند سگ پارس می‌کنند و شهر را دور می‌زینند.⁷ فریاد بر می‌آورند و ناسزا می‌گویند؛ زبانشان مانند شمشیر تیز است. گمان می‌پرند کسی سخنان توهین آمیزشان را نمی‌شنود.⁸ اما تو ای خداوند، به آنها خواهی خنید و تمام آن قومها را تمسخر خواهی نمود.⁹ ای قوت من، چشم امید من بر توست، زیرا پشتیبان من تو هستی.¹⁰ خدای من با رحمت خوبش پیشایش من می‌رود و مرا هدایت می‌کند؛ خداوند به من اجازه خواهد داد شکست دشمنانم را ببینم.¹¹ ای خداوندی که سیر ما هستی، آنها را یکباره نابود نکن، مبادا مردم این درس عبرت را زود فراموش کنند، بلکه آنها را با قدرت خوبش پرآنکه و خوار گردان.¹² گناه بر زبان آنهاست؛ سخنانشان تماماً آلوهه به شرارت است. باشد که در تکبر خود گرفتار شوند. آنها دشنام می‌دهند و دروغ

² نزد خدای متعال که همه نیازهایم را بر می‌آورد، دعا می‌کنم.³ او از اسمان دعای مرآ جابت فرموده، مرا نجات خواهد بخشید و دشمن را شکست خواهد داد. خدا رحمت و راستی خود را از من دریغ نخواهد داشت.

⁴ مردم درندخو مانند شیر مرآ محاصره کرده‌اند. دندانهای آنها همچون نیزه و پیکان و زبانشان مانند شمشیر، تیز و برآنده است.⁵ ای خدا، جلال و شکوه تو بالاتر از اسمانها قرار گیرد و عظمت تو بر تمام جهان آشکار شود.

⁶ دشمنانم برایم دام نهادند تا مرآ گرفتار سازند و من در زیر بار غصه خم شدم. آنها در سر راه من چاه کنند، اما خودشان در آن افتادند.

⁷ ای خدا، من روحیه خود را نباخته‌ام و اعتماد خود را از دست نداده‌ام. من سرود خواهم خواند و تو را ستایش خواهم کرد.⁸ ای جان من بیدار شو! ای بربط و عود من، بصدرا درآید تا سپیده دم را بیدار سازیم!⁹ خدایا، در میان مردم تو را سپاس خواهم گفت و در میان قومها تو را ستایش خواهم کرد،¹⁰ زیرا رحمت تو بی‌نهایت عظیم است.¹¹ ای خدا، جلال و شکوه تو بالاتر از اسمانها قرار گیرد و عظمت تو بر تمام جهان آشکار شود.

دعا برای مجازات بدکاران

ای قضات، شما که دم از انصاف می‌زنید، **58**

چرا خود عادلانه قضایت نمی‌کنید؟¹² شما در فکر خود نقشه‌های پلید می‌کشید و در سرزمین خود مرتكب ظلم و جنایت می‌شوید.

³ اشخاص بدکار در تمام زندگی خود منحرف هستند؛ از روز تولد لب به دروغ می‌گشایند.⁴ ۵ زهری کشنه چون زهر مار دارند و مانند افعی کر، گوش خود را می‌ینندند تا آواز افسونگران را نشنوند، هرچند افسونگران با مهارت افسون کنند.

⁵ ای خدا، دندانهای این مردم درندخو را بشکن. ⁷ بگذار آنها همچون آبی که ریخته می‌شود، نیست و نابود گردند و وقتی تیر می‌اندازند، تیرشان به هدر رود.⁸ بگذار همچون حلزون به گل فرو روند و محو

^{10,9} کیست که مرا برای گرفتن شهرهای حصاردار ادوم رهبری کند؟ ای خدا، تو ما را رهبری کن؛ بله، تو که اینک از ما روگردان شده‌ای، ما را رهبری کن! ¹¹ اتو ما را در جنگ با دشمن کمک کن، زیرا کمک انسان بی‌فایده است. ¹² ابا کمک تو ای خدا، پیروز خواهی شد، زیرا تو دشمنان ما را شکست خواهی داد!

دعای برای محافظت

ای خدا، فریادم را بشنو و دعای مرای **61** اجابت فرمای ² از این دیار غریب، تو را به کمک می‌طلبم. مرای که فکم پریشان است به پناهگاهی مطمئن هدایت کن. ³ زیرا تو در برابر دشمنان حامی و پناهگاه من بوده‌ای.

⁴ بگذار تمام عمرم در خیمه تو ساکن شوم و در زیر سایه بهالهای تو پناه گیرم. ⁵ خدایا، تو قولهایی را که داده‌ام، شنیده‌ای، و برکاتی را نصیبیم ساخته‌ای که به کسانی که نام تو را گرامی می‌دارند، می‌بخشی.

⁶ عمر پادشاه را زیاد کن تا سالهای سال سلطنت کنند. ⁷ باشد که تا اید در حضور تو ای خدا، او حکومت کنند. او را بارحمت و راستی خود محافظت فرمای. ⁸ پس همیشه تو را مستلیش خواهم کرد و هر روز به قولهایی که به تو داده‌ام وفا خواهم نمود.

اعتماد به محافظت خدا

جان من تنها نزد خدا آرام می‌یابد، زیرا **62** نجات من از جانب اوست. ² او نجات دهنده و تنها صخره پناهگاه من است؛ او قلعه محافظ من است، پس هرگز شکست خواهم خورد.

³ ای آدمیان، تا به کی هجوم می‌اورید تا مرای همچون دیواری فرو ریخته‌ام از پای در آورید؟ ⁴ تنها فکرتان این است که مرای این مقامی که دارم بزیر اندازید؛ شما دروغ را اوست دارید. بزیان خود مرای برکت می‌دهید ولی در دلتنان لعنتم می‌کنند.

⁵ ای جان من، تنها نزد خدا آرام یاب، زیرا امید من بر اوست. ⁶ او نجات دهنده و تنها صخره پناهگاه من است؛ او قلعه محافظ من است، پس هرگز شکست

می‌گویند، ¹³ پس آنها را با خشم خود نایبود کن تا نامشان گم شود و مردم بدانند که خدا نه تنها بر اسرائیل، بلکه بر سراسر جهان حکمرانی می‌کند.

¹⁴ دشمنان شامگاهان باز می‌گردند و مانند سگ پارس می‌کنند و شهر را دور می‌زنند. ¹⁵ آنها برای خوراک به این سوی و آنسوی می‌دوند و اگر سیر نشوند زوزه می‌کشند.

¹⁶ اما من قدرت تو را خواهم سرایید؛ صبحگاهان با شادی در وصف رحمت تو سرود خواهی خواند، زیرا در سخنی‌های روزگار، تو پناهگاه من هستی.

¹⁷ ای خدا، ای قوت من، برای تو سرود می‌خوانم. پناهگاه من تویی، ای خدایی که مرای محبت می‌کنی.

دعای برای رهایی

(این مزمور را دارد هنگامی نوشته که بالشگر سوری در جنگ بود و هنوز معلوم نبود کدام طرف برنده خواهد شد. این همان جنگی است که بولب، سردار لشگر دارد، موازده هزار الوی را در «مراء نمک» از پای در آورد.)

ای خدا، تو ما را طرد کرده‌ای، ما رای پرآنکه ساخته و بر ما خشمگین بوده‌ای؛ اما اینک بسوی ما بازگرد. ² زمین را لرزان ساخته و آن را شکافته‌ای؛ شکافهایش را بهم آور، زیرا نزدیک است متلاشی شود. ³ به قوم برگزیدهات سخنی‌های فراوان داده‌ای؛ ما را همچون افراد مست گچ و سرگردان نموده‌ای.

⁴ تو برای کسانی که تو را گرامی می‌دارند پرچمی به اهتزاز در آورده‌ای تا آنان را در مقابل تیرهای دشمن در امان داری. ⁵ ای خدایی که ما را دوست داری، با قدرت خویش ما رانجات ده و دعای ما را اجابت فرمای.

⁶ خدا در خانه مقدس خویش سخن گفته و فرموده است: «با پیروزی شهر شکیم و دره سوکوت را بین قوم خود تقسیم خواهم کرد. ⁷ جلعاد و منسى از آن من است؛ افرایم کلاهخود من و یهودا عصای سلطنت من است. ⁸ اما قوم موآب را مانند لگن برای شیستشو بکار خواهم برد، بر قوم الوم کفشم را خواهم انداخت و بر فلسطین فریاد بر خواهم اورد.»

دعای محافظت

ای خدا، به ناله‌های شکوه‌آمیز من گوش کن
64 و جاتم را از دست دشمنان حفظ فرما.

مقابل توطنۀ بدکاران که فتنه بریا می‌کنند، از من
محافظت کن.^۷ آنها زبان خود را همچون شمشیر،
تیز کرده‌اند و بجای تیر و کمان با سخنان تلخ مجهر
شده‌اند تا در کینگاه‌های خود به انسان بی‌گناه
شیوخون زنند.^۸ آنها یکدیگر را در انجام دادن نقشه‌های
شوروانه خود تشویق می‌کنند. درباره اینکه کجا
دامهای خود را کار بدگذارند با هم مشورت می‌نمایند،
و می‌گویند: «هیچ کس نمی‌تواند اینها را ببیند».^۹ آنها
نقشه شوم طرح می‌کنند و می‌گویند: «نقشه ما نقصی
ندارد!» فکر و دل انسان چقر حیله‌گر است!

اما خدا این بدکاران را هدف تیرهایش قرار خواهد
داد و آنها در یک چشم بهم زدن نقش زمین خواهند
شد.^{۱۰} اری، آنها طعمه سخنان زشت خود خواهند
شد. کسانی که آنها را ببیند با تمسخر سر خود را
تکان خواهند داد.^{۱۱} ایشان خواهند ترسید و در باره
کارهای خدا تقدیر خواهند نمود و آنها را برای
دیگران تعریف خواهند کرد.

لیکان در خداوند شادی کنند و بر او توکل نمایند؛
همه پاکلان او را ستایش کنند!

ستایش و شکرگزاری

ای خدا، شایسته است که تو را در صهیون
65 ستایش کنیم و آنچه را که نذر کرده‌ایم ادا
نماییم.^{۱۲} زیرا تو خدایی هستی که دعا می‌شنوی!
همه مردم بسبب گناه‌شان نزد تو خواهند آمد.
گناهان ما بر ما سنگینی می‌کنند، اما تو آنها را
خواهی بخشید.^{۱۳} خوش با سعادت کسی که تو او را
برگزیده‌ای تا بباید و در خیمه مقدس در پیشگاه تو
ساکن شود! ما از همه نیکویی‌های خانه مقدس تو
برخوردار خواهیم شد.

ای خدایی که رهاننده ما هستی، تو با کارهای
عادلانه و شکفت‌انگیز خود پاسخ ما را می‌دهی. تو
امید و پشتیبان همه مردم در سراسر جهان هستی.

خواهم خورد.^{۱۴} نجات و عزت من از جانب خداست؛
قوت و پناهگاه من خداست.^{۱۵} ای مردم، همه وقت بر
او توکل نمایید؛ دلهای خود را بحضور او ببریزید،
زیرا خدا پناهگاه ماست.

^۹ همه انسانها در مقابل او ناجیزند؛ اشخاص
سرشناس و افراد بی‌نام و نشان، همگی در ترازوی
او بالا می‌روند، زیرا از باد هم سبکترند.^{۱۶} بر
خشونت نکیه نکنید و به کسب ثروت از راه دزدی
دل خوش نکنید، و هرگاه ژروتنان زیاد شود دل بر
آن نبندید.

^{۱۱} بیش از یک بار شنیده‌ام که خداوند فرموده است:
«قوت از آن من است».^{۱۷} ای خداوند، رحمت نیز از
آن توست، و تو هر کس را بر اساس کارهایش پاداش
خواهی داد.

اشتیاق برای خداوند

(این مزمور را داده هنگامی که در بیابان بود، سرایید.)

ای خدا، تو خدای من هستی؛ در صبح سحر
63 تو را می‌طلبم. جان من مشتق توست؛ تمام
وجود همچون زمینی خشک و بی‌آب، تشنۀ توست.
تو را در مکان مقدس دیده‌ام و قوت و جلال تو را
مشاهده کردم. محبّت تو برایم شیرینتر از زندگی
است، پس لبهای من تو را ستایش خواهد کرد،^{۱۸} و تا
زندگان تو را سپاس خواهیم گفت و دستهای خود را به
نیایش بسوی تو دراز خواهیم کرد. کجان من سیر
خواهد شد و با شادی خداوند را ستایش خواهد کرد.

^۶ شب هنگام که در بستر خود دراز می‌کشیم، در باره
تو فکر می‌کنم.^۷ تو همیشه مددکار من بوده‌ای، پس
در زیر بالهای تو شادی خواهیم کرد.^۸ همیشه در تو
پناه خواهیم گرفت و تو با دست پرقدرت از من
حمایت خواهی نمود.

اما آنی که قصد جان مرا دارند هلاک شده، به زیر
زمین فرو خواهند رفت.^{۱۹} ایشان در جنگ به دم
شمیش خواهند افتاد و طعمه گرگها خواهند شد.^{۲۰} اما
من در خدا شادی خواهیم کرد. همه کسانی که بر خدا
اعتماد نموده‌اند او را ستایش خواهند کرد، اما دهان
دروغگویان بسته خواهد شد.

^{۱۰}ای خدا، تو ما را امتحان کرده‌ای؛ مانند نفرهای که در کوره می‌گذارند تا پاک شود، ما را پاک نموده‌ای.^{۱۱} ما را در دام گرفتار ساختی و بارهای سنگین بر دوش ما نهادی.^{۱۲} اشمنان ما را بر مسلط گرداندی و گذاشتی از آب و آتش عبور کنی، اما سرانجام ما را به مکانی اوردی که در آن وفور رعمت است.

^{۱۳} قربانی‌های سوختی به خانه^{۱۴} تو خواهم آورد تا نذر های خود را ادا نمایم.^{۱۵} بله، هنگامی که در زحمت بودم نذر کردم و اینک آن را ادا خواهم کرد. ^{۱۶} گوسفند قربانی خواهم کرد و گوساله و بز تقدیم خواهم نمود و آنها را بر قربانگاه خواهم سوزاند تا بوی خوب آنها سوی تو زبانه کشد.

^{۱۷} ای همه^{۱۸} خداترسان، بیایید و بشنوید تا به شما بگویم که خداوند برای من چه کرده است.^{۱۹} فریاد برآوردم و از او کمک خواستم و او را ستایش نمودم.^{۲۰} اگر گناه را در دل خود نگه می‌داشتم، خداوند دعایم را نمی‌شنید.^{۲۱} اما او به دعای من توجه نموده و آن را مستجاب کرده است!

^{۲۰} سپاس بر خدایی که دعای مرابی جواب نگذاشته و رحمة خود را از من دریغ نکرده است.

سرود شکرگزاری

^{۲۱} خدایا، بر ما را حرم کن و ما را برکت ده و **۶۷** نور روی خود را بر ما بتایان،^{۲۲} تا بوسیله ما اراده تو به همه مردم روی زمین برسد.

^{۲۳} خدایا، باشد که همه مردم تو را ستایش کنند؛ باشد که همه قومها تو را سپاس گویند!

^{۲۴} همه قومها شاد شده، سرود خواهد خواند، زیرا تو از روی عدل و انصاف مردم را داوری می‌کنی و آنها را هدایت می‌نمایی.

^{۲۵} خدایا، باشد که همه مردم تو را ستایش کنند؛ باشد که همه قومها تو را سپاس گویند!^{۲۶} آنگاه زمین مخصوص خود را تولید خواهد کرد و تو ما را برکت خواهی داد و همه مردم جهان به تو احترام خواهد گذاشت.

^۶ کوه‌ها را در جای خود محکم ساختی و قدرت مهیب خود را نشان دادی.^۷ همانگونه که تلاطم دریا و غرش امواج را ساخت می‌سازی، شورش مردم را نیز خاموش می‌کنی.^۸ ساکنان زمین از کارهای شگفت‌انگیز تو حیرانند. فریاد شادی مردم بسبب کارهای تو از یک سوی زمین تا سوی دیگر طنین انداز است!

^۹ تو زمین را سیراب می‌سازی و آن را حاصلخیز می‌گردانی. با رودخانه‌های پر از آب، زمین را برای انسان بارور می‌سازی تا از محصولاتش استفاده کند.^{۱۰} شیارهای آن را سیراب می‌کنی و بلندبایش را هموار می‌سازی. باران بر زمین می‌بارانی تا نباتات برویند.^{۱۱} با برکات خود زمین را می‌آرایی؛ جهان از نعمت‌های تو لبریز است.^{۱۲} چراگاه‌ها و تپه‌ها پر از گلهای گاو و گوسفند است؛ وادیها سرشار از غله می‌باشد؛ تمام جهان بانگ شادی برمی‌آورد و سرود می‌خواند!

سرود شکرگزاری

۶۶

ای همه مردم روی زمین، برای خدا فریاد شادی سر دهید! ^۷ تمام پرشكوه او را با سرود بستایید و عظمت او را بیان کنید!^۸ به خدا گویید: «چه حیرت‌انگیز است کارهای تو! قدرت تو دشمنانست را از پای درخواهد آورد.^۹ تمام مردم جهان تو را پرسش خواهند کرد، تو را خواهند ستود و به نام تو سرود خواهند خواند.»

^{۱۰} بیایید کارهای خدا را مشاهده کنید؛ بیینید چه کارهای شگفت‌انگیز برای انسانها انجام داده است.^{۱۱} او دریا را به خشکی تبدیل کرد و اجداد ما با پای پیاده از میان آن عبور نمودند. ایشان بسبب این کار خدا شادیها کردند.

^۷ خداوند تا ابد با قدرت حکمرانی می‌کند و رفاقت همه قومها را زیر نظر دارد. پس ای مردم سرکش، برضد او قیام نکنید.^۸ ای قومها، خدای ما را ستایش کنید! بگذارید آواز ستایش شما شنیده شود.^۹ او زندگی مارا از خطر می‌رهاند و نمی‌گذارد پاهایمان بلغزد.

^{۱۵} ای کوههای عظیم باشان، ای سلسله جبالهای بزرگ که قله‌های بلند دارید، چرا با حسرت به این کوهی که خدا برای مسکن خود برگزیده است نگاه می‌کنید؟ به یقین خداوند تا به اید در آن ساکن خواهد بود.

^{۱۶} خداوند در میان هزاران هزار عربه از کوه سینا به خانه^{۱۷} مقدس خویش که در کوه صبهون است، رفته است.^{۱۸} او به عالم بالا صعود نموده عده زیادی را با خود به اسارت برده است. از میان آمیان، حتی از کسانی که زمانی یاغی بوده‌اند، بخششها گرفته است. خداوند در میان ما ساکن خواهد شد.

^{۱۹} شکر و سپاس بر خداوندی که هر روز متحمل بارهای ما می‌شود و خدایی که نجات ماست.^{۲۰} انجات دهنده ماست و ما را مرگ می‌رهاند.

^{۲۱} خدا سر دشمناش را که در گناه زندگی می‌کنند، خرد خواهد کرد.^{۲۲} خداوند می‌فرماید: «دشمنان شمارا از باشان و از اعماق دریا باز خواهم آورد تا در میان خون ریخته شده آنان راه بروید و سکوها خون ایشان را بخورند.»

^{۲۴} ای خدایی که پادشاه و خداوند من هستی، همه قومها حرکت پیروزمندانه تو را بسوی خانه^{۲۳} مقشت دیده‌اند.^{۲۵} سرایندگان در پیش و نوازنده‌گان در عقب و دوشیزگان در وسط آنان دفعت‌نzan حرکت می‌کنند.^{۲۶} همه^{۲۷} مردم اسرائیل خدا را حمد گویند. ای فرزندان یعقوب، خداوند را ستایش کنید.^{۲۸} قبیله^{۲۹} کوچک «بنیامین» پیشایش ستایش‌کنندگان خدا در حرکت است؛ بعد از او رهبران قبیله^{۳۰} «یهودا» با دسته‌های خود، سپس بزرگان قبیله^{۳۱} «زبولون» و «نفتالی» حرکت می‌کنند.

^{۲۸} ای خدا، نیروی خود را برای ما بکار بیر، همانگونه که در گذشته این کار را کردی.^{۲۹} به احترام خانه^{۳۰} تو در اورشلیم، پادشاهان هدایا نزد تو خواهند آورد.^{۳۱} مصر، آن حیوان وحشی را که در میان نیزارها ساکن است، توبیخ نما. قومهای جهان را که همچون رمۀ‌های گاو و گوساله هستند، سرزنش کن تا به فرمان تو گردن نهند و نقره‌های

سرود ملی پیروزی

68

ای خدا، برخیز و شمنافت را پراکنده ساز.^{۳۲} بگار آنانی که از تو نفرت دارند از حضور تو بگریزند.^{۳۳} چنانکه دود در برایر باد پراکنده می‌شود، همچنان تو ایشان را پراکنده ساز؛ همانگونه که موم در مقابل آتش گذاخته می‌شود، همچنان بگار گناهکاران در حضورت نایاب شوند.^{۳۴} اما نیوکاران شادی کنند و در حضور تو خوشحال باشند؛ از شادی فریاد برآورند و خوش باشند.

^۴ در وصف خدا سرود بخوانید. نام او را ستایش کنید. برای او که بر ایرها سوار است، راهی درست

کنید. نام او خداوند است! در حضورش شادی کنید!^۵ خدایی که در خانه^۶ مقدس خود ساکن است، پدر پیتیمان و دادرس بیوه زنان می‌باشد.^۶ او بی‌کسان و آوارگان را در خانه‌ها ساکن می‌گرداند و اسیران را آزاد می‌سازد. اما یاغیان در زمین خشک و بی‌آب ساکن خواهند شد.

^۷ ای خدای اسرائیل، وقئی تو قوم برگزیده خود را هدایت کردي و از میان بیابان عبور نمودي، زمين تکان خورد و آسمان باريد و کوه سینا از ترس حضور تو به لرزه افکار.^۸ ای خدا، تو نعمتها بارانیدی و قوم برگزیده خود را که خسته و ناتوان بودند، نیرو و توان بخشدیدی.^۹ جماعت تو در زمین موعود ساکن شدند و تو ای خدای مهربان، حاجت نیازمندان را بر آوردي.

^{۱۱} خداوند کلام را اعلام کرد و کسانی که آن را بشارت دادند عده^{۱۲} بی‌شماری بودند؛ کلام او این است:

^{۱۲} «پادشاهان و سپاهیانشان بشتاب می‌گریزند! زنانی که در خانه هستند غایم جنگی را بین خود قسمت می‌کنند.^{۱۳} آنها اگر چه روزی فقیر و بیونا بودند، اما اینک خوشبخت و ثروتمندند و خود را مانند کوتولی که بالهایش نقره‌فام و پرهاش طلای است با زر و زیور آراسته‌اند.»^{۱۴} خدای قادر مطلق پادشاهانی را که دشمن اسرائیل بودند مانند دانه‌های برف که در جنگلهای کوه صلمون آب می‌شود، پراکنده و محو ساخت.

مسخره‌ام می‌کنند.¹² مردم کوچه و بازار پشت سرم حرف می‌زنند و میگساران برای من سرود می‌خواوند.¹³ اما من، ای خداوند، نزد تو دعا می‌کنم. ای خدا، تو در وقت مناسب به من جواب ده، بسبب رحمت عظیمت دعای مرا مستجاب فرما و مطابق وعده خود مرا نجات ده.¹⁴ مرا از میان سیل و طوفان برهان تا غرق نشوم. مرا از دست دشمنانم نجات ده.¹⁵ مگذار سیالب مرا پیوشناد و در اعماق آبها غرق شوم.

ای خداوند، رحمت عظیم است، پس دعای مرا مستجاب فرما. با محبت بیکران خود به من توجه نما.¹⁶ روی خود را از من برمگردان، زیرا در سختی و رحمت هستم. دعای مرا زود جواب ده.¹⁷ نزد من بیا و بهای آزادیم را بپرداز و مرا از دست دشمن رها کن.¹⁸ می‌دانی چگونه مورد سرزنش و اهانت قرار گرفته و رسوا شده‌ام؛ تو همه دشمنان را می‌بینی. طعنه و سرزنش مردم دل مرا شکسته است و سخت بیمار شده‌ام. منتظر بودم کسی با من همدردی کند، ولی شخص دلسوزی یافت نشد. به جستجوی افرادی پرداخت که مرا دلداری دهنده، اما کسی را نیافتد.¹⁹ بجای خوراک، بمن زهر دادند و بجای آب، سرمه نوشانند.

مگذار جشن آنها به عزا تبدیل شود و آرامششان محو گردد.²⁰ چشمانتشان را کور کن و کمرهایشان را بلزان!²¹ خشم خود را بر سرشان ببریز و با آتش غضبیت آنها را بسوزان!²² ای کاش خانه‌ایشان خراب گردد و هیچکس در آنها سکونت نکند.²³ به کسی که تو تنبیه کرده‌ای آزار می‌رسانند و از رنجهای آنانی که تو مجروحشان ساخته‌ای سخن می‌گویند.²⁴ گناهشان را یک به یک در نظر بگیر و مگذار نجات تو شامل حالشان شود.²⁵ نام آنها را از دفتر حیات خود پاک کن و مگذار جزو قوم تو محسوب شوند.

اما من مصیبت‌زده و دردمند هستم. ای خدا، مرا نجات ده و سرافراز فرما.

پس سرود نام خدا را ستایش خواهم نمود و با دعای شکرگزاری عظمت او را خواهم ستود.²⁶ خداوند

خود را به تو تقدیم کنند. اقوامی را که جنگ را دوست می‌دارند، پراکنده ساز.²⁷ مصر هدایا بدست سفیران خود خواهد فرستاد و حبشه دست دعا بسوی خداوند دراز خواهد کرد.

ای سرزینهای جهان، برای خدای ازلی و ابدی که در آسمانها نشسته است، سرود بخوانید؛²⁸ خداوند را که با صدای بلند و نیرومند سخن می‌گوید، ستایش کنید.²⁹ قدرت خدا را توصیف نمایید خدایی که شکوه و جلالش بر اسرائیل است و قوتش در آسمانها پا بر جاست.³⁰ چه سهمناک است خداوند در مکان مقدس خویش! خدای اسرائیل به قوم برگزیده خود قوت و عظمت می‌بخشد. او را شکر و سپاس باد!

فریاد رهایی از رنجها

69

خدایا، مرا از این طوفان مشکلات نجات ده!¹ ۲۰ منجلاب فرو رفteam و در زیر پایم جایی برای ایستان نیست. به جاهای عمیق رسیده‌ام و سیالب مرا پوشانده است.² از بس میان خسته شدام و گلوبیم خشک شده است. چشمانم آنقدر منتظر اقدام تو بوده‌ام که تار گشته‌اند.

آنایی که بی‌سبب از من نفرت دارند از موهای سرم بیشترند. دشمنان در مورد من دروغ‌ها می‌گویند، آنها از من قویترند و قصد کشتن مرا دارند. آنچه از بیگران غصب نکرده بیوم به زور از من گرفتند.³ ای خدا، تو حمامت مرا می‌دانی و گناهتم از نظر تو پوشیده‌نمی‌یست.⁴ ای خداوند قادر متعال، مگذار آنایی که به تو امیدوار هستند و انتظار تو را می‌کشند، بسبب من خجل شوند. ای خدای اسرائیل، مگذار مایه رسولی دوستدارانت شوم.⁵ من برای توست که این چنین مورد سرزنش واقع شده و رسوا گشته‌ام.⁶ نزد برادران خود غریب هستم و در خانواده خود بیگانه محسوب می‌شوم. برای خدمت در خانه تو شور و هیجان دارم، از این جهت مورد ملامت دشمنان قرار گرفتم.⁷ هنگامی که با روزه و اشک در حضور تو خود را فروتن می‌سازم، آنها مرا سرزنش می‌کنند.⁸ وقی برای توبه و ندامت پلاس در بر می‌کنم، آنها

⁷ زندگی من برای بسیاری سرمشق شده است، زیرا تو پشت و پناه من بوده‌ای!⁸ خدایا، تمام روز تو را شکر می‌گوییم و بزرگیت را می‌ستایم.⁹ اکنون که پیر و ناقوان شده‌ام مرا دور مینداز و ترک مکن.

¹⁰ دشمنانم بر ضد من سخن می‌گویند و قصد جانم را دارند.¹¹ می‌گویند: «خدا او را ترک گفته است. پس برویم و او را گرفتار سازیم، چون کسی نیست که او رانجات دهد!»

¹² ای خدا، از من دور مشو! خدایا، به باری من بشتاب!¹³ دشمنان جانم رسوا و نابود شوند. آنانی که می‌کوشند به من آسیب برسانند سرافکنده و بی‌آبرو شوند!

¹⁴ من پیوسته به تو امیدوارم و بیش از پیش تو را ستایش خواهم کرد.¹⁵ از عدالت تو سخن خواهم گفت و هر روز برای مردم تعریف خواهم کرد که تو بارها مرا نجات داده‌ای!¹⁶ ای خداوند با نیروی تو خواهم رفت و به همه اعلان خواهم کرد که تنها تو عادل هستی.

¹⁷ خدایا، از زمان کودکی معلم من تو بوده‌ای و من همیشه درباره کارهای شکنگانگیز تو با دیگران سخن گفتم.¹⁸ پس اکنون که پیر و سفید مو شده‌ام مرا ترک مکن. کمک کن تا بتوانم به نسل‌های اینده از قدرت و معجزات تو خبر دهم.

¹⁹ ای خدا، عدالت تو تا به آسمانها می‌رسد. تو کارهای بزرگ انجام داده‌ای. خدایا کسی مانند تو نیست.²⁰ ای که سخنیها و زحمات بسیار به من نشان دادی، می‌دانم که به من نیروی تازه خواهی بخشید و مرا از این وضع فلاکت بار بیرون خواهی اورد.

²¹ مرا بیش از پیش سرافراز خواهی نمود و بار دیگر مرا اندلاری خواهی داد.

²² ای خدای من، با نغمه بربط صداقت تو را خواهم ستد! ای خدای مقدس اسرائیل، با صدای عود برای تو سرود خواهم خواند.²³ با تمام وجود برای تو سرود خواهم خواند و از شادی فریاد بر خواهم اورد، زیرا تو مرا نجات داده‌ای.²⁴ تمام روز از عدالت تو سخن خواهم گفت، زیرا کسانی که در پی آزار من بودند، رسوا و سرافکنده شدند.

چنین پرستشی را بیش از قربانی حیوانات می‌پسند.³²

³³ اشخاص فروتن که طالب خدا هستند وقتی بیبینند او به فکر ایشان است شاد و امیدوار خواهند شد.

عذیزان خود را در زندان و اسلامت فراموش نمی‌کند.³⁴

ای آسمان و زمین، خدا را ستایش کنید! ای آبها و ای موجودات دریایی، خدا را بستایید!³⁵

اور شلیم را نجات خواهد داد و شهرهای یهودا را دوباره بنا خواهد نمود تا قوم برگزیده‌اش در سرزمین موعود سکونت نمایند و آن را تمام به تصرف خود درآورند.³⁶ فرزندان بندگانش وارث سرزمین موعود خواهند شد و آنانی که خدا را دوست می‌دارند، در آن زندگی خواهند کرد.

دعای همک

خدایا، به باری من بشتاب و مرا نجات ده!
70 ³⁷ بگذار آنانی که قصد جانم را دارند جعل و سرافکنده شوند و بدخواهان من پریشان گردند؛ ³⁸ بگذار کسانی که مرا امسخره می‌کنند رسوا و ناکام شوند.

³⁹ همه کسانی که تو را طلب می‌کنند در تو شاد و خرسند باشند و آنانی که نجات تو را دوست دارند پیوسته بگویند: «خداوند بزرگ است!»

⁴⁰ من فقیر و نیازمند هستم. خدایا، به باری من بشتاب! ای خداوند، تو مددکار و نجات دهنده من هستی، پس تأخیر مکن!

دعای مرد پیر

ای خداوند، به تو پناه اورده‌ام، نومیدم مکن.

71 ⁴¹ تو عادلی، پس مرا از دست دشمنان نجات ده. ⁴² برای من پناهگاهی مطمئن باش تا همه وقت به تو پناه اورم. ای صخره و قلعه من، فرمان نجات

مرا صادر کن!

⁴³ خدایا، مرا از دست اشخاص شرور و بدکار و ظالم برهان! ⁴⁴ ای خداوند، تنها امید من تو هستی و از زمان کودکی اعتماد من تو بوده‌ای!⁴⁵ آنانی که در شکم مادرم بودم، تو ازمن نگهداری می‌کردی و پیش از آنکه متولد شوم، تو خدای من بوده‌ای؛ پس تو را پیوسته ستایش خواهم کرد.

دعا برای پادشاه

72

ای خدا، از عدالت و انصاف خود به
پادشاه و خاندان او عذریت کن تا او برق قوم
تو عادلانه حکومت و داوری کند و مظلومان را
منصفانه دادرسی نماید.³ آنگاه در سراسر سرزمین
ما سلامتی و عدالت برقرار خواهد شد.⁴ باشد که
پادشاه به داد مظلومان برسد و از فرزندان فقیران
حمایت کند و ظالمان را سرکوب نماید.⁵ باشد که قوم
تو ای خداوند، تازمانی که ماه و خورشید در آسمان
باقی باشند، تو را پیوسته با ترس و احترام ستایش
کنند.

⁶سلطنت پادشاه ما* همچون بارانی که بر گیاهان
میبارد و مانند بارشهایی که زمین را سیراب
میکند، پر برکت خواهد بود.⁷ در زمان حکومت او،
مردم خداشناک کامیاب خواهد شد و تا وقتی که ماه
باقی باشد، صلح و سلامتی برقرار خواهد بود.
⁸دامنه قلمرو او از دریا تا به دریا و از رود فرات تا
دورترین نقطه جهان خواهد بود.⁹ صحر اشیان در
حضورش تعظیم خواهد کرد و دشمنانش بخاک
پایش خواهد افتاد.¹⁰ پادشاهان جایز مدیرانه و
سرزمین ترشیش و نیز اهالی شبا و سیا برایش هدایا
خواهند آورد.¹¹ همه¹² پادشاهان، او را تعظیم خواهند
کرد و تمام قومها خدمتگزار او خواهند بود.¹³ وقتی
شخص فقیر و درمانده از او کمک بخواهد، او را
خواهد کرد و ایشان را نجات خواهد داد.¹⁴ آنها را از
ظلم و ستم خواهد رهایید، زیرا جان آنها برای او با
ارزش است.

كتاب سوم

(مزامیر 89-73)

عدل و انصاف خدا

73

براستی، خدا برای اسرائیل نیکوست یعنی
73 برای آنانی که پاکدل هستند.² اما من
نژدیک بود ایمان را از دست بدهم و از راه راست
گمراه شوم.³ زیرا بر کامیابی بدکاران و شوران
حسد بردم.⁴ دیدم که در زندگی آنها درد و رنجی
وجود ندارد، بنی قوى و سالم دارند،⁵ مانند سایرین
در زحمت نمی‌افتد و هیچ گرفتاری ندارند؛
⁶ رئنیجه با تکبر راه می‌روند و به مردم ظلم
می‌کنند. قلبشان مملو از خبائث است و از فکرشان
شرارت تراویش می‌کند.⁸ مردم را مسخره می‌کنند و
حرفهای کثیف بر زبان می‌رانند. با غور سخن
می‌گویند و نقشه‌های شوم می‌کشن.⁹ به خدایی که در
آسمان است کفر می‌گویند و به انسانی که بر زمین
است فحاشی می‌کنند.

10 و 11¹⁰ داشناسان گول زندگی پرناز و نعمت آنها
را می‌خورند و می‌گویند: «خدا نمی‌داند بر این زمین
چه می‌گذرد. به این مردم شرور نگاه کنید! بیبینید چه
زنگی راحتی دارند و چگونه به ثروت خود
می‌افزینند.»

13 پس آیا من بی‌جهت خود را پاک نگه داشته‌ام و
نگاشته‌ام دستهایم به گناه الوده شوند؟¹⁴ نتیجه‌ای که
هر روز از این کار عایدم می‌شود رنج و زحمت
است.

* پیشوگویی درباره مسیح و سلطنت اوست.

¹⁵ باشد که پادشاه پادشاه بماند و مردم طلای شبا به او
هدیه دهد. قوم او پیوسته برایش دعا کنند و او را
متبارک خواهند.¹⁶ سرزمین او پر از غله شود و
کوهستانها مانند کوههای لبنان حاصلخیز گردد.
شهرها همچون مزرعه‌های پر علف، سرشوار از

خرد کردن و خانه مقدس تو را به آتش کشیده با خاک یکسان نمودند.⁸ عبا تنگاههای تو را در سراسر خاک اسرائیل سوزانیدند تا هیچ اثری از خدا پرستی بر جای نماند.

⁹ هیچ نبی در میان ما نیست که بداند این وضع تا به کی ادامه می‌یابد تا ما را از آن خیر دهد.¹⁰ ای خدا، تا به کی اجازه می‌دهی دشمن نام تو را اهانت کند؟¹¹ چرا دست خود را عقب کشیده‌ای و به داد ما نمرسی؟ دست راست خود را از گریبان خود بیرون آور و دشمنانمان را نابود کن.

¹² ای خدا، تو از قدیم پادشاه ما بوده‌ای و بارها ما را نجات داده‌ای.¹³ ابا فدلت خود دریای سرخ را شکافتی و سر نهنگان غولپیکر را شکستی و گوشت آنها را خوارک صحرائشنیان کردی.¹⁵ چشم‌ها جاری ساختی تا قوم تو آب بنوشند و رود همیشه پر آب را خشک کرده‌ای تا از آن عبور کنند.¹⁶ شب و روز را تو بوجود آورده‌ای؛ خورشید و ماه را تو در آسمان گذاشته‌ای.¹⁷ تمام نظم جهان از توست. تابستان و زمستان را تو ایجاد کرده‌ای.

¹⁸ ای خداوند، ببین چگونه دشمن نام تو را اهانت می‌کند.¹⁹ قوم ستمدیده خود را برای همیشه ترک مکن؛ کوتز ضعیف خود را به چنگ پرندۀ شکاری مسپار!²⁰ گوشش‌های تاریک سرزمین ما از ظلم پر شده است، عهدی را که با ما بسته‌ای به یاد آر.²¹ هیگ‌دار قوم مظلوم تو بیش از این رسوا شوند. ایشان رانجات ده تا تو را ستایش کنند.

²² ای خدا، برخیز و حق خود را از دشمن بگیر، زیرا این مردم نادان تمام روز به تو توهین می‌کنند.²³ فریاد اهانت‌آمیز آنها را که پیوسته بلند است، نشینیده مگیر.

خداداور همه است

تو را سپاس می‌گوییم ای خدا، تو را سپاس 75 می‌گوییم! تو به ما نزدیک هستی و ما معجزات تو را اعلام می‌کنیم.

²⁴ خداوند می‌فرماید: «وقتی زمان معین برسد، مردم را از روی عدل و انصاف داوری خواهم کرد.

¹⁵ ولی اگر این فکرهایم را بر زبان می‌آوردم، جزو مردم خداشناص محسوب نمی‌شدم.¹⁶ هرچه فکر کردم نتوانستم بفهمم که چرا بدکاران در زندگی کامیاب هستند،¹⁷ تا اینکه به خانه خدا رفتم و در آنجا به عاقبت کار آنها پی‌بردم.¹⁸ ای خدا، تو بدکاران را بر پرتگاههای لغزنه گذشتای تا بی‌افتند و نابود شوند.¹⁹ ای خدا، ناگهان غافلگیر شده، از ترس قالب تهی خواهند کرد.²⁰ آنها مانند خوابی هستند که وقتی انسان بیدار می‌شود از ذهنش محو شده است؛ همچنین وقتی تو ای خداوند، برخیزی آنها محو و نابود خواهند شد!

²¹ وقتی من به این حقیقت پی بردم، از خود شرمنده شدم!²² من احمق و نادان بودم و نزد تو ای خدا، مانند حیوان بی‌شعور رفتار کردم!²³ اما تو هنوز هم مرا دوست داری و دست مرا در دست خود گرفته‌ای!²⁴ به صلاحیت خود مرا در زندگی هدایت خواهی کرد و در آخر مرا به حضور پرجلالت خواهی پذیرفت.²⁵ ای خدا، من تو را در آسمان دارم؛ این برای من کافی است و هیچ ییگر بر زمین نمی‌خواهم.²⁶ اگر چه فکر و بدنم ناتوان شوند، اما تو ای خدا، قوت و تکیه‌گاه همیشگی من هستی!²⁷ خدا کسانی را که از دور شوند و به او خیانت کنند، نابود خواهد کرد.²⁸ اما من از اینکه نزدیک تو هستم لذت می‌برم! ای خداوند، من به تو توکل نموده‌ام و تمام کارهایت را می‌ستایم!

دعا برای قوم خدا

ای خدا، چرا برای همیشه ما را ترک کرده‌ای؟ چرا بر ما که گوسفندان مرتع تو هستیم خشمگین شده‌ای؟²⁹ قوم خود را که در زمان قدمی از اسارت بازخریدی، به یاد آور. تو ما را نجات دادی تا قوم خاص تو باشیم. شهر اورشلیم را که در آن ساکن بودی، به یاد آور.³⁰ بر خرابه‌های شهر ما عبور کن و ببین دشمن چه بر سر خانه تو اورده است!⁴¹ آنها در خانه تو فریاد پیروزی سر دادند و پرچم‌شان را به اهتزاز در آوردند.³⁵ مانند هیزمشکانی که با تبرهای خود درختان جنگل را قطع می‌کنند، تمام نقشه‌های تراشیده را با گرز و تبر

^{۱۱} آنچه را برای خدا نذر کرده‌اید بجا آورید. ای همسایگان اسرائیل، برای خداوندی که عظیم و مهیب است، هدایا بیاورید.^{۱۲} او حاکمان مغزور را نابود می‌کند و در دل پادشاهان جهان وحشت ایجاد می‌نماید.

تسلی به هنگام گرفتاری

با صدایی بلند بسوی خدا فریاد برمی‌آورم!
۷۷ بسوی خدا فریاد برمی‌آورم تا صدای مرآ بشنود.^۲ بـ هنگام زحمت از خدا کمک می‌طلبم. تمام شب بسوی او دست نیاز دراز می‌کنم. تا دعایم را مستجاب ننکد آرام نخواهم گرفت.^۳ خدا را به داد می‌آورم و از حسرت می‌نالم. بـ فکر فرو می‌دروم و پریشان می‌شوم.^۴ او نمی‌کارد خواب بچشمانم بیاید.

بـ روزهای گشته فکر می‌کنم، به سالهایی که پیش از شدت ناراحتی نمی‌توانم حرف بزنم. سر نهادام می‌اندیشم.^۵ تمام شب را در تکر می‌گذرانم و از خود می‌پرسم:^۶ «مگر خدا مرآ برای همیشه ترک کرده است؟ آیا او دیگر هرگز ازمن راضی نخواهد شد؟^۸ آیا دیگر هرگز بمن رحم نخواهد کرد؟ آیا دیگر هرگز بقول خود وفا نخواهد کرد؟^۹ آیا خدا مهربانی و دلسوزی را فراموش کرده است؟ آیا غضب او باعث شده در رحمت او بسته شود؟^{۱۰} سپس بخود می‌گوییم: «این از ضعف من است که چنین فکر می‌کنم. پس سالهایی را که دست خداوند قادر متعال در کار بوده است به یاد خواهم آورد.»^{۱۱} بلی، معجزات و کارهای بزرگی را که خداوند انجام داده است به یاد خواهم آورد^{۱۲} و در کارهای شگفت‌انگیز او تکر خواهم کرد.

ای خدا، تمام راههای تو پاک و بـ عیب است!^{۱۳} خدایی به بزرگی و عظمت تو وجود ندارد.^{۱۴} تو آن خدایی هستی که معجزه می‌کنی و قدرت خود را بر قومها نمایان می‌سازی.^{۱۵} آیا دست توانای خود بنی اسرائیل را رهانیدی.^{۱۶} آیها و قتنی تو را دیدند به عقب رفتند و اعمق دریا بلرژه در آمد.^{۱۷} از ابرها باران بارید. در آسمان رعد و برق پیدد آمد و تیرهای آتشین به هر سو جهید.^{۱۸} در میان گردید صدای رعد

^{۱۳} اگرچه زمین چنان بلرzed که ساکنانش هراسان شوند، ولی همچنان محکم و پایرچا خواهد ماند، زیرا من ارکان آن را برقرار نموده‌ام.^{۱۹} به متکران و شروران می‌گوییم که مغزور نباشند و از بلندپرزاوی و لاف زدن دست بردارند.»

^{۲۶} سرافرازی انسان نه از غرب می‌آید نه از شرق و نه از هیچ جای دیگر، زیرا هیچکس نمی‌تواند مایه سرافرازی کسی شود جز خدا. اوست که انسانها را داوری می‌کند و یکی را سرافراز و دیگری را سرافکنده می‌نماید.^{۲۰} خداوند کاسه‌ای در دست دارد که از شراب تند و قوی غصب او پر است. او آن را به تمام بدکاران خواهد نشانید و آنها آن را تا جرعة آخر سر خواهند کشید.

^۹ اما من از تعریف و تمجید خدای یعقوب باز نخواهم ایستاد، بلکه بپوسته در وصف او سرود خواهم خواند^{۱۰} او قدرت بدکاران را درهم خواهد شکست و نیکان را تقویت خواهد نمود.

پیروزی خداوند

خدا در سرزمین یهودا معروف است! نام او اورشلیم است. او در کوه صهیون مسکن دارد.^۳ تر انجا او تیر و کمان دشمن را شکست و شمشیر و سپر جنگی او را خرد کرد.^۴ خداوند، تو عظیمتر و پرشکوهر از تمام کوههای بلند هستی! گشمنان نیز و مند ما غارت شده، به خواب مرگ فرو رفتند. دیگر هیچکس نمی‌تواند دست خود را بر ضد ما بلند کند.^۵ ای خدای یعقوب، وقتی تو آنها را نیزبیز زدی، عربهایها و اسپهایشان سرجای خود خشک شدند.^۷ خداوند، تو بسیار مهیب هستی! وقتی غصبنای می‌شود، کیست که نمی‌تواند در حضورت بایستد?^۸ وقتی تو از آسمان دلوری خود را اعلام نمودی و برای رهایی مظلومان اقدام کردی، جهان ترسید و سکوت نمود.

^{۱۰} خشم انسان جز اینکه منجر به ستایش تو شود، نتیجه دیگری ندارد؛ تو خشم او را مهار می‌کنی و از آن برای نمایاندن قدرت خود استقاده می‌نمایی.

ولی با وجود این، ایشان بار دیگر نسبت به خدای متعال گاه ورزیدند و در صحراء از فرمان او سر پیچیدند.¹⁸ آنها خدا را امتحان کردند و از او خوراک خواستند.¹⁹ حتی بر ضد خدا حرف زند و گفتند: «آیا خدا می‌تواند در این بیابان برای ما خوراک تهیه کند؟»²⁰

رس است که او از سخن‌های بیرون آورد و بر زمین جاری ساخت، ولی آیا می‌تواند نان و گوشت را نیز برای قوم خود فراهم کند؟»²¹ خداوند چون این را شنید غصبنیک شد و اتش خشم او علیه اسرائیل شعلهور گردید.²² آنها ایمان نداشتند که خدا قادر است احتیاج آنها را برآورده.²³ با وجود این، خدا در های اسمان را گشود²⁴ و نان آسمانی را برای ایشان بار اتید تا بخورند و سیر شوند.²⁵ ابلی، آنها خوراک فرشتنگان را بخورند و تا آنجا که می‌توانستند بخورند خدا به ایشان عطا فرمود.²⁶ سپس با قدرت الهی خود، بادهای شرقی و جنوبی را فرستاد²⁷ تا پرندگان بی‌شماری همچون شنهای ساحل دریا برای قوم او بیاورند.²⁸ پرندگان در اردوی اسرائیل، اطراف خیمه‌ها فرود آمدند.²⁹ پس خوردن و سیر شدن؛ آنچه را که خواستند خدا به ایشان داد.³⁰ اما هنوز غذا در دهانشان بود که

شنیده شد و برقهای آسمان دنیا را روشن کرد. زمین نکان خورد و لرزید.³¹ از میان دریا جایی که هرگز بفکر کسی نمی‌رسید راهی پیدی آوردی و مانند یک شبان، بنی اسرائیل را به هبری موسی و هارون از آن عبور دادی.

خداآوند و قوم او

78

ای قوم من، به تعالیم من گوش دهید و به آوردن مثل به شرح مطابق ببردازم که از قیم همچنان پوشیده مانده است.³² می‌خواهم آنچه را از نیاکان خود شنیده‌ام تعریف کنم.³³ آینها را باید تعریف کنیم و مخفی نسازیم تا فرزندان ما نیز بدانند که خداوند با قدرت خود چه کارهای شفاقت‌انگیز و تحسین برانگیز انجام داده است.³⁴ خدا احکام و دستورات خود را به قوم اسرائیل داد و به ایشان امر فرمود که آنها را به فرزندانشان بیاموزند³⁵ و فرزندان ایشان نیز به نوبه خود آن احکام را به فرزندان خود تعلیم دهند و به این ترتیب هر نسلی با احکام و دستورات خدا آشنا گردند.³⁶ بنابراین آنها باید می‌گیرند که بر خدا توکل نمایند و کارهایی را که او برای نیاکانشان انجام داده است، فراموش نکند و پیوسته مطبع دستوراتش باشند.³⁷ برنتیجه آنها مانند نیاکان خود مردمی سرکش و یاغی نخواهد شد که ایمانی سست و نایابدار داشتند و نسبت به خدا وفادار نبودند.³⁸

افراد قبیله افرایم که به تیر و کمان مجهز بودند و در تیراندازی مهارت خاص داشتند، هنگام جنگ پا به فرار نهادند.³⁹ انان بیمان خود را که با خدا بسته بودند، شکستند و نخواستند مطابق دستورات او زندگی کنند.

کارها و معجزات او را که برای ایشان و نیاکانشان در مصر انجام داده بود، فراموش کردند.⁴⁰

خدا دریای سرخ را شکافت و آهه را مانند دیوار برپا نگه داشت تا ایشان از آن عبور کنند.⁴¹ بنی اسرائیل را در روز بوسیله ستون ابر راهنمایی می‌کرد و در شب توسط روشنایی آتش!⁴² در بیابان صخره‌ها را شکافت و برای آنها آب فراهم آورد.⁴³ ابلی، از صخره چشم‌های آب جاری ساخت!

راههای امن و بی خطر راهنمایی کرد تا نترسند؛ اما دشمنان آنها در دریای سرخ غرق شدند.

⁵⁴ سرانجام خدا اجداد ما را به این سرزمین مقدس آورد، یعنی همین کوهستانی که با دست توانای خود آن را تسخیر نمود.⁵⁵ ساکنان این سرزمین را از برایر ایشان بیرون راند؛ سرزمین موعود را بین قبایل اسرائیل تقسیم نمود و به آنها اجازه داد که در خانه‌های آنجا سکونت گزینند.

⁵⁶ اما با این همه، خدای متعال را امتحان کردند و از فرمان او سرپیچیدند و دستوراتش را اجرا نکردند.

⁵⁷ مانند اجداد خود از خدا روی برناختند و به او خیانت کردند و همچون کمانی کچ غیر قابل اعتماد شدند.

⁵⁸ بکدها ساختند و به پرسنثش بتها پرداختند و به این وسیله خشم خداوند را برانگیختند.⁵⁹ وقتی او چنین بی‌فایی از اسرائیل دید، بسیار غضبانک گردید و آنها را بکلی طرد کرد.⁶⁰ خیمه عبادت را که در شیله برپا ساخته بود ترک کرد⁶¹ و صندوق مقدس را که مظہر قدرت و حضورش در بین اسرائیل بود، بدست دشمن سپرد.⁶² پر قوم برگزیده خویش غضبانک گردید و آنها را به دم شمشیر دشمنان سپرد.

⁶³ چوانشان در اتش جنگ سوختند و دخترانشان لیاس عروسی بر تن نکرند.⁶⁴ پیشوایان دینی آنها شمشیر جان سپرندند و اجل به زنهایشان مجال نداد تا برای آنها سوگواری کنند.

⁶⁵ سرانجام خداوند همچون کسی که از خواب بیدار شود، و مانند شخص نیرومندی که از باده سرخوش گردد، به یاری اسرائیل برخاست.⁶⁶ دشمنان قوم خود را شکست داده، آنها را برای همیشه رسوا ساخت. او فرزندان یوسف و قبیله افرایم را طرد نمود⁶⁸ اما قبیله یهودا و کوه صهیون را که از قبل دوست داشت، برگزید.⁶⁹ در آنجا خانه مقدس خود را مانند کوههای محکم و پایه‌جای دنیا، جاودانه برپا نمود.⁷⁰ سپس خدمتگزار خود داد و را که گوسفدان پدرش را می‌چراند، برگزید.⁷¹ او را از چوپانی گرفت و به پادشاهی اسرائیل نصب نمود.⁷² داود با صمیم قلب از اسرائیل مراقبت نمود و با مهارت کامل ایشان را رهبری کرد.

غضب خدا بر ایشان افروخته شد و شجاعان و جوانان اسرائیل را کشت، زیرا از حرص خود دست نکشیدند.

⁷³ با وجود این همه معجزات، بنی اسرائیل باز نسبت به خدا گنگ کردند و به کارهای شگفت‌انگیز او ایمان نیاورند.⁷⁴ بنابراین خدا نیز کاری کرد که آنها روز یاهیشان را در بیابان تلف کنند و عمرشان را با ترس و لرز بگزرنند.⁷⁵ هنگامی که خدا عده‌ای از آنان را کشت بقیه توبه کرده، بسوی او باز گشت نمودند⁷⁶ و بیاد آورند که خدای متعال پناهگاه و پشتیبان ایشان است.⁷⁷ اما توبه آنها از صمیم قلب نبود؛ آنها به خدا دروغ گفتند.⁷⁸ دل بنی اسرائیل از خدا دور بود و آنها نسبت به عهد او وفادار نمانند.

⁷⁹ اما خدا باز بر آنها ترحم فرموده، گنگ ایشان را بخشید و آنها را از بین نبرد. بارها غضب خود را از بنی اسرائیل برگردانید،⁸⁰ زیرا می‌دانست که ایشان پسر فانی هستند و عمرشان دمی بیش نیست.

⁸¹ بنی اسرائیل در بیابان چندین مرتبه سر از فرمان خداوند پیچیدند و او را رنجاندند.⁸² ابارها خدای مقدس اسرائیل را امتحان کردند و به او بی‌حمرتمی نمودند.

⁸³ قدرت عظیم او را فراموش کردند و روزی را که او ایشان را از دست دشمن رهانیده بود بیاد نیاورند.⁸⁴ بلاهای را که او در منطقه صوعن بر مصریها نازل کرده بود، فراموش کردند.⁸⁵ در آن زمان خدا آبهای مصر را به خون تبدیل نمود تا مصریها نتوانند از آن بنوشند.⁸⁶ انواع پشه‌ها را به میان مصریها فرستاد تا آنها را بگزند. خانه‌های آنها را پر از قربانه کرد.⁸⁷ مخصوصات و مزارع ایشان را بوسیله کرم و ملخ از بین برد.⁸⁸ تاکستانها و درختان انجیرشان را با تاگرگهای درشت خراب کرد.⁸⁹ رمه‌ها و گلهایشان را با رعد و برق و تگرگ تلف کرد.

⁹⁰ او اتش خشم خود را همچون اجل معلق به جان ایشان فرستاد.⁹¹ او غضب خود را از ایشان باز نداشت بلکه بالای فرستاد و جان آنها اگرفت.⁹² همه پسران نخستزاده مصری را کشت.⁹³ آنگاه بنی اسرائیل را از مصر بیرون آورد و آنها را همچون گله گوسفند به بیابان هدایت کرد.⁹⁴ ایشان را به

خود را بر قبایل افرايم، بنیامین و منسى آشکار ساز!

بيا و مارا نجات ده!

³ اي خدا، ما را بسوی خود بازآور و به ما متوجه فرما تانجات يابيم.⁴ اي خداوند قادر متعال، تا به کي بر قوم خود خشمگين خواهی بود و دعاهای آنها را اجابت خواهی کرد؟⁵ تو به ما غصه دادهای تا بجای نان بخوريم و کاسه‌ای پر از اشک تا بجای آب بنوشيم!⁶ سرزمين ما را به میدان جنگ قومها تبدیل کرده‌ای و ما را مورد تمسخر دشمنان ساخته‌ای.

⁷ اي خداوند قادر متعال، ما را بسوی خود بازآور!
بر منظر لطف بيانداز تانجات يابيم.

⁸ ما را همچون يك درخت مو از مصر بپرون آوردي و در سرزمين کنعان نشاندي و تمام قومهاي بتپرست را از آنجا بپرون راندي.⁹ اطراف ما را از بیگانگان پاک کردي و ما ريشه دوند، سرزمين موعود را پر ساختيم.¹⁰ سليه¹¹ ما تمام کوهها را پوشاند و شاخه‌های ما درختان سرو را فرا گرفت.
¹¹ تمام سرزمين موعود را تا به دریايز بزرگ و رود فرات در برگرفتيم.¹² اما اکنون دیوارهای ما از فرو ریخته‌ای؛ هر رهگذری دستش را دراز می‌کند و خوش‌های می‌کند! چرا، اي خدا، چرا!¹³ گرازهای جنگل، ما را پایمال می‌کند و حیوانات وحشی، ما را می‌خورند.

¹⁴ اي خداي قادر متعال، روی خود را بسوی ما بازگردان و از آسمان بر اين درخت مو نظر کن و آن را نجات ده!¹⁵ از اين نهالي که با دست خود آن را نشانده‌ای، و از فرزندی که بزرگش کرده‌ای، محافظت فرما،¹⁶ زيرا دشمنان آن را مانند هیزم می‌سوزانند. خدایا، بر دشمنان غصب فرما و آنها را نابود کن.¹⁷ از قومی که برای خود برگزیده و چنین قوی ساخته‌ای، حمایت کن!¹⁸ ما دیگر از تو روی گردن نخواهیم شد. ما را زنده نگادر تا نام تو را ستایش کنیم.¹⁹ اي خداوند قادر متعال، ما را بسوی خود باز آور و به ما متوجه فرما تانجات يابيم.

سرود عيد

دعا برای آزادی قوم

79

اي خدا، قومهای خداشناس، سرزمين قوم
برگزیده تو را تسخیر نمودند؛ خانه²⁰ مقدس
تو را بحرمت کردن و شهر اورشليم را خراب
نمودند.²¹ چنان‌های بندگانت را خوراک پرندگان و
جانوران ساختند.²² حون آنها را مانند آب در اطراف
اورشليم جاري کردن؛ کسی باقی نماند تا آنها را دفن
کند.²³ اي خدا، نزد قومهای اطراف رسوا و مایه²⁴
ريشخند شده‌ایم.

5 خداوندا، تا به کي بر ما خشمگين خواهی بود؟ آيا
اش خشم تو تا به ايد بر سر ما زيانه خواهد کشيد?
6 خدايا، خشم خود را بر سرزمينها و قومهايی که تو
رانمی‌شناستند و عبادت نمی‌کنند، بريز.²⁵ همین قومها
بودند که دست به کشتار قوم تو زند و خانه‌هاي‌شان
را خراب نمودند.

8 اي خدا، ما را بسبب گناهاني که اجدادمان مرتكب
شده‌اند مجازات نکن. بر ما رحم فرما، زيرا بسيار
دردمدين.²⁶ اي خدايی که نجات دهنده ما هستي،
بخاطر حرمت نام خودت ما را ياري فرماء؛ ما را
نجات ده و گناهان ما را بیامز.²⁷ چرا قومهاي
خداشناس بگويند که خداي ايشان کجاست؟ اي خدا،
بگزار با چشمان خود ببینيم که تو انقام خون
بندگانت را از دشمنان می‌گيری.

11 خداوندا، ناله²⁸ اسیران را بشنو و با دست تواني
خود آناني را که محکوم به مرگ هستند، برهان.
12 از قومهای مجاور ما، بسبب بی‌حرمتی ای که
نسبت به تو روا داشته‌اند، هفت برایر شدیدتر انقام
بگیر.²⁹ آنگاه ما که قوم برگزیده و گوسفدان گله³⁰ تو
هستیم، تو را تا به ايد شکر خواهیم گفت و تمام
سلهای آينده ما تو را ستایش خواهند کرد.

دعا برای احیای قوم

80

اي که قبیله³¹ یوسف را مانند گله³² گوسفند
رهری می‌کنی، جلال و شکوه خود را بنیامیان!³³ اي
خدایي که بر فراز فرشتگان جلوس فرموده‌ای، قدرت

ظالمان بر هانید.⁵ اما شما به حماقت رفتار می‌نمایید و در چهل و تاریکی زندگی می‌کنید، به همین جهت اساس اجتماع متزلزل است.⁶ من شما را «خدابان» خواهند و لقب «فرزندان خدای متعال» را به شما دادم.⁷ اما شما مانند هر انسان دیگر خواهید مرد و همچون سایر رهبران خواهید افتاد»⁸ ای خدا، برخیز و بر جهان داوری کن! زیرا تو همه قومها را به تصرف در خواهی آورده.

دعا برای شکست دشمنان اسرائیل

ای خدا، ساكت منشین! هنگامی که دعا می‌کنیم، خموش و آرام می‌باش! برخیز و ما را نجات ده!⁹ بیین چگونه دشمنان شورش می‌کنند و آنانی که از تو نفرت دارند به مخالفت و دشمنی بر خاسته‌اند.¹⁰ آنها بر ضد قوم خاص تو نقشه‌های پلید می‌کشند و برای کسانی که به تو پناه آوردته‌اند، توطنه می‌چینند.¹¹ می‌گویند: «بیایید قوم اسرائیل را نابود کنیم تا نامش برای همیشه محشود.»¹²

همه دشمنان با نقشه نابودی ما موافقت نموده‌اند و بر ضد تو همدمست شده‌اند:¹³ ادومیان، اسماعیلیان، مولاییان، هاجریان،¹⁴ مردمان سرزمینهای جبال، عمون، عمالیق، فلسطین و صور.¹⁵ اشور نیز با آنها متحد شده و از عمون و موآب که از نسل لوط هستند حمایت می‌کند.

خداؤنده، همان بلایی را که در دره قیشوں بر سر مدیان و سیسرا و یابین اورده، بر سر این دشمنان نیز بیاور.¹⁶ همان‌گونه که مخالفان ما را در «عین دور» از بین برده و جنازه‌هایشان در روی زمین ماند و کود زمین شد، این دشمنان متحد را نیز نابود کن.¹⁷ فرماده‌ان این دشمنان را به سرنوشت غراب و ذئب دچار ساز. همه بزرگان آنان را مانند ذبح و صلمونع هلاک ساز¹⁸ همان کسانی که قصد داشتند ملک خداران تصاحب کنند.

ای خدا، دشمنان ما را همچون کاه و غبار در برابر باد، پراکنده ساز.¹⁹ چنانکه آتش در جنگل و در کوهستان افروخته می‌شود و همه چیز را می‌سوزاند،²⁰ همچنان، ای خدا، آنها را با تندباد

خدای اسرائیل را که قوت ماست با سرودهای شاد ستایش کنید!²¹ با دف و بربط دلنواز و رباب سرود بخوانید. شیپورها را در روز عید به صدا در آورید در اول ماه و در ماه تمام.²² زیرا این در اسرائیل رسم است و حکمی است از جانب خدای یعقوب.²³ خداوند این عید را به هنگام بیرون آمدن بنی اسرائیل از مصر، مملکتی که زبانش برای ما بیگانه بود، برای آنها تعیین کرد.

خداؤنده می‌فرماید:²⁴ «یار سنگین بر دگی را از دوش تو برداشتم. دستهایت را از حمل سیدها رها ساختم. وقتی در زحمت بودی دعا کردی و من تو را راه رهانیدم. از میان رعد و برق به تو پاسخ دادم و در کنار چشم‌های «مریبیه» ایمان تو را آزمایش کردم.²⁵ ای قوم خاص من بشنو، به تو اخطار می‌کنم! ای اسرائیل، به من گوش بد!²⁶ هرگز نباید خدای دیگری را پرستش نمایی.²⁷ من که تو را از بردگی در مصر رهانیدم، خدای تو هستم. دهان خود را باز کن و من آن را از برکات خود پر خواهم ساخت.

«اما بنی اسرائیل سخن مرا نشیدند و مرا اطاعت نکردند.²⁸ پس من هم ایشان را رها کردم تا به راه خود روند و مطابق میل خود زندگی کنند.²⁹ اما ای کاش به من گوش می‌دادند و مطابق مستورات من زندگی می‌کردند.³⁰ آنگاه بی‌درنگ دشمنانشان را شکست می‌دادم و همه مخالفانشان را مغلوب می‌ساختم؛³¹ کسانی که از من نفرت داشتند در حضور من به خاک می‌افتادند و گرفتار عذاب جاودانی می‌شدند؛³² و من اسرائیل را با بهترین گندم و عسل می‌پرورانم.»

داور همه دنیا

خدا در دادگاه آسمانی ایستاده است تا قضات را به پای میز محاکمه بکشاند.³³ او به قضات این جهان می‌گوید: «تا به کی با بی‌انصافی قضاؤت خواهید کرد؟ تا به کی از مجرمین جانبداری خواهید نمود؟³⁴ از حقوق بیچارگان و بیتیمان دفاع کنید؛ به داد مظلومان و فقیران برسید.³⁵ ستمدیگان و درماندگان را از چنگ

ای خداوند، این سرزمین مورد لطف تو
واقع شده است. تو بنی اسرائیل را از اسارت
باز آورده‌ای.² خطای امت خود را بخشنیده‌ای؛ تمام
گناهان ایشان را آمرزیده‌ای؛³ خشم تو دیگر بر آنها
افروخته نمی‌شود.⁴ اکنون ای خدای نجات‌دهنده، مارا
بسوی خود بازگردان و دیگر بر ما خشم مگیر.⁵ آیا تا
به ابد بر ما خشمگین خواهی بود؟ آیا نسل‌های آینده
ما نیز مورد خشم تو قرار خواهد گرفت؟⁶ آیا به ما
حیاتی تازه عطا نخواهی فرمود تا از حضور تو
شادی کنیم؟⁷ خداوند، رحمت خود را برابر ما ظاهر کن
و ماراجات ده!⁸

هر آنچه که خداوند بفرماید من با جان و دل اطاعت
خواهم کرد، زیرا او به ما که قوم خاص او هستیم،
صلح و سلامتی خواهد بخشید، چنانچه به راه
احمقانه و کنای‌الله خود باز نگردید.⁹ به یقین، خداوند
کسانی را که او را احترام می‌کنند میرهاند؛ او
شکوه و عظمت از دست رفته سرزمین ما را به ما
باز خواهد گرداند.

¹⁰ رحمت و راستی با هم ملاقات کرده‌اند؛ عدالت و
صلح یک‌دیگر را بوسیله‌هاند!¹¹ راستی از زمین
می‌روید و عدالت از آسمان به زمین نگاه می‌کند.
¹² خداوند به ما چیزهای نیکو خواهد بخشید و
سرزمین ما، محصول فراوان خواهد داد.¹³ عدالت
پیش‌آپیش او حرکت خواهد کرد و راه را برای او
اماده خواهد ساخت.

دعا برای کمک

ای خداوند، دعای مرا بشنو و آن را اجابت
فرما، زیرا ضعیف و درمانده‌ام.² جان مرا
حفظ کن و مرا نجات ده زیرا من بندۀ وفادار تو
همست و بر تو توکل دارم.³ بر من رحمت فرما، زیرا
تمام روز به درگاه تو دعا می‌کنم.⁴ بندۀ خود را شاد
کن، زیرا تها تو را می‌پرسنم.⁵ تو برای آنایی که تو
را می‌خواند نیکو و بخشنده و بسیار رحیم هستی.
⁶ ای خداوند، دعای مرا اجابت فرما! به ناله من
توجه نمای!⁷ به هنگام سختی تو را خواهم خواند،
زیرا دعای مرا مستجاب خواهی فرمود.

غضب خود بران و با طوفان خشم خویش آنها را
اشفته و پریشان کن.¹⁶ آنها را چنان مغبون کن که به
تو التناس کنند.¹⁷ آنها را در انجام نقشه‌هایشان با
شکست مواجه ساز. بگزار در ننگ و رسوای جان
بسیارند¹⁸ و بدانند که تنها تو خدای متعال هستی و
در سراسر جهان حکومت می‌کنی.

اشتیاق برای خانه^۱ خدا

ای خداوند قادر متعال، چه دلیلیز است
خانه^۲ تو! گلم هوای صحنه‌ای تو را کرده
است! تمام وجود مثبت ملاقات توست، ای خدای
زندۀ!^۳ ای خداوند قادر متعال که پادشاه من هستی!
در کنار قربانگاههای خانه^۴ تو، حتی گنجشک‌گاه نیز
برای خود خانه یافته‌اند و پرستوها اشیانه ساخته‌اند
تا بچه‌های خود را در آن بگذارند.^۵ خوشابه حال
آنایی که در خانه^۶ تو ساکنند و پیوسته تو را حمد
می‌کویند!^۶ خوشابحال کسانی که از تو قوت می‌یابند
و از صمیم قلب تو را پیروی می‌کنند.^۷ وقتی آنان از
بیابان خشک عبور نکند در آنجا چشم‌ها بوجود
خواهند اورد و باران رحمت و برکات بر آن زمین
خواهد بارید.^۸ آنان از قدرت به قدرت منتقل خواهند
شد و سراجام بر کوه صپیون در حضور تو، ای
خدای خواهند ایستاد.

ای خداوند قادر متعال، دعای مرأ اجابت فرما!^۹ ای
خدای یعقوب، تقاضای مرأ بشنو!^۹ ای خدایی که
سپر ما هستی، بر پادشاه برگزیده خود نظر لطف
بیافکن.

¹⁰ یک روز در صحنه‌ای خانه^{۱۰} تو بودن بهتر است از
هزار سال در هر جای دیگر در این دنیا! نوکری در
خانه^{۱۱} تو را بیشتر می‌پسندم تا اربابی در قصرهای
شوران.^{۱۱} زیرا تو ای خداوند، نور ما هستی! تو
حافظ و نگهدارنده ما هستی! تو به ما فیض و جلال
خواهی داد و هیچ چیز نیکو را منع نخواهی کرد از
آنایی که به راستی عمل می‌کنند.^{۱۲} ای خداوند قادر
متعال، خوشابه حال کسی که بر تو توکل دارد!

دعا برای موفقیت بنی اسرائیل

ای خداوند، ای خدای نجات من، شب و روز در حضور تو گریه و زاری کردام.
88 دعای مرا بشنو و به نالهام توجه فرما.³ زندگی من پر از رنج و مصیبت است؛ جانم به لب رسیده است!⁴ رقمی در من نمانده است؛ مانند مرده شدهام،⁵ مانند کشتهای که به قبر سپرده شده، مانند مردهای که بیگر به یاد نخواهی آورد و لطف خود را شامل حالش نخواهی فرمود.⁶ تو مرا به اعماق تاریکی انداخته‌ای⁷ غصب تو بر من سنگینی می‌کند؛ طوفان خشم تو مرا در بر گرفته است.⁸ آشنازیاتم را از من دور کردام و آنها را از من بیزار ساخته‌ای. چنان گرفتار شدهام که نمی‌توانم برای خلاصی خود چاره‌ای بیاندیشم.⁹ چشم‌ام از شدت گریه ضعیف شده‌اند. ای خداوند، هر روز از تو درخواست کمک نموده و دست نیاز بسویت دراز می‌کنم تا بر من رحم کنی.¹⁰ وقتی بمیرم، بیگر معجزات و کمک تو برایم چه فایده خواهد داشت؟ آنوقت بیگر چگونه می‌توانم تو را ستایش کنم؟¹¹ مگر آنای که در قبر هستند می‌توانند از رحمت و وفاداری تو سخن بکویند؟¹² آیا معجزه تو در آن مکان تاریک بده می‌شود؟ آیا می‌توان در عالم خاموشی از وفاداری و عدالت تو سخن گفت؟¹³ خداوند، نزد تو فریاد برمی‌آورم و کمک می‌طلبم. هر روز صبح به پیشگاه تو دعا می‌کنم.¹⁴ چرا مرا ترک نموده و روی خود را از من برگردانیده‌ای؟¹⁵ از اوان کودکی تاکنون، در رنج و خطر مرگ بوده‌ام و همیشه از دست تو تنبیه شده‌ام.¹⁶ خشم شدید تو مرا پریشان کرده و از ترس تو بیجان شده‌ام.¹⁷ خشم تو و ترس از تو تمام روز چون سیل از هر سو مرا احاطه می‌کند.¹⁸ دوستان و عزیزانم را از من دور کردام؛ تاریکی تنها مونس من است.

سرود ملی

ای خداوند، رحمت تو را همواره خواهم ستد و با زبان خود بپوسته از وفاداری تو سخن خواهم گفت،¹⁹ زیرا رحمت تو همیشگی است و وفاداری تو چون آسمانها پایدار است.²⁰ تو با خادم برگزیدهات داده عهد بسته‌ای و وعده کردام که

⁸ خداوند، خدایی بیگر مانند تو وجود ندارد. کارهای تو بی‌نظیر است.⁹ همه قومهایی که آفریدهای خواهند آمد و تو را پرستش نموده، نام تو را خواهند ستد.¹⁰ تو بزرگ و قادر هستی و معجزه می‌نمایی؛ تنها تو خدا هستی!¹¹ خداوند، راه خود را به من نشان ده تا وفادارانه در آن گام بردارم. مرا باری ده تا بدون شک و دونلی تو را خدمت نمایم.¹² ابا تمام وجود تو را حمد و سپاس خواهم گفت و بپوسته عظمت نام تو را بیان خواهم نمود،¹³ زیرا رحمت تو در حق من بسیار عظیم است؛ تو مرا از خطر مرگ رهانیده‌ای!¹⁴ خدا، افاده مکبر بر ضد من برخاسته‌اند و گروهی ظالم و ستمگر در فکر کشتن متند. آنها به تو توجهی ندارند.¹⁵ خداوند، تو عادل، بخشندۀ، مهربان، صبور و رحیم هستی.¹⁶ روی خود را بسوی من برگردان و بر من رحمت فرما. بندۀ خود را توانا ساز و او را نجات ده.¹⁷ لطف و مهربانی خود را به من نشان ده، مرا باری فرما و دلداری ده، تا آنای که از من نفرت دارند این را ببینند و شرمسار شوند.

مجید از اورشلیم

اورشلیم بر کوههای مقدس بنا شده است.
87 خداوند آن را بیش از سایر شهرهای اسرائیل دوست دارد.³ ای شهر خدا، به سخنانی که خدا در باره تو گفته است گوش کن:⁴ «فلسطین و صور و حبشه به تو، ای اورشلیم، تعلق دارند و مصر و بابل جزو ممالکی می‌باشند که مرا می‌شناسند.»

درباره اورشلیم خواهند گفت که تمام قومهای دنیا به آن تعلق دارند و اینکه خدای قادر متعال اورشلیم را قوی خواهد ساخت.⁶ هنگامی که خداوند اسامی قومها را ثبت نماید، همه آنها را به اورشلیم نسبت خواهد داد.⁷ آن قومها سرودخوانان و رقص کنان خواهند گفت: «اورشلیم سرچشمۀ همه برکات و خوشیهای ماست!»

فریاد کمک

وفداری و رحمت من برخوردار خواهد بود و من او را پیروز و سرافراز خواهم ساخت.²⁵ قلمرو فرمانروایی او را از دریای بزرگ تا رود فرات وسعت خواهم بخشید.²⁶ او مرا پدر خود و خدا و صخره نجات خویش خواهد خواند.²⁷ من نیز با او چون نخستزاده خویش رفتار خواهم کرد و او را برتر از تمام پادشاهان جهان خواهم ساخت.²⁸ رحمت خود را هرگز از او دریغ نخواهم داشت، زیرا عهد من با او عهده دلیمی میباشد.²⁹ نسل او را تا ابد باقی خواهم گذاشت و سلطنت او جاودانی خواهد بود.

اما اگر فرزندانش از دستورات من سرپیچی کنند و احکام مرا بشکنند، آنگاه ایشان را تنبیه خواهم نمود.³⁰ با اینحال آنها را از رحمت خود محروم خواهم کرد و نسبت به قولی که دادهام، وفادار خواهم ماند.³¹ از ای، عهد خود را نخواهم شکست و آنچه را که گفته‌ام تغییر نخواهم داد.³² یک بار به دادوه به نام مقدس خود وعده دادم و هرگز آن را باطل نخواهم کرد که نسل او تا ابد باقی خواهد ماند و سلطنت وی تا زمانی که خورشید بدرشد دوام خواهد داشت³³ و مانند ماه که شاهد باوایی در آسمان است، پادشاه خواهد بود.»

سوگواری برای شکست پادشاه

اما ای خداوند، تو بر پادشاه برگزیده خود غضبناکی و او را ترک کرده‌ای.³⁴ آیا عهد خود را با بنده خویش باطل نموده‌ای؟ تو تاج او را بر زمین اندخته‌ای و آن را بی‌حرمت ساخته‌ای!³⁵ حصار شهر او را شکسته‌ای و قلعه‌هایش را خراب کرده‌ای.³⁶ هر که از راه مرسد اموال او را غارت می‌کند. او نزد همسایگان خود رسوا شده است.³⁷ دشمناش را بر او پیروز ساخته‌ای.³⁸ شمشیر او را کند کرده‌ای. در جنگ او را کمک نکرده‌ای.³⁹ تخت سلطنتش را واژگون ساخته، به شکوه و عظمتش خاتمه داده‌ای.⁴⁰ پیری زودرس به سراغش فرستاده‌ای و نزد همه رسواش کرده‌ای.

دعای رستگاری

تحت سلطنت او را تا ابد، نسل اندر نسل، پادشاه خواهی داشت.⁴¹ ای خداوند، آسمانها از کارهای شکفت‌انگیز تو تعزیف می‌کنند و امانت و وفاداری تو را می‌ستایند.⁴² بر آسمانها کیست که با تو برابری کند؟ در میان موجودات آسمانی چه کسی را می‌توان به تو تشییه کرد؟⁴³ تو در میان مقدسین مورد ستایش هستی؛ آنان با ترس و احترام گردانگرد تو ایستاده‌اند.⁴⁴

ای خداوند قادر متعال، کیست مانند تو؟ تو در قدرت و امانت بینظیری!⁴⁵ بر امواج دریاها مسلط هستی و طغیان آنها را ارام می‌گردانی.⁴⁶ تو مصر را در هم کوبیدی و با دست توانای خود دشمنانش را تار و مار ساختی.⁴⁷ آسمانها و زمین و هر آنچه در آنهاست از آن تو می‌باشند؛ زیرا تو آنها را آفریده‌ای.⁴⁸ شمال و جنوب را تو بوجود آورده‌ای. کوههای تابور و حرمون، مظہر قدرت تو می‌باشند.⁴⁹ دست تو بسیار تواناست. تو خدای متعال هستی.⁵⁰ فرمانروایی تو بر اساس عدل و انصاف است. در تمام کارهایت رحمت و راستی مشاهده می‌شود.

خوشحال مردمی که می‌دانند چگونه تو را تحسین و تمجید کنند، زیرا آنها در نور حضورت راه خواهند رفت.⁵¹ آنها تمام روز به نام تو شادی می‌کنند و بسبب عدالت تو سرپلند می‌باشند.⁵² تو به ما قدرت می‌بخشی و به لطف خویش ما پیروز و سرافراز می‌گردانی.⁵³ ای خداوند، تو از ما حمایت کردي؛ ای خدای مقدس اسرائیل، تو به ما پادشاه بخشیدی.

وعدهٔ خدا به داود

خداوندا، در عالم رویا با نبی خود سخن گفتی و فرمودی: «در میان اسرائیل جوانی را برگزیده‌ام و او را سرافراز نموده‌ام تا پادشاه شود؛ او بنده من داود است!»⁵⁴ او را پادشاه و توana خواهم ساخت.⁵⁵ دشمناش بر او چیره نخواهند شد و گزندی از مخالفانش به او نخواهد رسید.⁵⁶ در برایر چشمان وی بدخواهنش را از بین خواهم برد و آنات را که از او نفرت داشته باشند هلاک خواهم نمود.⁵⁷ پیوسته از

رنج نصیب ما نمی‌شود. هر آن ممکن است عمرمان بسرآید و به عالم دیگر پرواز کنیم.

¹¹ خداوند، کیست که بداند شدت خشم تو چقدر است؟¹² کدام یک از ما چنان که باید و شاید از تو می‌ترسد؟¹³ به ما باید بده که بدانی عمر ما چه زودگذر است تا در این عمر کوتاه با خرمدندی زندگی کنیم.

¹⁴ ای خداوند، تا به کی بر ما خشکیگین خواهی بود. از خشم خود برگرد و بر بندگان خود رحم کن.

¹⁵ صبحگاهان ما را از رحمت خود بهرمند گردان تا در تمام عمر خود شادمان باشیم.¹⁶ به اندازه سالهایی که ما را ذلیل و خوار ساخته‌ای، ما را شاد و سرفراز گردان.¹⁷ بگذار ما بندگانت بار دیگر اعمال شگفت‌انگیز تو را مشاهده کنیم. عظمت خود را بر فرزندانمان نمایان ساز. خداوند، ما را مورد لطف خود قرار بده و در تمام کارهایمان ما را برکت عطا فرما، بلی، در تمام کارهایمان ما را برکت عطا فرما!

خداوند حافظ ماست

آنکه به خدای قادر مطلق بنام می‌پرد، زیر **91** سایه او در امان خواهد بود.² او به خداوند خواهد گفت «تو پناهگاه و خدای من هستی. من بر تو توکل دارم».

³ خداوند، تو را از هر دام خطرناک و بیماری کشنده خواهد رهانید.⁴ او تو را در زیر بالهای خود خواهد گرفت و از تو مراقبت خواهد کرد. وعده‌های امین او برای تو چون سلاح و سپر می‌باشد.⁵ از بلاهای شب نخواهی ترسید و از حملات ناگهانی روز بیم نخواهی داشت. وبای که در تاریکی می‌خزد تو را نخواهد ترساند و طاعونی که در روشنایی کشتنار می‌کند تو را نخواهد هراساند.⁶ اگر هزار نفر در کنار تو بیفتد و ده هزار نفر در اطراف تو جان بسپارند، به تو آسیبی نخواهد رسید.⁸ تنها با چشمان خود، خواهی نگریست و مجازات گناهکاران را خواهی دید.¹⁰ هیچ بدی دامنگیر تو نخواهد شد و بالای بر خانه تو سایه نخواهد افکند، زیرا تو به خداوند پنهان بردہای و زیر سایه خدای قادر متعال بسر می‌پری.¹¹ او به فرشتگان

⁴⁶ ای خداوند، تا به کی روی خود را پنهان می‌کنی؟⁴⁷ آیا تا ابد غصب تو چون آتش افروخته خواهد بود؟

⁴⁷ به یاد اور که عمر انسان چقدر کوتاه است. تو همه انسانها را فناپذیر آفریده‌ای.⁴⁸ کیست که بتواند نمیرد و تا ابد زنده بماند؟

⁴⁹ ای خداوند، کجاست رحمت‌های گشته تو؟⁵⁰ کجاست و عده رحمت تو که در نهایت وفاداری به داد دادی؟⁵¹ بین مردم چگونه مرا ملامت می‌کنند. باز ملامتهای ایشان را بر دوش می‌کشم.⁵² دشمنان پادشاه برگزیده‌ات را ریشخند می‌کنند و هر جا پای منهد او را ملامت می‌نمایند.

⁵² شکر و سپاس بر نام خداوند تا ابد! آمین! آمین!

کتاب چهارم

(مزامیر 90-106)

دعای موسی، مرد خدا

ای خداوند، تو همیشه پناهگاه ما بوده‌ای.⁹⁰ قبل از آنکه دنیا را بیافرینی و کوهها را بوجود آوری، تو بوده‌ای. تورا ابتداء و انتهای نیست.

³ انسان را به خاک بر می‌گردانی و می‌گویی: «ای خاکیان، به خاک تبدیل شوید!»

⁴ هزار سال در نظر تو چون یک روز، بلکه چون یک ساعت است.

⁵ ⁶ کو انسان را چون سیلاب از جای بر می‌کنی و می‌پری. زندگی او خوابی بیش نیست. او مانند گیاهی است که صبح می‌روید و می‌شکفت ولی عصر پیغمده و خشک می‌شود.

⁷ بر اثر غصب تو ما رو به نابودی می‌رویم و خشم تو ما را پریشان و بی‌قرار ساخته است.⁸ گناهان ما را در برابر چشمان خود گذاشته‌ای و هیچ خطای ما از دید تو پنهان نیست.

⁹ روزهای زندگی ما بر اثر خشم تو کوتاه شده است و عمر خود را مثل یک خواب می‌گذرانیم.¹⁰ عمر ما هفتاد سال است و اگر قوی باشیم، شاید به هشتاد سال برسد. ولی در طول این مدت چیزی جز درد و

همچون درختانی هستند که در خانهٔ خداوند نشانده شده‌اند و شکوفه می‌دهند.¹⁴ حتی در ایام پیری نیز، قوی و پرنشاط خواهند بود و ثمر خواهند داد.¹⁵ او اعلام خواهند کرد: «خدا عادل است؛ او تکیه‌گاه من است و در او هیچ بدی وجود ندارد.»

سلطنت خداوند

93 خداوند سلطنت می‌کند! او خود را به جلال و قدرت و عظمت آراسته است. زمین بر جای خود محکم شده و مترازل نخواهد شد.² ای خداوند، تخت فرمانروایی تو از قدمی برقرار بوده است. تو از ازل بوده‌ای.³ خداوندا، سیالبها طغیان نموده و می‌خروشند.⁴ اما تو که در آسمانها سلطنت می‌کنی، قویتر از تمام سیلهای خروشان و امواج شکننده دریاها هستی!⁵ ای خداوند، تمام و عده‌های تو راست است. خانهٔ تو برای همیشه با قدوسیت آراسته شده است.

خداداور همه

ای خداوند، ای خدای انتقام گیرنده، قدرت را نشان بده.² ای داور جهان، برخیز و متنکران را به سرای اعمالشان برسان.³ گناهکاران تا به کی پیروز و سرافراز خواهند بود؟⁴ همهٔ بدکاران، گستاخ و ستمکر هستند و حرفهای ناروا می‌زنند.⁵ قوم تو را از بین می‌برند و بر بندگان特 ظلم می‌کنند.⁶ بیوه زنان و غربیان و بیتیمان را می‌کشنند.⁷ این ستمکاران می‌گویند: «خداوند ما را نمی‌بیند و متوجه کارهای ما نمی‌شود.»

ای قوم من، چرا اینقدر ندادن هستید؟ کی به سر عقل خواهید آمد؟⁹ آیا خدا که به ما گوش داده است، آیا خودش نمی‌شند؟ او که به ما چشم داده است، آیا نمی‌بیند؟¹⁰ او که همهٔ قومها را مجازات می‌کند، آیا شما را مجازات نخواهد کرد؟ او که همهٔ چیز را به انسان می‌آموزد، آیا نمی‌داند که شما چه می‌کنید؟¹¹ خداوند از فکر انسان آگاه است و می‌داند که فکر او پوج و بیهوده است.

خود دستور می‌دهد تا به هر راهی که بروی، از تو حمایت و محافظت کنند.¹² آنها تو را روسی دست خود خواهند گرفت تا پایت به سنگ نخورد.¹³ شیر درنده و مار سمی را زیرپا له خواهی کرد و آسیبی به تو نخواهد رسید!¹⁴

¹⁴ خداوند می‌فرماید: «آنکی را که مرا دوست دارند، نجات خواهم داد و کسانی را که مرا می‌شناسند، محافظت خواهم کرد.¹⁵ وقتی دعا کنند، دعایشان را مستجاب خواهم ساخت و چون در زحمت بیفتند، به کمک ایشان خواهم شتافت؛ آنها را خواهم رهانید و سرافراز خواهم ساخت.¹⁶ آبه آنها عمر دراز خواهم بخشید و نجاتشان خواهم داد.»

(سرود برای روز سبت)

سرود شکرگزاری

92 چه نیکوست خداوند را سپاس گفتن و نام خدای قادر متعال را با سرود ستایش کردن!¹ هر صبح، از خداوند بخاطر رحمنش تشکر کنید و هر شب، امانت او را به یاد آورید.³ او را با صدای رباب ده تار و به نغمهٔ بربط پیرستید.

ای خداوند، تو با کارهای خود، مرا شاد کرده‌ای؛⁴ بسبیب آنچه که برایم انجام داده‌ای، نغمه‌های شاد می‌خوانم.

خداوندا، اعمال تو بسیار با عظمت و شگفت‌انگیزند.⁵ افکار تو بینهایت عمیق‌اند.⁶ شخص ندادن درک نمی‌کند و آدم احمق این را نمی‌فهمد که⁷ هر چند گناهکاران مثل علف هرز می‌رویند و همهٔ بدکاران کامیاب هستند، ولی سرانجام، برای همیشه نایاب خواهند شد.⁸ اما تو ای خداوند، تا ابد باقی و از همه برتر هستی!⁹ همه دشمنانت نایاب خواهند شد و تمام بدکاران، از پای در خواهند آمد.

تو مرا همچون گاو وحشی نیرومند ساخته‌ای و با روغن خوشبوی تازه مرا معطر کرده‌ای.¹¹ تابودی دشمنانم را با پیشمانم دیده‌ام و خبر سقوط گناهکاران را با گوشهاخ خود شنیده‌ام.

12 خداشناسان، همچون درخت خرما ثمر می‌دهند و مانند درخت سرو لبان، رشد می‌کنند.¹³ انان

⁶ بیایید در برایر خدا، سر فرود آوریم و او را عبادت کنیم. بیایید در حضور افریننده خود زانو بزنیم.⁷ ما قوم او سنتیم و او خدای ما، ما گله او سنتیم و او شبان ما. ای کاش امروز صدای خداوند را بشنوید که می‌فرماید:⁸ «سختل و نامطیع نباشید چنانکه اجداد شما در صحرای مریبا و مسا نامطیع شند.»⁹ در آنجا، اجداد شما، هر چند بارها معجزات و اعمال شگفت‌انگیز مرا بیدند، اما باز به من شک کردند.¹⁰ مدت چهل سال، از آنها محظون و بیزار بودم، زیرا دل و فکرشان از من دور بود و نمی‌خواستند دستوراتم را اطاعت نمایند.¹¹ اینکه خشمگین شده، قسم خوردم که نگذارم وارد سرزمه‌نی شوند که وعده داده بودم در آن آرام و قرار بگیرند.

خداؤند سلطنت می‌کند

96 سرودى تازه در وصف خداوند بخوانید.
ای همه مردم دنیا در وصف خداوند سرود بخوانید.² برای خداوند سرود بخوانید و نام او را حمد گویید. هر روز به مردم بشارت دهید که خداوند نجات می‌بخشد.³ در میان قومها عظمت او را ذکر نمایید و کارهای شگفت‌انگیز او را برای همه تعریف کنید.

⁴ خداوند بزرگ است و سزاوار ستایش! او برتر از همه خدایان است. ⁵ زیرا خدایان قومهای دیگر بت‌ها می‌باشند اما خداوند ما، افریننده آسمانه‌است.
⁶ حضور خداوند پرشکوه و پر عظمت است و خانه او به قوت و جلال آر است.

⁷ ای قومهای روی زمین، خداوند را ستایش کنید؛ عظمت و توانایی خداوند را ستایش کنید.⁸ نام پرشکوه خداوند را ستایش کنید و با هدایای خود به خانه او بیایید.⁹ خداوند را در لباس نقوی و پر هیزکاری بپرسید. ای همه مردم روی زمین، از حضور وی بله‌زید.¹⁰ ای همه قومها گویید «خداؤند سلطنت می‌کند!» جهان پایدار است و نکان خواهد خورد.

¹² خوشابه حال کسی که تو، ای خداوند، او را تأدیب می‌کنی و قوانین خود را به او می‌آموزی.¹³ چنین شخصی، در روزهایی که تو گناهکاران را گرفتار می‌سازی و نابود می‌کنی، آسوده خاطر و درمان خواهد بود.¹⁴ خداوند قوم برگزیده خود را ترک خواهد کرد و ایشان را از یاد نخواهد برد.¹⁵ بار دیگر داوری از روی عدل و انصاف اجرا خواهد شد و همه درستکاران از آن پیشتبانی خواهند کرد.

¹⁶ کیست که به طرفداری از من برخیزد و در مقابل گناهکاران ایستادگی کند؟ چه کسی حاضر است با من علیه بذکاران بجنگد؟¹⁷ اگر خداوند مددکار من نمی‌بود بزودی از بین می‌رفتم.¹⁸ وقتی فریاد زدم که پایاهیم می‌لغزند! تو، ای خداوند رحیم، به فریاد رسیدی و نگذاشتی بیافتم.

¹⁹ هنگامی که فکر ناراحت و دلم بی‌قرار است، ای خداوند، تو مرا دلداری می‌دهی و به من آسودگی خاطر می‌بخشی.

²⁰ ایا حکمران شرور از حمایت تو برخوردار خواهند بود که به نام قانون هر نوع ظلمی را مرتکب می‌شوند؟²¹ آنها علیه درستکاران توطنه می‌چینند و بی‌گناهان را به مرگ محکوم می‌کنند.²² اما خداوند صخره و پناهگاه من است و مرا از هر گزندی حفظ می‌کند.

²³ خداوند، شروران و بذکاران را به سزای اعمالشان خواهد رسانید و آنها را از بین خواهد برد. آری، خداوند، خدای ما، ایشان را نابود خواهد کرد.

سرود پرسش

²⁴ بیایید خداوند را ستایش کنیم و در وصف «سخرا» نجات خود، با شادی سرود بخوانیم!² با شکرگزاری به حضور او بیاییم و با سرودهای شاد او را بپرسیم!³ زیرا خداوند، خدای عظیمی است؛ او پادشاهی است که بر همه خدایان فرمان می‌راند.⁴ اعماق زمین در دست خداوند است و بلندی و عظمت کوهها از آن او می‌باشد.⁵ آنها و خشکی‌ها را خدا بوجود آورده و آنها به او تعلق دارند.

² خداوند پیروزی خود را اعلام نموده و قدرت

نجات‌بخش خویش را بر قومها آشکار ساخته است.

³ او به قوم اسرائیل وعده داد که بر ایشان رحمت

فرماید، و به وعده‌اش وفا نمود. همه مردم دنیا

پیروزی رهایی‌بخش خدای ما را دیده‌اند.

⁴ ای ساکنان زمین، با شادی خداوند را بستایید؛ با

صدای بلند سرود بخوانید و او را پیروستید.⁵ ای

نغمه بربط و کرنا و سرنا، خداوند را استایش کنید؛

در حضور خداوند بانگ شادی برآورید.

۷ دریا و هر آنچه که در آن است، به جوش و خروش

آید. زمین و ساکن‌نش سرود بخوانند.⁸ آنچه‌ها دست

بزنند و کوههای در حضور خداوند شادی کنند؛ زیرا

خداوند برای داوری جهان می‌آید. او قومهای جهان را

با عدل و انصاف داوری خواهد کرد.

خدای مقدس

ای قوم‌ها بترسید، زیرا خداوند سلطنت

99

می‌کنند! ای تمام زمین بلرزید، زیرا خداوند

بر تخت خود که بر بالای سرفرش‌گان قرار دارد

نشسته است!

² خداوند در اورشلیم جلوس فرموده و بر تمام قومها

سلطنت است. همه مردم نام بزرگ او را گرامی

بدارند، زیرا او مقدس است.

⁴ ای خدا، ای «پادشاه» مقرر (توانا)، تو انصاف را

دوست داری. تو در اسرائیل عدالت و برابری را

بنیاد نهاده‌ای.

⁵ خداوند، خدای ما را استایش کنید و در پیشگاه او به

حکای بیتفقید زیرا او مقدس است.

⁶ وقتی موسی و هارون و سموئیل، مردان خدا، از

خداوند کمک خواستند، او درخواست ایشان را

مستجاب فرمود.⁷ او از میان سخن ابر با آن سخن

گفت و آنان احکام و سنتورات او را اطاعت کردند.

⁸ ای خداوند، خدای ما، تو دعای قوم خود را

مستجاب نمودی و به آنها نشان دادی که خدای

بخشنده هستی؛ اما در عین حال آنها را بخاطر

گناه‌نشان تنبیه نمودی.

خداوند قومها را با انصاف داوری خواهد کرد.

¹¹ آسمان و زمین شادی کنند و دریا و موجودات آن به

جوش و خروش آیند.¹² مزرعه‌ها و هر آنچه که در

آنهاست شادمان شوند و درختان جنگل شادی کنند.

¹³ زیرا خداوند برای داوری جهان می‌آید. او همه

قومها را با عدل و انصاف داوری خواهد کرد.

شکوه خداوند

97 خداوند سلطنت می‌کند، پس ای ساکنان

زمین شادی کنید و ای جزیره‌های دور

دست خوشحال باشید.

² ابرها و تاریکی، اطراف خداوند را گرفته‌اند.

سلطنتش بر عدل و انصاف استوار است.³ آتش،

پیشایش خداوند می‌رود و دشمنان او را می‌سوزاند.

⁴ برق‌هایش دنیا را روشن می‌سازد. زمین این را

می‌بیند و می‌لرزد. کوههای از هیبت حضور خداوند

تمام جهان، مانند موم نوب می‌شوند. آسمانها عدالت

او را بیان می‌کنند و همه قومها شکوه و جلال وی را

می‌بینند.

⁷ همه بستان که به بت‌های خود فخر می‌کنند،

شرمسار خواهند شد. ای همه خدایان، در مقابل

خداوند به زانو بیتفقید و او را پیروستید!⁸ ای

خداوند، شهر اورشلیم و همه مردم یهودا بسب

سلطنت عادلانه تو خوشحال هستند. زیرا تو بر تمام

دنیا با عدل و انصاف حکمرانی می‌کنی و از همه

خدایان برتر هستی.

¹⁰ خداوند آثانی را که از بدی متفرقند دوست دارد. او

عزیزان خود را حفظ می‌کند و ایشان را از دست

بدکاران می‌رهاند. ¹¹ نور بر نیکان می‌تابد و شادی

بر پاکلان.¹² ای درستکاران بسب آنچه که خداوند

انجام داده است شادی کنید. آری، کارهای خدای

قدس را به یاد آرید و او را سپاس گویید.

فرمانروای جهان

سرودی تازه در وصف خداوند بسر لاید؛

98 زیرا کارهای شگفت‌انگیز کرده و دست

توانا و بازوی مقدسش او را پیروز ساخته است.

رحمت خداوند

ای خداوند، دعای مرا بشنو و به فریادم
102 گوش فراد! وقتی که در زحمت هستم،
 روی خود را از من برنگردان! به من توجه فرما، و
 هرگاه دعا کنم بیدرنگ مرا اجابت فرما!

³ عمرم چون دود به سرعت نایدید می شود و استخوانهای همچون چوب خشک می سوزد.⁴ دل من مانند گیاهی است که کوپیده و خشک شده باشد. غذا خوردن را از یاد برداهم ⁵با صدای بلند می نالم؛ جز پوست و استخوان چیزی در بدن نمانده است. همچون پرندهای وحشی، آواره صحراء شدهام و ⁶ چون جغد خرابگشتنی، بی خانمان گشتمان. گنجشکی بر پشت بام، تتها ماندهام؛ خواب به چشمam نمی رود.⁸ هر روز دشمنانم را تحقیر می کنند و مخالفانم را العنت می نمایند.

⁹ بسب خشم و غضب تو ای خداوند، غذای من خاکستر است و نوشیدنی ام با اشکهای آمیخته است. زیرا تو مرا برداشتی و به کنار انداختی.¹¹ عمرم چون سایه های عصر، زودگذر است؛ همچون علف خشک پژمرده شدهام.

¹² اما تو ای خداوند، تا ابد پادشاه هستی؛ ذکر تو در تمام نسلها باقی خواهد ماند.¹³ تو براخاسته، بر اورشلیم ترحم خواهی فرموده؛ اکنون زمان آن رسیده است که بر اورشلیم رحمت فرمایی.¹⁴ بینگان تو سنگها و خاک اورشلیم را دوست دارند!

¹⁵ قومها از نام خداوند خواهند ترسید و همه پادشاهان جهان از قدرت و عظمت او هراسان خواهند شد.¹⁶ او شهر اورشلیم را دوباره بنا خواهد کرد و با جلال و شکوه فراوان ظاهر خواهد شد. ¹⁷ به دعای قوم درمانده خود توجه نموده، ایشان را اجابت خواهد نمود.¹⁸ آنچه که خداوند انجام می دهد برای نسل آینده نوشتنه خواهد شد تا ایشان نیز او را ستایش کنند:

¹⁹ «خداوند از مکان مقدس خود در آسمان، به زمین نظر انداخت تا ناله اسیران را بشنو و آنها را که به مرگ محکوم شده بودند، آزاد سازد.» ²⁰ بنابراین وقتی قومها در اورشلیم گرد هم بیایند

⁹ خداوند، خدای ما را حمد گویید و او را نزد کوه مقدسش در اورشلیم عبادت کنید، زیرا او مقدس است.

سرود شکرگزاری

ای سکنان روی زمین، در حضور **100** خداوند فریاد شادمانی سر دهید!² خداوند را با شادی عبادت کنید و سرودخوان به حضور او بباید.

³ بدانید که او خداست. او خالق ماست و ما قوم او هستیم و گوسفندان چراغه ای او.⁴ با شکرگزاری از دروازه های خانه او داخل شوید؛ سرود خوانان به صحنهای او بباید. او را پرستش کنید و نام مقدسش را گرامی بدارید.

⁵ خداوند نیکوست و رحمت و املتش را انتهایی نیست.

دعای پادشاه

ای خداوند، رحمت و انصاف تو را **101** می ستابیم و با سرود تو را می پرستم.² من راه درست و بی عیب را در پیش خواهم گرفت و با خردمندی رفتار خواهم نمود. ای خداوند، با حضور خود، مرا در این راه باری فرما.

در خانه خود، زندگی پاکی خواهم داشت.³ هر چیز بد و ناپسند را از پیش چشم خود دور خواهم نمود. کردار افراد نادرست را دوست خواهم داشت و در کارهایشان سهیم نخواهم شد.⁴ تادرستی را از خود دور خواهم ساخت و با گناهکاران معاشرت خواهم کرد. ⁵ کسی را که از بیگران بدگویی کند ساكت خواهم کرد؛ شخص مجرور و خودخواه را متحمل نخواهم شد.⁶ من در پی اشخاص امین و خداشناص هستم تا آنها را به کاخ خود بیاورم. کسی که درستکار باشد، او را به کار خواهم گھاشت.

⁷ حیله گر به کاخ من راه نخواهد یافت و دروغگو نزد من نخواهد ماند.⁸ هر روز عده ای از بدکاران را نابود خواهم کرد تا شهر خدا را از وجود همه آنها پاک سازم.

فرزندانش را دوست دارد، همچنان خداوند نیز کسانی را که او را گرامی می‌دارند دوست دارد.¹⁴ خداوند از سرشت و فطرت ما آگاه است و می‌داند که خاک هستیم.

¹⁵ عمر انسان مانند علف و همچون گل صحرا می‌باشد،¹⁶ که روزی بار آن مهوزد و از بین می‌رود و دیگر در آن مکانی که بوده، هرگز دیده نمی‌شود.¹⁷ اما رحمت خداوند بر کسانی که او را گرامی می‌دارند، همیشگی است و او عدالت را در حق فرزندان آنانی که عهد و احکام او را حفظ می‌کنند، بجا می‌آورد.

¹⁸ خداوند تخت فرمانزاری خود را در آسمانها قرار داده است و از آنجا بر همه موجودات حکمرانی می‌کند.¹⁹ ای همهٔ فرشتگان توانا که گوش به فرمان خداوند هستید تا دستوراتش را اجرا نمایید، او را ستایش کنید!²⁰ ای همهٔ نیروهای آسمانی، ای خدمتگزاران خداوند، او را سپاس گویید!²¹ ای همه مخلوقات خداوند، در هر جایی که هستید، او را بستایید!²² ای جان من، خداوند را ستایش کن!

در ستایش افریدگار

ای جان من، خداوند را ستایش کن!

104 ای خداوند، ای خدای من، تو چه پرسکوه هستی! تو خود را با عزت و جلال آراسته و خویشن را با نور پوشانیده‌ای. آسمان را مثل خیمه گسترانیده‌ای³ و خانه خود را بر آبهای آن بنا کردی‌ای. ابرها را عرابه خود نموده‌ای و بر بالهای باد میرانی.⁴ بادها فرمانبران تو هستند و شعله‌های آتش خدمتگزاران تو.⁵ ای خداوند، تو زمین را بر اساسش استوار کردی تا هرگز از مسیرش منحرف نشود.⁶ دریاها همچون ردایی آن را دربرگرفت و آب دریاها کوههای را پوشاند.⁷ اما آبها از هیبت صدای تو گریختند و پراکنده شدند.⁸ به فراز کوههای بزرگ آمدند و به دشت‌ها سرازیر شده، به مکانی که برای آنها ساخته بودی، جاری شدند.⁹ برای دریاها حدی تعیین نموده‌ای تا از آنها نگزرند و زمین را دوباره نپوشانند.

تا خدا را در خانه او پرسش کنند، نام خداوند در اورشلیم ستوده و سراییده خواهد شد.¹⁰ خداوند در جوانی ام توان مران از من گرفته و عمرم را کوتاه ساخته است.¹¹ ای خدای من، نگذار در جوانی بمیرم! تو تا ابد زنده هستی!¹² در ازل، تو بنیاد زمین را نهادی و آسمانها عمل دست تو بیاشند.¹³ آنها فانی می‌شوند، اما تو باقی هستی. همه آنها چون جامه، پوشیده خواهند شد؛ و همچون ردا، آنها را عوض خواهی نمود و از بین خواهند رفت.¹⁴ اما تو جاودانی هستی و برای تو هرگز پایانی وجود ندارد.

¹⁵ فرزندان بندگان، همیشه در امان خواهند بود و نسل آنها از حمایت تو برخوردار خواهند شد.

محبت خداوند

103

ای جان من، خداوند را ستایش کن! ای تمام وجود من، نام مقس او را ستایش کن! ای مهرابانیهای او را فراموش مکن!¹ او تمام گناه‌ام را می‌آمرزد و همهٔ مرضهای را شفا می‌بخشد.² جان مرا از مرگ میرهاند و با محبت و رحمت خود مرا برکت می‌دهد!³ جان مرا با نعمت‌های خوب سیر می‌کند تا همچون عاقب، جوان و قوی می‌مانم.

⁴ خداوند عدالت را اجرا می‌کند و حق مظلومان را به آنها میدهد.⁵ او روشهای خود را بر موسی آشکار نمود و اعمال شگفت‌انگیز خود را به بنی اسرائیل نشان داد.

⁶ خداوند بخشندۀ و مهربان است؛ او دیر غصب و پر محبت می‌باشد.⁷ خداوند همیشه توبیخ و تنبیه نمی‌کند و تا ابد خشمگین نمی‌ماند.⁸ او با ما مطابق گناه‌امان عمل ننموده و انجان که سزاوار بوده‌ایم، ما را به سزای اعمالمان نرسانده است.¹¹ زیرا به اندازه‌ای که آسمان از زمین بلندتر است، به همان اندازه رحمت خداوند بر کسانی که او را گرامی می‌دارند عظیم می‌باشد!¹² به اندازه‌ای که مشرق از مغرب دور است به همان اندازه خداوند گناهان ما را از ما دور کرده است!¹³ همانطوری که یک پدر

جان می‌بخشی، زنده می‌شوند و به زمین طراوت می‌بخشنند.

³¹ سکوه و عظمت خداوند جاودانی است و او از آنچه آفریده است خشنود می‌باشد.³² خداوند به زمین نگاه می‌کند و زمین می‌لرزد؛ کوهها را لمس می‌نماید و دود از آنها بلند می‌شود.

³³ تازندهام، خداوند را با سرود پرستش خواهم کرد و تا وجود دارم او را استایش خواهم نمود.³⁴ باشد که او از سرود من خشنود شود، زیرا او سرچشمۀ همه خوشی‌های من است.³⁵ باشد که همه گناهکاران نابود شوند و بدکاران دیگر وجود نداشته باشد.

ای جان من، خداوند را استایش کن! سپاس بر خداوند باد!

خداوند و قوم او

خداوند را بسبب کارهای شکفت‌انگیزش سپاس گویید. کارهای او را برای سایر قوم‌ها تعریف کنید.² او را بستایید و درباره کارهای شکفت‌انگیزش تفکر نمایید.³ ای طالبان خداوند به او افتخار کنید. دل شما همیشه شاد باشد.⁴ از او کمک بخواهید و پیوسته او را طلب کنید.

ای فرزندان ابراهیم و یعقوب، ای بندگان برگزیده خداوند، کارهای شکفت‌انگیز و داوریهای او را به پاد آورید!⁷ «یهوه» خدای ما است و سراسر جهان را داروی می‌کند.⁸ او تا ابد به عهدی که با ابراهیم بسته و سوگندی که برای اسحاق خورده است، اگر چه هزار پشت هم بگذرد، وفادار خواهد ماند.¹⁰ این است عهد جاودانی او با اسرائیل که فرمود: «سرزمین کنعان را به شما خواهم بخشید تا میراث شما شود.»¹² خداوند این وعده را هنگامی به اسرائیل داد که هنوز قومی کوچک بودند و در کنعنان در غربت بس مردند،¹³ در میان قبایل سرگردان بودند و از یک دیار به دیاری دیگر می‌رفتند.¹⁴ اما خداوند نگاشت کسی بر آنها ظلم کند. او حتی پادشاهان را با خاطر آنها هشدار داده، گفت: «بر برگزیدگان من دست دراز نکنید و به انبیای من آزار نرسانید.»¹⁶ خداوند در

¹⁰ در دره‌ها، چشمه‌ها بوجود آورده‌ای تا آب آنها در کوهپایه‌ها جاری شود.¹¹ تمام حیوانات صحراء از این چشمه‌ها آب می‌نوشند و گورخرها شننگی خود را بطرف می‌سازند.¹² پرندگان بر شاخه‌های درختان لانه می‌سازند و آواز می‌خوانند.¹³ از آسمان بر کوه‌ها باران می‌بارانی و زمین از نعمت‌های گوناگون تو پر می‌شود.¹⁴ انباتات را برای خوراک حیوانات، و درختان میوه‌دار و سبزیجات و غلات را برای استفاده انسان، از زمین می‌روانی تا انسان بتواند شراب و روغن و نان برای خود تهیه کند و شاد و نیرومند باشد.

¹⁶ درختان سرو لبنان که تو ای خداوند، آنها را کاشته‌ای سبز و خرمند.¹⁷ مرغان هوا در درختان سرو لانه می‌سازند و لکلک‌ها بر شاخه‌های درختان صنوبر.¹⁸ کوه‌های بلند، چراگاه بزرگ‌های کوهی است و صخره‌ها، پناهگاه خرگوش‌ها.

¹⁹ ۱۰ماه را برای تعیین ماههای سال آفریدی و آفتاب را برای تعیین روزها.²⁰ بے فرمان تو شب می‌شود. در تاریکی شب همه حیوانات وحشی از لانه‌های خود بیرون می‌آیند.²¹ شیربچگان برای شکار غرش می‌کنند و روزی خود را از خدا می‌خواهند.

²² هنگامی که آفتاب طلوع می‌کند، آنها به لانه‌های خود بر می‌گردند و می‌خوابند.²³ آنگاه انسانها برای کسب معاش، از خانه بیرون می‌روند و تا شامگاه کار می‌کنند.

²⁴ خداوند، کارهای دست تو چه بسیارند. همه آنها را از روی حکمت انجام داده‌ای. زمین از مخلوقات تو پر است.²⁵ در دریاهای بزرگی که آفریده‌ای جانوران بزرگ و کوچک به فراوانی یافتد می‌شوند.²⁶ تنهانگان در دریاهای بازی می‌کنند و کشته‌ها بر سطح آنها روانند.

²⁷ تمام مخلوقات تو منتظرند تا تو روزیشان را به آنها بدهی.²⁸ تو روزی آنها را می‌رسانی و آنها را سیر می‌کنی.²⁹ هنگامی که روی خود را از آنها بر می‌گردانی مضطرب می‌شوند؛ و وقتی جان آنها را می‌گیری، می‌میرند و بخاکی که از آن ساخته شده‌اند، بر می‌گردند.³⁰ اما زمانی که به مخلوقات

³⁹ خداوند در روز بر فراز قوم اسرائیل ابر می‌گسترانید تا آنها را از حرارت افتاب محفوظ نگاهدارد و در شب، آتش به ایشان می‌بخشید تا به آنها روشنایی دهد.⁴⁰ آنها گوشت خواستند و خداوند برای ایشان بلدرچین* فرستاد و آنها را با نان آسمانی سیر کرد.⁴¹ او صخره را شکافت و از آن آب جاری شد و در صحرای خشک و سوزان مثل رودخانه روان گردید.⁴² زیرا خداوند این وعده مقدس را به بنده خویش ابراهیم داده بود که نسل او را برکت دهد.

⁴³ پس او قوم برگزیده خود را در حالیکه با شادی سرود می‌خوانند از مصر بیرون آورد،⁴⁴ و سرزمین قومهای دیگر را به تمام مخصوص لاثان به آنها بخشید⁴⁵ تا در آن سرزمین نسبت به وی وفادار مانده، از دستورات اطاعت نمایند. خداوند را سپاس باد!

مهربانی خداوند نسبت به قومش

خداوند را حمد و سپاس گویید، زیرا که **106** او مهریان است و رحمتش جاودانی!² کیست که بتواند تمام کارهای بزرگی را که خداوند انجام داده است بیان کند و شکر و سپاس او را آنچنان که باید و شاید، بجا آورد؟³ خوشابحال آنانی که با انصاف و درستکار هستند.

⁴ ای خداوند، هنگامی که بر قوم خود رحمت می‌فرمایی و آنها را نجات میدهی مرانیز به یاد آور و نجات بدنه تا سعادت برگزیدگان تو را بینیم و با قوم تو شادی کنم و در فخر آنها شریک باشم.⁵ ما نیز مانند اجاد خود گناه کردۀ‌ایم؛ شرور و بدکار بوده‌ایم.⁶ اجادمان معجزات تو را در مصر درک ننمودند. آنها محبت و رحمت تو را فراموش کردند و در کنار دریای سرخ از اطاعت تو سر باز زندن.⁷ لیکن تو، همانگونه که وعده فرموده بودی، آنها را نجات دادی و بدین وسیله قدرت خود را آشکار ساختی.⁸ دریای سرخ را امر فرمودی و خشک گردید و بنی اسرائیل را هدایت کردی تا از میان دریا که

کنعان خشکسالی پدید آورد و قحطی تمام سرزمین آنچا را فرا گرفت.¹⁷ او پیش از آن یوسف را به مصر فرستاده بود. برادران یوسف او را همچون برده فروخته بودند. پیاهای یوسف را به زنجیر بستند و گردن او را در حلقه آهنی گذاشتند.¹⁹ او در زندان ماند تا زمانی که پیشگویی‌اش به وقوع پیوست. در زندان خداوند صیر و برباری او را آزمود.

²⁰ اینگاه، فرعون دستور داد تا یوسف را از زندان بیرون آورده، آزاد سازند.²¹ سپس او را ناظر خانه²² خود و حاکم سرزمین مصر نمود²³ تا بر بزرگان مملکت فرمان راند و مشایخ را حکمت آموزد.

²³ اینگاه یعقوب و فرزندانش به مصر رفتند و در آن سرزمین ساکن شدند.²⁴ خداوند قوم خود را در آنجا بزرگ ساخت و آنها از دشمنانشان قوتیز کرد.

²⁵ اما از طرف دیگر، خداوند کاری کرد که مصری‌ها بر قوم او ظلم کنند و ایشان را برده خود سازند.²⁶ سپس بندگان خود موسی و هارون را که برگزیده بود، نزد بنی اسرائیل فرستاد.²⁷ موسی و هارون، کارهای شگفت‌انگیز و معجزات خدا را در مصر به ظهور آورden.²⁸ خدا سرزمین مصر را با تاریکی پوشانید اما مصریان فرمان خدا را مبنی بر آزادسازی قوم اسرائیل اطاعت نکردند.²⁹ او آنها را ایشان را به خون مبدل ساخت و همهٔ ماهیانشان را کشت.

³⁰ زمین آنها و حتی قصر فرعون پر از قورباشه شد.

³¹ بی امر خداوند انبیه پشه و مگس در سراسر مصر پدید آمد.³² بجای باران، تنگرگ مرگبار و رعد و برق بر زمین مصر فرستاد³³ و باغهای انگور و تمام درختان انجر مصری‌ها را از بین برد.

³⁴ خداوند امر فرمود و ملحهای بی‌شماری پدید آمدند و تمام گیاهان و محسولات مصر را خورندند.³⁵ او همهٔ پسران ارشد مصری‌ها را کشت.

³⁶ سرانجام بنی اسرائیل را در حالیکه طلا و نقره فراوانی با خود برداشته بودند، صحیح و سالم از مصر بیرون آورد.³⁸ مصریان از رفقن آنها شاد شدند، زیرا از ایشان ترسیده بودند.

* «بلدرچین» نوعی پرندۀ لست با گوشتنی چرب.

نمود و وبا قطع گردید.^{۳۱} این کار نیک فینحاس در نزد خدا هرگز فراموش نخواهد شد و تمام نسل‌ها او را به نیکی پاد خواهند کرد.

^{۳۲} بنی‌اسرائیل در کنار چشمۀ «مریبیه»، خداوند را خشمگین ساختند، چنانکه حتی موسی بخاطر آنها از ورود به سرزمین کنعان محروم شد.^{۳۳} زیرا چنان موسی را به ستوه اوردنده که او غضبناک شده، سخن ناشایست بزبان راند.

^{۳۴} آنها، قومی‌های را که خداوند گفته بود از بین برند، نکشند،^{۳۵} بلکه با آنها وصلت نمودند و از کارهای بد ایشان پیروی کردند.^{۳۶} بت‌های آنها را پرسش نمودند و با این کار، خود را محکوم به مرگ کردند.

^{۳۷} اسرائیلی‌ها، پسوان و دختران خود را برای بت‌ها قربانی کردند.^{۳۸} خون فرزندان بی‌گاه خود را برای بت‌های کنعان ریختند و زمین موعد را با خون آنها نپاک ساختند.^{۳۹} این کارها، خود را آلوهه کردند و به خدا خیانت ورزیدند.^{۴۰} بنابراین، خشم خداوند بر بنی‌اسرائیل افروخته شد و او از آنها بیزار گردید.

^{۴۱} آنها را بسته قوم‌هایی که از ایشان نفرت داشتند، سپید تا بر آنها حکمرانی کنند.^{۴۲} دشمنانشان بر آنها ظلم کردند و ایشان را خوار و ذلیل ساختند.^{۴۳} خداوند بارها بنی‌اسرائیل را از دست دشمنانشان نجات بخشید، ولی آنها هر بار بر ضد او شوربند و در گناهان خود بیشتر غرق شدند.^{۴۴} با وجود این، هنگامی که فریاد برآورند، خداوند به داد ایشان رسید و به درمانگی آنها توجه نمود.^{۴۵} او وعده‌ای را که به ایشان داده بود، به یاد آورد و بسبب رحمت فراوتش، آنها را مجازات نکرد.^{۴۶} او دل اسیر‌کنندگان آنها را به رقت آورد تا به آنها رحم کنند.

^{۴۷} ای خداوند، ما را نجات ده. ما را از میان قومها، به سرزمین خودمان برگردان تا نام مقدس تو را حمد گوئیم و با شادی تو را استایش کنیم.

^{۴۸} خداوند، خدای اسرائیل، از حال تا ابد متبارک باد. همه مردم اسرائیل بگویند: «آمين! خدا را سپامس باد!»

همچون بیابان، خشک شده بود گنر کنند.^{۱۰} آنها را از دست دشمنانشان رهانیدی و آزاد ساختی.^{۱۱} همه دشمنان آنها در دریا عرق شند و حتی یکی از آنها نیز زنده نماند.

^{۱۲} آنگاه قوم خداوند، به او ایمان آوردند و او را با سرود ستایش کردند.^{۱۳} ولی طولی نکشید که معجزاتش را فراموش کردند و بدون مشورت با او به راه خود ادامه دادند.^{۱۴} آنها با خواسته‌های نفسانی خود، خدا را در صحراء امتحان کردند.^{۱۵} خدا هم آنچه را که خواستند به ایشان داد، ولی آنها را به بیماری سختی مبتلا ساخت.

^{۱۶} بنی‌اسرائیل در صحراء به موسی و هارون، پیشوایان برگزیده خداوند، حسد برند.^{۱۷} آنگاه زمین دهان گشود و «داتان» و «ابرام» را با خاندانشان فرو برد،^{۱۸} و آتش از آسمان بر طوفاران ایشان افروخته شد و آن مردم شور را سوزانید.

^{۱۹} بنی‌اسرائیل در دامنه کوه سینا بُتی گو dalle شکل از طلا ساختند و آن را پرسش نمودند.^{۲۰} آنها بجای عبادت خدای پرجال، مجسمه‌گاو را پرسش نمودند.^{۲۱} به این ترتیب، خدای نجات دهنده خود را خوار شمردند و کارهای شگفت‌انگیز او را در مصر و دریای سرخ فراموش کردند.^{۲۲} آنگاه خداوند خواست ایشان را هلاک کند، ولی خادم برگزیده او موسی به شفاعت برخاست و التمس نمود که از نابود کردن آنها بگذرد.

^{۲۴} بنی‌اسرائیل نمی‌خواستند وارد سرزمین موعود شوند، چون به عده خدا که گفته بود آن زمین را به ایشان می‌دهد، ایمان نداشتند.^{۲۵} آنها در خیمه‌های خود پیوسته غرغر می‌کردند و به مستورات خداوند گوش نمی‌دادند.^{۲۶} از این رو، خداوند خواست ایشان را در صحراء نابود کند،^{۲۷} و فرزندانشان را در سرزمینهای بیگانه پرآکنده و آواره سازد.

^{۲۸} بنی‌اسرائیل در «غور» به پرسش بت بعل پرداختند و از گوشت قربانی‌هایی که به بت‌های بی‌جان تقاضی می‌شد، خوردن.^{۲۹} با این رفتار خود، خشم خداوند را برانگیختند که بسبب آن بیماری و با دامنگیر آنها شد.^{۳۰} آنگاه «فینحاس» برخاسته، افراد مقصرا مجازات

از او تشكیر کنند و با سرودهای شاد کارهایی را که کرده است اعلام نمایند.

²³ برخی به کشتی سوار شده، به دریا رفتد و به کار تجارت مشغول شدند.²⁴ آنان قدرت خداوند را بینند و کارهای شگرف او را در اعماق دریاها مشاهده نمودند.²⁵ به امر او بادی شدید ایجاد شد و دریا را طوفانی ساخت،²⁶ چنانکه کشتی‌ها دستخوش امواج گردیدند و بالا و پایین می‌رفتند. سرنشیان آنها، از ترس نیمه جان شنند²⁷ و مثل مستان، تلو تلو خوردند، گیج و سرگردان بودند.²⁸ آنگاه در این گرفتاری خود نزد خداوند فریاد برآوردن و او ایشان را از این گرفتاری رهایی بخشید.²⁹ خداوند طوفان را آرام و امواج دریا را ساخت ساخت.³⁰ آنها شاد شدند زیرا از خطر رهایی یافته بودند، و سرانجام بسلامت به بندر مراد خود رسیدند.³¹ پس آنها نیز باید خداوند را بسبب رحمتش و کارهای بزرگی که در حق ایشان انجام داده است، سپاس گویند.³² پاید عظمت خداوند را در بین جماعت اسرائیل اعلام کنند و نزد بزرگان قوم، او را ستایش نمایند.

³³ خداوند رودخانه‌ها را به خشکی مبدل ساخت و چشمehاهی آب را خشک کرد.³⁴ زمین حاصلخیز را به شورهزار تبدیل نمود، زیرا ساکنان آن شرور بودند.³⁵ اما بار دیگر زمین‌های شورهزار و خشک را حاصلخیز و پر از چشمehاهی آب نمود. ³⁶ گرستگان را در آن اسکان داد تا شهرها بسازند، کشت و زرع کنند و تاکستانها ایجاد نمایند. ³⁷ خداوند آنها را برکت داده، فرزندان بسیاری به ایشان بخشید، و نکاشت رمه‌ها و گلهایشان کم شوند.

³⁸ هنگامی که قوم خداوند در زیر ظلم و ستم رو به نابودی می‌رفتند،⁴⁰ خداوند کسانی را که بر قومش ظلم می‌کرdenد خوار و ذلیل ساخت و آنها را در میان ویرانه‌ها، اواره و سرگردان کرد.⁴¹ او قوم فقیر و درمانده خود را از زیر بار سختیها رهانید و فرزندان و گلهای ایشان را افزونی بخشید.⁴² تیکان این را نیده، شاد خواهند شد اما بدکاران خاموش خواهند شد.

در ستایش مهربانی خداوند

خداوند را حمد گویید، زیرا او مهربان 107 است و رحمتش تا ابد باقی است.

² کسانی که توسط خداوند نجات یافته‌اند به همه اعلام کنند که خداوند آنها را از دست دشمنانشان نجات داده است³ و آنها را از سرزمهنهای بیگانه، از مشرق و مغرب، شمال و جنوب، به سرزمین خودشان باز گردانیده است.⁴ بین اسرائیل در صحراء آواره و سرگردان بودند و جای معینی برای سکونت نداشتند،⁵ گرسنه و تشنه بودند و جاشان به لب رسیده بود.⁶ آنگاه در گرفتاری خود نزد خداوند فریاد برآوردن و او ایشان را از همه گرفتاری‌ها بیشان رهانید و ایشان انجام داده است، تشكیر کنند.⁷ او جان تشنه و گرسنه را با نعمتهاخ خوب سیر می‌کند.

⁸ آناتی که از دستورات خدا سریچیدند و به او هانت کردن، اسیر و زندانی شدن و مرگ بر آنها سایه افکد.¹² پیش آنها در زیر بار مشقت خم شد و سرانجام افتادند و کسی نیود که ایشان را پاری کند.¹³ آنگاه در گرفتاری خود نزد خداوند فریاد برآوردن و او آنها را از همه گرفتاری‌ها بیشان رهانید.¹⁴ آنها را از مرگی که بر آنها سایه افکنده بود رهانید و زنجیرهای اسارت ایشان را پاره کرد.

¹⁵ پس باید از خداوند، بسبب رحمتش و کارهای بزرگی که در حق آنها انجام داده است، تشكیر کنند.¹⁶ او درهای برنجین زندانها را می‌شکند و زنجیرهای اسارت را پاره می‌کند.

¹⁷ افراد ندان، بسبب رفتار شرارتبار و الود به گناه خود، ضعیف و بیمار شدند،¹⁸ شتهای خود را از دست دالند و جاشان به لب گور رسید.¹⁹ آنگاه در این گرفتاری خود، نزد خداوند فریاد برآوردن و او ایشان را از گرفتاری‌ها بیشید.²⁰ با کلام خود آنها را شفا بخشید و ایشان را از مرگ نجات داد.²¹ پس باید خداوند را بسبب رحمتش و کارهای بزرگی که در حق ایشان انجام داده است، سپاس گویند.²² باید با تقدیم قربانی

من بدی می‌کنند و به عوض محبت، با من دشمنی
می‌نمایند.

^۶ای خدا، دشمن را به دست دوری ظالم بسپار و
بگذار یکی از بدخواهانش کفار او بایستد و بر ضد او
شهادت دهد.^۷بگذار او در محکمه مجرم شناخته شود.

حتی دعای او، برایش جرم محسوب گردد.^۸عمرش
کوتاه شود و بیگری جا و مقام او را بگیرد.

^۹فرزندانش بیتم و زنش بیوه شود.^{۱۰}فرزندانش آواره
شده، در میان ویرانه‌های خانه خود به گدایی بشینند.

^{۱۱}طلیکاران تمام دارایی او را ضبط نمایند و بیگانگان
هر آنچه را که او به زحمت اندوخته است، تلارج کنند.

^{۱۲}کسی بر او رحم نکند و برای پیتیمان او دل نشوناند.

^{۱۳}شناسن بکلی از بین بروود و بیگر نامی از آنها باقی
نمایند.^{۱۴}خداؤند گناهان اجدادش را به یاد آورد و
گناهان مادرش را نیامزد.^{۱۵}گناهان آنها در نظر
خداؤند همیشه بماند، اما نام و نشان آنها از روی زمین
محو گردد.

^{۱۶}این دشمن من رحم نداشت. او بر فقیران و
بی‌کسان ظلم می‌کرد و آنها را می‌کشت.^{۱۷}دست

داشت مردم را نفرین کند، پس خودش نفرین شود.
نمی‌خواست به مردم برکت رساند، پس خود از
برکت محروم شود.^{۱۸}تمام وجودش به نفرین
الوده بود، پس باشد که نفرینهای او مانند آبی که
می‌نوشند وارد بدنش شود و مغز استخوانهایش را
بخورد؛ همچون لیاس او را در برگیرد و چون
کمر بند، به دور او حلقه زند.

^{۱۹}ای خداوند، دشمنان را که در باره من دروغ
می‌گویند و مرا تهدید به مرگ می‌کنند، اینجنبین
مجازات کن.^{۲۰}اما ای خداوند، با من برحسب و عده

خود عمل نما و بخاطر رحمت عظیم خویش، مرا
نجات ده،^{۲۱}زیرا که من فقیر و درمانه و دل

شکسته‌ام؛^{۲۲}همچون سایه، رو به زوال هستم و مانند
ملخ از باد رانده شده‌ام.^{۲۳}از پس روزه گرفته‌ام
زانوهایم می‌لرزند و گوشت بدنم آب می‌شود.^{۲۴}زنزد
دشمنان رسوا شده‌ام. هرگاه مرا می‌بینند، سر خود را
تکان می‌دهند و مسخره‌ام می‌کنند.

^{۴۳}خردمدان درباره اینها فکر کنند و رحمت و
محبت خداوند را به یاد داشته باشند.

دعای غلبه بر دشمن

ای خدا، من روحیه خود را نباخته‌ام و

۱۰۸اعتفاد خود را از دست نداده‌ام. من
سرود خواهم خواند و تو را ستایش خواهم کرد. ای
جان من بیدار شو!^۱ای بربط و عود من بصدای آرایید
تا سپیده دم را بیدار سازیم!^۲خداؤند، در میان مردم
تو را سپاس خواهم گفت و در میان قومها تو را
ستایش خواهم کرد،^۳زیرا رحمت تو بنهایت عظیم
است.^۴ای خدا، جلال و شکوه تو بالاتر از آسمانها
قرار گیرد و عظمت تو بر تمام جهان آشکار شود.
^۵ای خدایی که ما را دوست داری، با قدرت خویش
مارانجات ده و دعای ما را اجابت فرما.

^۷خداؤنده مقدس خویش سخن گفته و فرموده است:
«با پیروزی شهر شکیم و دره سوکوت را بین قوم خود
 تقسیم خواهم کرد.^۸جلعاد و منسی از آن من است؛
افرایم کلام خود من و بیهودا عصای سلطنت من است.^۹
اما قوم موآب را مانند لگن برای سنتشو بکار خواهم
برد، بر قوم لوم کشم را خواهم انداخت و بر فلسطین
فریاد بر خواهم اورد.»

^{۱۰}کیست که مرا برای گرفتن شهرهای حصاردار
ادوم رهبری کند؟ ای خدا، تو ما را رهبری کن؛
بلی، تو که اینک از ما روگردان شده‌ای، ما را
رهبری کن!^{۱۱}تو ما را در جنگ با دشمن کمک کن،
زیرا کمک انسان بی‌فایده است.^{۱۲}با کمک تو ای
خدا، پیروز خواهیم شد، زیرا این تویی که دشمنان
ما را شکست خواهی داد!

شکایت از دست ظالم

ای خدا و ای معبد من، خاموش می‌باش!

۱۰۹^۲بدکاران به من تهمت ناروا می‌زنند و
حرهای دروغ درباره من می‌گویند.^۳با نفرت دور
مرا گرفته‌اند و بی‌سبب با من می‌جنگند.^۴من آنها را
دست دارم و برای ایشان دعای خیر می‌کنم، ولی
آنها با من مخالفت می‌ورزند. ^۵به عوض خوبی، به

می‌رساند، او هرگز عهد خود را از یاد نمی‌پردازد.⁶ خداوند سرزمهینهای قوم‌های بیگانه را به بنی اسرائیل بخشدید و به این وسیله قدرتمند را به قوم خود نشان داد.⁷ هر کاری که خداوند انجام می‌دهد، درست و منصفانه است. همه احکام او قابل اعتماد می‌باشند.⁸ کارها و احکام خداوند تا ابد باقی می‌مانند، زیرا بر عدل و راستی بنا شده‌اند.⁹ او با دادن فدیه، قوم خود را آزاد کرده است و با آنها عهد ابدی بسته است. او مقدس و قدر تمند است.¹⁰ انسان چگونه خردمند می‌شود؟ خداترسی نخستین گام در این راه است. خداوند به همه کسانی که مستور اتش را اجرا می‌کنند، خرد می‌بخشد.¹¹ خداوند را تا ابد سپاس باد.

خوشبختی درستکاران

خداوند را سپاس باد!

112 خوشبختی درستکار کسی که از خداوند می‌ترسد و احکام او را با رغبت انجام می‌دهد.² فرزندان شخص درستکار در دنیا نیرو و مدن خواهند شد و نسل او برکت خواهند یافت.³ خانواده‌اش صاحب مال و ثروت خواهد شد و خوبیهای او هرگز از یاد نخواهد رفت.⁴ برای کسی که درستکار و بخشنده، مهربان و نیکوکار است، حتی در تاریکی شب نیز نور طلوع می‌کند.⁵ خوشبخت است کسی که دلسوز و قرض دهنده باشد و در کسب و کارش با انصاف باشد.⁶ او در زندگی پیوسته ثابت قدم و پایدار خواهد بود و نام نیکش همیشه در یادها باقی خواهد ماند.

⁷ او از شنیدن خبر بد نمی‌ترسد، زیرا ایمان او قوی است و بر خداوند توکل دارد.⁸ او نگران نمی‌شود و نمی‌ترسد زیرا مطمئن است که شکست دشمنانش را خواهد دید.⁹ با سخاوتمندی به قفیران می‌بخشد؛ اثرات نیکوکاری او تا ابد باقی می‌ماند و همیشه نزد مردم سربلند و محترم می‌باشد.¹⁰ بکاران این را می‌بینند و خشمگین می‌شوند؛ دندهای خود را بهم می‌شارند و همراه آرزو هایشان از بین می‌روند.

²⁶ ای خداوند، ای خدای من، مرا پاری فرماء؛ مطابق رحمت خود، مرا نجات بده²⁷ تا بدخواهانم بدانند که تو نجات دهنده من هستی.²⁸ آنها سرافکنده شوند، اما بندۀ تو، تو مرا برکت بده. آنها سرافکنده شوند، اما بندۀ تو، شادمان شود.²⁹ دشمنانم شرمسار شوند و خفت و خواری و جوشان را دربرگیرد.³⁰ خداوند را بسیار سپاس خواهم گفت و در بین مردم او را ستایش خواهم کرد،³¹ زیرا او از بیچارگان پشتیبانی می‌کند و ایشان را از دست ظلمان میرهادن.

پادشاه پرگزیده خداوند

خداوند، به خداوند من گفت: «به دست راست من بنشین و من دشمنانت را به زیر پاهایت خواهم افکند.»

² خداوند، شهر اورشلیم را پایتخت تو قرار خواهد داد تا از آنجا بر دشمنانت حکمرانی کنی.³ هنگامی که به قدرت بررسی، قوم تو در لباس نقوی و پریزیکاری، به حضورت خواهند آمد، و نیروی تو همچون شبنم صحبگاهی هر روز تازه خواهد شد.⁴ خداوند قسم خورده است و از آن برخواهد گشت که تو تا ابد چون «ملک صادق» کاهن هستی.⁵ خداوند که به دست راست تو است در روز غضب خود، پادشاهان را شکست خواهد داد.⁶ او قومها را داوری خواهد کرد، و میدانهای جنگ را از اجداد کشتندگان پر خواهد ساخت و در سراسر دنیا، پادشاهان را مغلوب خواهد کرد.⁷ او از نهر سر راهش خواهد نوشید و نیروی تازه گرفته، سربلند و پیروز خواهد استاد.

خداوند را سپاس باد!

خداوند را با تمام دل خود در میان قوم او ستایش خواهم کرد.

² کارهای خداوند چه شگفت‌انگیزند! همه کسانی که به آنها علاوه‌مند هستند در بارهشان می‌اندیشند.³ کارهای خداوند شکوهمند است و عالیش جاودانی!⁴ کارهای شگفت‌انگیز خداوند، فراموش نشدنی است! او رحیم و بخشنده است!⁵ خداوند، روزی ترسندگان خود را

فرماید انجام می‌دهد.⁴ اما خدایان آنها، بتهات‌های طلا و نقره می‌پاشند که با دستهای انسان ساخته شده‌اند.

بَتْهَايَشَانِ دَهَانِ دَارَنْدِ ولَى حَرْفِ نَمِيزَنْدِ. چَشَمِ دَارَنْدِ اَمَا نَمِيَ بَيْنَنْدِ.⁵ گُوشِ دَارَنْدِ ولَى نَمِيَ شَنْوَنْدِ. بَيْنِي دَارَنْدِ، اَمَا نَمِيَ بَيْوَنْدِ.⁶ ۷ دَسْتِ دَارَنْدِ، ولَى لَمْسِ نَمِيَ كَنْتَنْدِ. پَا دَارَنْدِ اَمَا رَاهِ نَمِيَ رَوَنْدِ. اَز گُلَوِيشَانِ صَدَلَيِ بَيْرُونِ نَمِيَ آيِدِ.⁸ هَمَهِ كَسَانِيَ كَه اَيْنِ بَتَهَا رَا مَيِ سَازَنْدِ وَ آنَهَا رَا پَرَسْتَشِ مَيِ كَنْتَنْدِ مَانَنْدِ بَتَهَايَشَانِ بَيِ شَعُورِ وَ نَادَانِ هَسْتَنْدِ.

⁹ اَيِ قَوْمِ اَسْرَائِيلِ، بَرِ خَداوَنْدِ تَوْكِلِ كَنْيَدِ، زَيْرَا او مَدَدَكَارِ وَ مَحَافَظِ شَمَاسَتِ.¹⁰ اَيِ كَاهَنَانِ خَداوَنْدِ بَرِ او تَوْكِلِ كَنْيَدِ، زَيْرَا او مَدَدَكَارِ وَ مَحَافَظِ شَمَاسَتِ.¹¹ اَيِ خَدَاتِرَسَانِ بَرِ خَداوَنْدِ تَوْكِلِ كَنْيَدِ، زَيْرَا او مَدَدَكَارِ وَ مَحَافَظِ شَمَاسَتِ.

¹² خَداوَنْدِ هَمِيشَهِ بَه فَكَرِ مَاسَتِ وَ ما رَا بَرَكَتِ مَيِ دَارَنْدِ. او مَرْدَمِ اَسْرَائِيلِ وَ كَاهَنَانِ خَودِ رَا بَرَكَتِ مَيِ دَهَدِ.¹³ خَداوَنْدِ هَمَهِ كَسَانِيَ رَا كَه او رَا گَرَامِيَ مَيِ دَارَنْدِ، اَز كَوْچَكِ وَ بَزْرَگِ، بَرَكَتِ مَيِ دَهَدِ.

¹⁴ خَداوَنْدِ شَمَا وَ فَرَزَنْدَاتَنِ رَا صَاحَبِ فَرَزَنْدِ سَازَدِ.¹⁵ او كَه اَسَمانِها وَ زَمِينِ رَا اَفْرِيدِ، شَمَا رَا بَرَكَتِ دَهَدِ.¹⁶ اَسَمانِها اَز آنِ خَداوَنْدِ مَيِ بَاشَنْدِ، ولَى او زَمِينِ رَا بَه اَنْسَانِ بَخْشِيدِ.¹⁷ مَرْدَگَانِ وَ آنَانِيَ كَه بَه عَالَمِ خَامُوشِيَ مَيِ رَوَنْدِ، خَداوَنْدِ رَا سَتَاهِشِ نَمِيَ كَنْتَنْدِ.¹⁸ اَمَا ما زَنْدَگَانِ، خَداوَنْدِ رَا اَز حَلِ تَابِدِ سَتَاهِشِ خَواهِيمِ كَرَدِ.

خَداوَنْدِ رَا سَيْپَاسِ بَادِ!

پَرَسْتَشِ خَداوَنْدِ بَرَاهِيَ اَز مَرْگِ

خَداوَنْدِ رَا دَوَسَتِ مَيِ دَارَمِ زَيْرَا نَالَهِ وَ ۱۱۶ فَرِيَادِ مَرَا مَيِ شَنْوَدِ وَ بَه درَخَوَاستِ منِ گُوشِ مَيِ دَهَدِ، پَس تَا اَخْرِ عمرِ، نَزَدِ او دَعَا خَواهِيمِ كَرَدِ.

³ خَطَرِ مَرْگِ بَرِ منِ سَايِه اَفْكَنْدِه بَودِ وَ مَايِوسِ وَ غَمِگَنِ بَودِمِ،⁴ سَيْپَسِ نَامِ خَداوَنْدِ رَا خَوانَمِ وَ فَرِيَادِ زَدِمِ: «آهِ اَيِ خَداوَنْدِ، مَرَا نَجَاتِ بَدَهِ!»⁵ او چَه خَوبِ وَ مَهْرَبَانِ است! آرَى، خَدَاهِيَ ما رَحِيمِ است.⁶ خَداوَنْدِ

در سَتَاهِشِ نِيكَويِ خَداوَنْدِ

خَداوَنْدِ رَا سَيْپَاسِ بَادِ!

13

ای بَندَگَانِ خَداوَنْدِ، نَامِ او رَا سَتَاهِشِ كَنْيَدِ!⁷ نَامِ او اَز حَلِ تَابِدِ سَتَوهَه شَوَدِ.⁸ اَز طَلَوْعِ اَفْقَابِ تَا غَرَوبِ آنِ، نَامِ خَداوَنْدِ رَا سَتَاهِشِ كَنْيَدِ!⁹ خَداوَنْدِ بر هَمَهِ قَوْمَهَا حَكْمَانِيَ مَيِ كَنْدِ؛ شَكَوَه او بَرَتَرِ اَز اَسَمانِهاهَاست.

^۵ خَداوَنْدِ، خَدَاهِي ما كَه در اَسَمانِها نَشَستَه است، هَمَتَا بَيِ شَعُورِ وَ نَادَانِ هَسْتَنْدِ.

^۶ او اَز اَسَمانِ برِ زَمِينِ نَظرِ مَيِ اَفْكَنْدِ تَا سَخَصِ فَروْنَتِ وَ فَقِيرِ رَا اَز خَاكِ بَلَندِ كَنْدِ وَ سَرَافَرَازِ نَمِيدَ وَ او رَا درِ رَدِيفِ بَزْرَگَانِ قَومِ خَوِيشِ قَفَرَارِ دَهَدِ.

^۹ خَداوَنْدِ با بَخْشِيدَنِ فَرَزَنْدَانِ به زَنِ نَازَا او رَا خَوْشَحَالِ وَ سَرَافَرَازِ مَيِ سَازَدِ.

خَداوَنْدِ رَا سَيْپَاسِ بَادِ!

سَرَودِ عَيْدِ پَسَحِ

هَنَگَامِيَ كَه مَرْدَمِ اَسْرَائِيلِ اَز مصرِ، اَنِ ۱۴ سَرَزَمِينِ بَيِگَانِه بَيْرُونِ آمَدَنِ،² يَهُودَا مَكانِ عَبَادَتِ خَداوَنْدِ شَدِ وَ اَسْرَائِيلِ محلِ سَلْطَنتِ او.

^۳ دَرِيَاءِ سَرَخِ، چَونِ آمَدَنِ بَنِي اَسْرَائِيلِ رَا دَيدِ، اَز مَقَابِلِ آنَهَا گَرِيَختِ وَ رَوَدِ اَرَدنِ به عَقبِ بَرَگَشتِ.^۴ كَوهَهَا هَمَچُونِ قَوْچَهَا، وَ تَيْهَهَا مَانَنْدِ بَرَهَهَا به جَسَتِ وَ خَيْزِ درِ آمَدَنِ.

^۵ اَيِ دَرِيَاءِ، تَورِ اَچِه شَدِ كَه گَرِيَختِي؟ اَيِ رَوَدِ اَرَدنِ،

چَرا به عَقبِ بَرَگَشتِي؟^۶ اَيِ كَوهَهَا وَ تَيْهَهَا، چَرا مَثَنِ قَوْچَهَا وَ بَرَهَهَا به جَسَتِ وَ خَيْزِ درِ آمَدَنِ؟

^۷ اَيِ زَمِينِ، درِ بَرايرِ خَداوَنْدِ بَلَرَزِ،^۸ درِ بَرايرِ كَسَيِ كَه سَخَرَه رَا به درِيَاجَهِ آبِ تَبَدِيلِ مَيِ كَنْدِ وَ اَز سَنَگِ خَارِ، چَشمَهِ آبِ جَارِي مَيِ سَازَدِ.

خَدَاهِي وَاحِدِ حَقِيقَى

نَتها تو اَيِ خَداوَنْدِ، بَلِي، نَتها تو سَزاوارِ ۱۵ تَجلِيلِ وَ تَكْرِيمِ هَسَتِيِ، نَهِ ما، زَيْرَا تو

سَرَشَارِ اَز رَحْمَتِ وَ وَفَهِ مَيِ باشَيِ.

^۲ چَرا مَرْدَمِ خَداشَتَانِ اَز ما بَيِرسَنِدِ: «خَدَاهِي شَما كَجَاست؟»^۳ خَدَاهِي ما در اَسَمانِهاهَاست وَ آنَچَه رَا كَه اَرادَه

گر زحمت بودم؛ از خداوند کمک خواستم؛ او به دادم رسید و مرا راهنیم.⁶ خداوند با من است، پس خواهم ترسید. انسان چه می‌تواند به من بکند؟⁷ خداوند مددکار من است و من شکست دشمنانم را با چشمان خود خواهم دید!⁸ به خداوند پناه بردن بهتر است از امید بستن به انسان.⁹ ازی، به خداوند پناه بردن حتی بهتر است از امید بستن به امیران.

¹⁰ اگر همه دشمنان مانند زنبور بر سر من بربیزند و دور مرا بگیرند، به پاری خداوند تمام آنها را نابود خواهم کرد. آنها مثل خارها که دوامی ندارند خواهد سوتخت و فوری خاموش خواهند شد. ¹¹ دشمن بر من هجوم آورد تا نابود کند، ولی خداوند مرا کمک نمود.¹² خداوند قوت و سرود من است؛ او باعث نجات من شده است.

¹³ فریاد پیروزی قوم خدا از خیمه‌هایشان شنیده می‌شود که می‌گویند: «دست توانای خداوند متعال این پیروزی را نصیب ما ساخته است!»¹⁴ آری، دست توانای خداوند متعال، ما را در جنگ پیروز ساخته است!

¹⁵ من خواهم مرد، بلکه زنده خواهم ماند و کارهای خداوند را برای همه تعریف خواهم کرد.¹⁶ خداوند مرا بسختی تتبیه نموده، ولی نگذاشته است که بمیرم.

¹⁷ دروازه‌های خانه خدا را باز کنید تا وارد شوم و خداوند را پرسش کنم!
¹⁸ این دروازه خداوند است؛ فقط نیکوکاران می‌توانند از آن وارد شوند.
¹⁹ ای خداوند، تو را ستایش می‌کنم که مرا اجابت فرموده، نجات دادی.

²⁰ همان سنگی را که معماران نیپستندند و دور انداختند، اینک مهترین سنگ ساخته‌مان شده است.
²¹ این کار خاست؛ چه کار شگفت‌انگیزی!²² امروز روز پیروزی خداوند است، باید جشن گرفت و شادی کرد!²³ خداوند، تمنا می‌کنیم ما را نجات دهی و کامیاب سازی!

²⁴ برکت باد بر آن کسی که به نام خداوند می‌آید! ما از خانه خداوند، تو را برکت می‌دهیم.²⁵ خداوند،

افراد ساده دل و فروتن را حفظ می‌کند. من با خطر روپری بودم، ولی او مراجعت داد.
²⁶ ای جان من، آسوده باش، زیرا خداوند در حق من خوبی کرده است!²⁷ او مرا از مرگ نجات داد و اشکهایم را پاک کرد و نگذشت پایم بلغزد،²⁸ تا بتوانم در این دنیا در حضور خداوند زیست کنم.

²⁹ در شدت پریشانی خود گفتم: «آنها دروغ می‌گویند، من هرگز از این وضع خود نجات پیدا نخواهم کرد.» با اینحال ایمان خود را از دست ندادم.³⁰ اما اینک در برابر همه خوبیهایی که خداوند برای من کرده است، چه می‌توانم به او بدهم?³¹ همیشه نوشیدنی به حضور خداوند خواهم آورد تا از او تشکر نمایم که مرا نجات داده است.³² در حضور قوم او نذرهای خود را به خداوند ادا خواهم کرد.³³ جان‌های مقدسان خداوند نزد او عزیزند، پس او نخواهد گذاشت آنها از بین برond.

³⁴ ای خداوند، من بنده تو و پسر کنیز تو هستم. تو مرا از چنگ مرگ رها ساختی.³⁵ قربانی شکرکزاری را به حضور تقدیم می‌کنم و نام تو را گرامی می‌دارم.³⁶ در حضور تمام مردم اسرائیل و در خانه تو که در اورشلیم است، نذرهای خود را ادا خواهم نمود.

خداوند را سپاس باد!
در ستایش خداوند

ای همه قومها، خداوند را ستایش کنید!
117 ای تمام قبایل، او را حمد گویید.³⁷ زیرا رحمت او بر ما بسیار عظیم است و وفائی او را حدی نیست.
خداوند را سپاس باد!

دعای تشكر برای پیروزی
خداوند را ستایش کنید، زیرا او نیکوست و رحمتش بی‌پایان.³⁸ مردم اسرائیل بگویند: «رحمت خداوند بی‌پایان است.»³⁹ کاهنان خدا بگویند: «رحمت خداوند بی‌پایان است.»⁴⁰ مردم خداترس بگویند: «رحمت خداوند بی‌پایان است.»

خوشبختی در احکام خداوند

^{۱۷} خداوند، به این خدمتگزاری احسان نمایانه زنده بمانم و کلام تو را اطاعت کنم.^{۱۸} چشم‌انداز را بگشای تا متفاوت شگفت‌انگیز کلام تو را ببینم.^{۱۹} من در این دنیا غریب هستم؛ ای خدا، احکام خود را از من مخفی مدار.^{۲۰} اشتیاق به دانستن اوامر تو، همچون آتش همواره جانم را می‌سوزاند!^{۲۱} تو منکران ملعون را که از دستورات تو سرپریجی می‌کنند، مجازات خواهی کرد.^{۲۲} تنگ و رسوایی را از من بگیر، زیرا دستورات تو را انجام داده‌ام.^{۲۳} حکمرانان می‌نشینند و بر ضد من توطئه می‌چینند، اما من به احکام تو فکر می‌کنم.^{۲۴} کلام تو موجب شادی من است و همیشه مرا راهنمایی کرده است.

تصمیم به اطاعت از احکام خدا

^{۲۵} ای خداوند، جانم به خاک چسیده است؛ مرا زنده ساز!^{۲۶} رازهای دل خود را در حضورت گشودم و تو مرا اجابت فرمودی. اکنون احکام خود را به من بیاموز.^{۲۷} دستورات تو می‌دانم که از باره کلام شگفت‌انگیز تو تغیر نمایم.^{۲۸} جان من از حزن و اندوه پژمرده می‌شود؛ با کلامت جان مرا تازه ساز!^{۲۹} لذگار به راه خط روم؛ احکام خود را به من تعلیم دم.^{۳۰} من راه راست را اختیار نمودم و داوریهای تو را از نظر خود دور نداشتم.^{۳۱} خداوند، دستورات تو را بجا می‌آورم؛ مگذار شرمنده شوم.^{۳۲} با اشتیاق فراوان در راه تو گام برمی‌دارم، زیرا تو دل مرا از بند رها ساختی.

دعا برای کسب دانایی

^{۳۳} ای خداوند، راه اجرای احکام خود را به من بیاموز و من همیشه آنها را انجام خواهم داد.^{۳۴} بیم از فهم و حکمت بدنه تا با تمام دل شریعت تو را نگاه دارم.^{۳۵} مرا در راه خودت هدایت کن، زیرا راه تو را دوست دارم.^{۳۶} دل مرا سوسی احکامت مایل ساز، نه بسوی حرص و طمع!^{۳۷} مگذار به آنچه بی‌ارزش است توجه کنم؛ مرا با کلامت احیا کن!^{۳۸} طبق وعده‌ای که به من داده‌ای عمل نما همان وعده‌ای که

همان خدایی است که ما را منور ساخته است. شاخمه‌ها را بدبست گیرید و جشن را آغاز کنید و پسیو قربانگاه خانه^{۲۹} خدا پیش بروید.

^{۲۸} تو خدای من هستی، تو را سپاس می‌گوییم و بزرگی تو را استیاش می‌کنم.

^{۲۹} خداوند را ستیاش کنید، زیرا او نیکوست و رحمتش بی‌پایان.

احکام خداوند

خوشبحال آنان که در زندگی، پاک و کامل هستند و مطابق دستورات خداوند رفتار می‌کنند.^۲ خوشبحال کسانی که احکام خداوند را بجا می‌آورند، از صمیم قلب او را اطاعت می‌کنند^۳ و به راههای کج نمی‌روند، بلکه در راههای گام برمی‌دارند که خدا نشان داده است.^۴ خداوند، تو احکام خود را به ما داده‌ای و فرموده‌ای که آنها را با جذبیت انجام دهیم.^۵ پقدار آرزو دارم که در انجام دستورات تو مطبع و وفادار باشم!^۶ اگر تمام دستورات تو را پیوسته در نظر داشته باشم، هیچوقت شرمنده خواهم شد!^۷ وقتی داوریهای منصفانه تو را بیاموزم، از صمیم قلب تو را حمد خواهم گفت!^۸ ای خداوند، قوانین تو را بجا خواهم آورد؛ تو هیچگاه مراتر نکن!

اطاعت از احکام خداوند

^۹ مرد جوان چگونه می‌تواند زندگی خود را پاک نگاه دارد؟ بوسیله خواندن کلام خدا و اطاعت از دستورات آن!^{۱۰} خداوند، با تمام وجودم تو را می‌جوییم، پس نگذار از راه تو منحرف شوم.^{۱۱} کلام تو را در دل خود حفظ می‌کنم و بخارت می‌سپارم تا مبادا نسبت به تو گناه و رزم!^{۱۲} ای خداوند متبارک، احکام خود را به من بیاموز!^{۱۳} تمام دستورات تو را با صدای بلند بیان خواهم کرد.^{۱۴} بیش از هر چیز دیگر، از پیروی احکام تو لذت می‌برم! در کلام تو تغیر خواهم کرد و دستورات تو را بخارت خواهم سپرد.^{۱۵} از قوانین تو لذت می‌برم و هرگز آنها را فراموش خواهم کرد.

دل خود طالب رضامندی تو می‌باشم، طبق و عدهات بر من رحم فرما!⁵⁹ اگر باره زندگی خود بسیار اندیشیدم و بسوی تو آمدم تا از احکام تو پیروی کنم.⁶⁰ شتاب آدمد تا اوامر تو را اجرا کنم.⁶¹ بذکاران کوشیدند مرا به گناه بکشانند، اما من احکام تو را فراموش نکردم.⁶² در نیمه‌های شب بر می‌خیزم تا تو را بسبب داوری عادلانهات ستابیش کنم.⁶³ من دوست همه کسانی هستم که تو را گرامی می‌دارند و دستورات تو را انجام می‌دهند.⁶⁴ اگر خداوند، زمین از رحمت تو پر است! احکام خود را به من بیاموز!

ارزش احکام خداوند

⁶⁵ خداوند، همانگونه که وعده دادی، بر بندوهات احسان فرموده‌ای.⁶⁶ حکمت و قصاویت صحیح را به من یاد ده، زیرا به احکام تو ایمان دارم.⁶⁷ پیش از اینکه تو مرا تنبیه کنی، من گمراه بودم، اما اینک پیرو کلام تو هستم.⁶⁸ تو نیک هستی و نیکی می‌کنی! احکام خود را به من بیاموز!⁶⁹ متنگران دروغها درباره من می‌گویند، اما من از صمیم قلب مطیع اومر تو هستم.⁷⁰ آنها از فرط تنپروری عقل و شعور خود را از دست داده‌اند، اما من از احکام تو لذت می‌برم.⁷¹ تو مرا تنبیه کردی و این به نفع من تمام شد، زیرا باعث شد احکام تو را بیاموزم.⁷² کلام تو برای من از تمام زر و سیم دنیا بالازشنتر است.

عدالت احکام خداوند

⁷³ اگر خداوند، تو مرا افریده‌ای؛ پس به من داشت عطا کن تا قوانین تو را بیاموزم.⁷⁴ آنان که تو را گرامی می‌دارند، از دیدن من خوشحال می‌شوند، زیرا من نیز بر کلام تو توکل دارم.⁷⁵ اگر خداوند، می‌دانم که از روی عدل و انصاف داوری می‌کنی و مرا نیز منصفانه تنبیه نموده‌ای.⁷⁶ اگر کون طبق و عدهای که فرموده‌ای، بگذار رحمت تو مایه تسلی من شود.⁷⁷ بر من رحم فرما تا جانم تازه شود، زیرا از احکام تو لذت می‌برم!⁷⁸ باشد که متنگران شرمنده شوند، زیرا با دروغهای خود مرا آزار رسانند؛ اما

تو به مطیعان خود می‌دهی!⁷⁹ ترسی را که از رسوا شدن دارم از من بگیر. احکام تو نیکوست!⁸⁰ خداوند، مشتاق احکام تو هستم! ای خدای عادل،
جان مرا تازه ساز!⁸¹

اعتماد بر احکام خداوند

⁸² ای خداوند، بر من رحم فرما و طبق و عدهات مرا نجات ده!⁸³ بتوانم پاسخ مخالفاتم را بدهم، زیرا آنان مرا برای اینکه بر تو اعتماد دارم، سرزنش می‌کنند.⁸⁴ قدرت بیان حقیقت را از من مگیر، زیرا به احکام تو امید بستام.⁸⁵ پیوسته احکام تو را نگاه خواهم داشت!⁸⁶ از ازدی کامل زندگی خواهم کرد، زیرا همیشه مطیع اومر تو هستم.⁸⁷ احکام تو را در حضور پادشاهن اعلام خواهم کرد و از این کار خود شرمنده نخواهم شد.⁸⁸ از اطاعت کردن دستورات تو لذت می‌برم، زیرا آنها را دوست دارم.⁸⁹ دستورات تو را با جان و دل می‌پذیرم و درباره اومر تو تقدیر می‌کنم.

اطمینان بر احکام خداوند

⁹⁰ خداوند، قولی را که به بندۀ خود داده‌ای به یاد آور، زیرا مرا بوسیله آن امیدوار ساخته‌ای.⁹¹ در زمان مصیبت بوسیله کلامت نسلی یافتم، زیرا وعده تو حیات به جان من بخشد.⁹² متنگران مرا بسیار مسخره کرند، اما من هرگز احکام تو را ترک نکرم.⁹³ ای خداوند، دستورات تو را که در زمانهای قدیم صادر کرده بودی، به یاد آوردم و بوسیله آنها خود را دلداری دادم.⁹⁴ وقتی می‌بینم بدکاران احکام تو را می‌شکند، بسیار خشمگین می‌شوم.⁹⁵ هر جا مسکن گزینم، احکام تو سرود من خواهد بود.⁹⁶ ای خداوند، در شب نیز افکار متوجه توست و درباره کلام تو می‌اندیشم.⁹⁷ سعادت من در این است که از اوامر تو اطاعت کنم.

تعهد نسبت به احکام خداوند

⁹⁸ ای خداوند، تو همه چیز من هستی، به همین سبب است که گفته‌ام مطیع کلامت خواهم بود.⁹⁹ یا تمام

خداؤندا، کلام تو را چقدر دوست دارم! تمام روز در آن تکر می‌کنم. احکام تو مرا از مخالفات حکیمتر ساخته است، زیرا همیشه در ذهن وجود من است.⁹⁷ ازی، حتی از معلمان خود نیز داناتر شده‌ام، زیرا همیشه در کلام تکر می‌کنم.⁹⁸ از ریش سفیدان قوم خود نیز خردمندتر شده‌ام، زیرا دستورات تو را اطاعت کرده‌ام.⁹⁹ از رفقن به راه بد پرهیز کرده‌ام، زیرا خواست من این بوده که کلام تو را اطاعت کنم.¹⁰⁰ از اینکه مرا تدبیه نموده‌ای، ناراحت نیسم، زیرا قصد تو تربیت من بوده است.¹⁰¹ کلام تو برای جان من شیرین است؛ حتی شیرینتر از عسل!¹⁰² از احکام تو داشش و حکمت کسب کردم، بهمین جهت از هر راه کج بیزار و گریزانم.

نور از احکام خداوند

کلام تو چراغ راهنمای من است؛ نوری است که راه را پیش پایم روشن می‌سازد!¹⁰³ قول داده‌ام که از احکام عادلانه تو اطاعت کنم و به قول خود وفادار خواهم ماند.¹⁰⁴ از خداوند، بسیار رمانده و پریشان هستم؛ همانگونه که وعده فرموده‌ای، جان مرا حیات ببخش!¹⁰⁵ خداوندا، دعای شکرگزاری مرا بپنیر و احکام خود را به من بیاموز.¹⁰⁶ جان من دلیم در معرض خطر قرار می‌گیرد؛ اما من احکام تو را فراموش نمی‌کنم.¹⁰⁷ بذکاران بر سر راه من دام می‌نهند؛ اما من از دستورات تو منحرف نمی‌شوم.¹⁰⁸ اولمر تو تا ابد در خزانه قلم خواهد ماند، زیرا مایه شادی قلم می‌باشد.¹⁰⁹ ابا خود عهد بسته‌ام که تا دم مرگ کلام تو را اطاعت کنم!

امنیت در احکام خداوند

از مردمان دورو و متظاهر بیزارم، اما احکام تو را دوست دارم.¹¹⁰ تو پناهگاه و سیر من هستی؛ امید من به وعده توست.¹¹¹ ای بذکاران، از من دور شوید؛ زیرا من اولمر خدای خود را بجا می‌آورم.¹¹² خداوندا، طبق وعده‌ای که به من داده‌ای قدرت عطا فرما تا زنده بمانم. مگذار ایدم به یاس و نومیدی تبدیل شود.¹¹³ به من قدرت ببخش تا از

من درباره احکام تو تفکر خواهم کرد.¹¹⁴ ای خداوند، بگذار آنانی که تو را گرامی می‌دارند و با قوانین تو آشنا هستند، به نزد من آیند.¹¹⁵ مرا باری ده که بطور كامل از دستورات تو اطاعت کنم تا شرمنده نشوم!

دعا برای رستگاری

خداؤندا، آنقر انتظار کشیدم مرا نجات دهی که خسته و فرسوده شدم؛ اما هنوز به وعده تو امیدوارم!¹¹⁶ از پس منتظر شدم به وعده خود وفا کنی، چشم‌انداز کردید!¹¹⁷ خداوندا، چه وقت به کمک من خواهی آمد؟¹¹⁸ مانند مشک دوده گرفته و چروکیده شده‌ام؛ اما احکام تو را فراموش نکرده‌ام.¹¹⁹ تا به کی باید منتظر باشم؟ کی سکنج‌گران مرا مجازات خواهی کرد؟¹²⁰ مذکوران که با کلام تو مخالفت می‌کنند، برای من چاه کنده‌اند تا مرا گرفتار سازند.¹²¹ ای خداوند، تمام احکام تو قابل اعتماد می‌باشند. مذکوران به ناحق مرا عذاب دادند. خداوند، به دادم برس!¹²² تزدیک بود مرا از بین ببرند، اما من از دستورات تو غافل نشدم.¹²³ خداوندا، تو پر از رحمتی؛ به جان من حیات ببخش تا احکامت را بجا آورم.

ایمان به احکام خداوند

ای خداوند، کلام تو تا ابد در آسمانها پایدار خواهد ماند.¹²⁴ وفاداری تو در همه دورانها همچنان ابر جا خواهد بود و مانند زمینی که آفریده‌ای ثابت خواهد ماند.¹²⁵ همه کلینات به فرمان تو تا بحال باقی مانده‌اند، زیرا نام آنها در خدمت تو هستند.¹²⁶ اگر کلام تو مایه شادمانی من نشده بود، بدون شک تابحال از غصه مرده بودم!¹²⁷ احکامت را هرگز فراموش نخواهم کرد، زیرا بوسیله آنها مرا حیات بخشیدی.¹²⁸ من از آن تو هستم، نجاتم ده. کوشیده‌ام احکام تو را نگاه دارم.¹²⁹ بذکاران منتظرنند مرا تابود کنند اما من به احکام تو می‌انتیشم.¹³⁰ برای هر کمالی انتهایی نیدم، اما کلام تو کامل و بی‌انتهایست!

عشق و علاقه به احکام خداوند

عدالت احکام خداوند

ای خداوند، تو عادل هستی و داوریهای تو منصفانه است.¹³⁷ احکامی را که وضع نمودهای تمام از عدل و انصاف سرشار است.¹³⁸ اتش خشم من وجود مرا می‌سوزاند، زیرا دشمناتم به احکام تو بی‌اعتباً می‌کنند.¹³⁹ کلام تو آزموده شده و پاک است؛ چقدر آن را دوست دارم!¹⁴⁰ من کوچک و نالایق هستم، اما از اجرای احکام تو غافل نمی‌شوم.¹⁴¹ عدالت تو ابدی است و قوانین تو همیشه راست و درست است.¹⁴² من در زحمت و فشار هستم، ولی احکام تو موجب شادی من است!¹⁴³ اولمر تو همیشه عادلانه است، مرا در فهم آنها باری فرما تا روح تازه شود!¹⁴⁴

دعا برای رستگاری

ای خداوند، با تمام قوت خود نزد تو فریاد بر می‌آورم؛ مرا اجابت فرما تا احکام تو را بجا آورم.¹⁴⁵ از تو پیاری می‌خواهم؛ مرا نجات ده تا دستورات تو را انجام دهم.¹⁴⁶ پیش از طلوع آفتاب نزد تو دعا و التماس کرم و به انتظار وعده تو نشستم.¹⁴⁷ تمام شب بیدار ماندم تا در کلام تو تفکر نمایم.¹⁴⁸ ای خداوند، با رحمت خود فریادم را بشنو و طبق اولمر خود جان مرا تازه ساز!¹⁴⁹ افراد شرور و بدکار، که بوبی از احکام تو نبرده‌اند، به من نزدیک می‌شوند؛¹⁵⁰ اما ای خداوند، تو در کنار من هستی. همه اولمر تو حقیقت است.¹⁵¹ احکام تو را از مدت‌ها پیش آموخته‌ام! تو آنها را چنان ثبتیت کردمای که تا ابد پایرجا بمانند.

تفاضای کمک

ای خداوند، بر رنجهای من نظر کن و مرا نجات ده، زیرا من نسبت به قوانین تو بی‌اعتنای نبوده‌ام.¹⁵² از حق من دفاع کن و مرا آزاد ساز و طبق وعده‌ای که داده‌ای نجات ده.¹⁵³ بدکاران نجات نخواهد یافت، زیرا احکام تو را اطاعت نمی‌کنند.¹⁵⁴ خداوندا، رحمت تو عظیم است! طبق وعده‌ای که فرموده‌ای مرا نجات ده!¹⁵⁵ دشمنان و آزاده‌ندگان

دست دشمناتم این باشم و به حفظ احکام تو بپردازم.¹⁵⁶ تو همه کسانی را که احکام تو را قبول نمی‌کنند از خود میرانی و تمام نقشه‌های اغفال کننده آنها را بی‌اثر می‌سازی.¹⁵⁷ اتمام بدکاران روی زمین را مانند تعاله دور خواهی انداخت، به همین دلیل است که من اولمر تو را دوست دارم.¹⁵⁸ ای خداوند، ترس تو در دل من است و از داوریهای تو هراسنم.

اطاعت از احکام خداوند

خداوندا، مرا به دست دشمناتم تسليم مکن، زیرا آنچه را که درست و عادلانه بوده است، انجام داده‌ام.¹⁵⁹ به من اطمینان بده که مرا باری خواهی کرد؛ مگذار متکبران بر من ظلم کنند.¹⁶⁰ اینقدر چشم انتظار ماندم که بیایی و مرا نجات دهی که چشمانم تار شد.¹⁶¹ با من طبق رحمت خود عمل نما و اولمر خود را به من بیاموز.¹⁶² من خدمتگزار تو هستم؛ به من دانایی عنایت فرما تا احکامت را درک نمایم.¹⁶³ خداوندا، زمان آن رسیده که تو اقدام کنی، زیرا مردم از دستورات تو سرپیچی می‌کنند.¹⁶⁴ من احکام تو را دوست دارم؛ آنها را بیش از طلا و نقره دوست دارم.¹⁶⁵ همه احکام تو را در هر مردی، صحیح می‌دانم؛ اما از هر نوع تعلیم دروغ متنفرم.

اشتباق به اطاعت از احکام خداوند

ای خداوند، احکام تو بسیار عالی است؛ از صمیم قلب آنها را اطاعت می‌کنم.¹⁶⁶ درک کلام تو به انسان نور می‌بخشد و ساده‌دلان را خردمند می‌سازد.¹⁶⁷ با اشتباق فروان انتظار اجرای فرامین تو را می‌کشم.¹⁶⁸ همانگونه که بر دوستداران خود رحمت می‌فرمایی، بر من نیز نظر لطف بیافکن و مرا مورد رحمت خود قرار ده.¹⁶⁹ با کلامت مرا راهنمایی کن تا مغلوب بدی نشوم.¹⁷⁰ مرا از دست ظالمان نجات ده تا اولمر تو را انجام دهم.¹⁷¹ مرا با حضور خود برکت ده و احکام خود را به من بیاموز.¹⁷² اشک همچون سیل از چشمانم سر ازیر می‌شود، زیرا مردم دستورات تو را بجا نمی‌آورند.

رهایی از دست بدکاران

وقتی در زحمت بودم، از خداوند کمک
خواستم و او به داد من رسید.² ای خداوند
مرا از دست دروغگویان و مردم حیلهگر نجات بده.³
ای حیلهگران، می‌دانید چه در انتظار شماست?⁴
تیرهای تیز و اخگرها داغ! ⁵ شما مانند مردمان
«ماشک» و خیمه نشینان «قیدار» شرور هستید. وای
بر من که در بین شما زندگی می‌کنم!⁶ از زندگی
کردن در میان این جنگطلبان خسته شده‌ام. من صلح
را دوست دارم، اما آنان طرفدار جنگ هستند و به
سخنان من گوش نمی‌دهند.

خداوند حافظ من است

چشمان خود را به کوهها دوخته‌ام و در
انتظار کمک هستم.⁷ کمک من از جانب
خداوند می‌آید که آسمان و زمین را آفرید.
خداوند نخواهد گذاشت پایم بلغزد و بیفت. او که از
من حمایت می‌کند، هرگز نمی‌خوابد.
او که از اسرائیل محافظت می‌کند، چشانش به
خواب نمی‌رود.⁸ خداوند خودش از تو مراقبت
می‌نماید! او در کارت است تا از تو حمایت کند.
اقتاب در روز به تو آسیب نخواهد رسانید و نه
مهتاب در شب.⁹ خداوند، تو را از هر بدی دور نگاه
می‌دارد و جانت را حفظ می‌کند.¹⁰ خداوند، رفت و
آمد تو را زیر نظر دارد و پیوسته از تو مراقبت
می‌نماید.

دعا برای اورشلیم

هنگامی که به من می‌گفتند: «بیا تا به
خانه خداوند برویم» بسیار خوشحال
می‌شدم!² و اینک اینجا در میان دروازه‌های اورشلیم
ایستاده‌ایم!³
اورشلیم اینک بازسازی شده و بشکل شهری آراسته
در آمده است.⁴ قبایل اسرائیل به اورشلیم می‌آیند تا
طبق دستوری که خداوند به ایشان داده است، او را
سپاس گویند و پرسنگش کنند.⁵ این همان دروازه‌ای
نکرده است.

من بسیارند، اما من از اطاعت نمودن احکام تو
غفلت نخواهم کرد.¹⁵⁸ وقتی به بدکاران که کلام تو
را اطاعت نمی‌کنند، نگاه می‌کنم، از آنها منزجر
می‌شوم.¹⁵⁹ خداوندا، ملاحظه فرما که چقر احکام
تو را دوست دارم. تو رحیم هستی، پس مرا نجات
ده!¹⁶⁰ تمام احکام تو برق و داوریهای تو همیشه
عادلات است.

تعهد نسبت به احکام خداوند

از مرمندان بایی انصافی بر من ظلم کردند، اما من
کلام تو را گرامی داشتم.¹⁶¹ بسب وعده‌های تو
خوشحال هستم، خوشحال مانند کسی که گنج بزرگی
یافته باشد!¹⁶³ از دروغ متغیر و بیزارم، اما اوامر تو
را دوست دارم.¹⁶⁴ برای داوریهای عادلانه¹⁶⁵ تو،
روزی هفت بار تو را سپاس می‌گویم.¹⁶⁶ آنان که
احکام تو را دوست دارند از سلامتی کامل
برخوردارند و هیچ قدرتی باعث نشاند که اینک از
شدن!¹⁶⁶ ای خداوند، من اوامر تو را اطاعت می‌کنم و
امیدم به توست که مرا نجات دهی.¹⁶⁷ احکام تو را
انجام می‌دهم و آنها را از صمیم قلب دوست
می‌دارم.¹⁶⁸ دستورات و اوامر تو را انجام داده‌ام،
زیرا تو ناظر بر همه کارهای من هستی.

دعای کمک

ای خداوند، فریاد مرا بشنو! طبق وعده‌ای که
داده‌ای قدرت درک مرا زیاد کن.¹⁷⁰ دعایم را بشنو
و طبق وعدهات مرا نجات ده!¹⁷¹ همیشه تو را
سپاس می‌گویم، زیرا احکام خود را به من
می‌آموزی.¹⁷² کلامت را با سرود ستایش خواه
کرد، زیرا تمام احکام تو عادلات است!¹⁷³ یار و
یاور من باش، زیرا مطبع کلامت هستم.¹⁷⁴ ای
خداوند، مشتاق دیدن عمل رهایی بخش تو هست؛
کلام تو لذت زندگی من است!¹⁷⁵ بگذار زنده بمانم و
تو را سپاس بگویم!¹⁷⁶ بگذار احکام تو راهنمای من
باشند!¹⁷⁶ مانند گوسفند گھشده سرگردان هستم! بیا و
مرا دریاب، زیرا غلام دستورات تو را فراموش
نکرده است.

همچنان خداوند گردآگرد قوم خود است و تا ابد از آنها محافظت می‌کند!

^۳گاهکاران در سرزمین نیکوکاران همیشه حکمرانی خواهند کرد، و گرنه نیکوکاران نیز دست خود را به گناه آلوه خواهند کرد.

^۴ای خداوند، به نیکوکاران و آنانی که دلشان با تو راست است، احسان کن، ^۵اما آنانی را که به راههای کج خود می‌روند، با سایر بدکاران مجازات کن.

صلح و سلامتی بر اسرائیل باد!

است که پادشاهان اسرائیل می‌نشستند تا به شکایات مردم رسیدگی کنند.

^۶برای برقراری صلح و سلامتی در اورشلم دعا کنید! همه^۷ کسانی که این شهر را دارند، کامیاب باشند.

^۸ای اورشلیم، صلح و سلامتی در حصارهای تو و رفاه و آسیش در قصرهایت برقرار باد! ^۹برای برقراری صلح در اورشلیم دعا می‌کنم زیرا برادران و دوستانم در آنجا هستند. ^۹ای اورشلیم، بخاطر خانه^{۱۰} خداوند، سعادت تو را خواهانم.

دعا برای بازیافتن نعمت‌های گذشته

هنگامی که خداوند ما را از اسارت به **۱۲۶** اورشلیم باز اورد، فکر کردیم که خواب

می‌بینیم!^۲ سپس دهان ما از خنده پر شد و سرود شادی سر دادیم! آنگاه قومهای دیگر درباره ما گفتند: «خداوند برای بنی اسرائیل کارهای شکفت‌انگیز کرده است!»

^۳آری خداوندا، تو برای ما کارهای شکفت‌انگیز کرده‌ای و مارا آزاد ساخته‌ای!

^۴ای خداوند، آنجه را از دست داده‌ایم به ما بازگردان؛ چنانکه باران، آب را به زمین خشک باز می‌گردان. ^۵گذار آنانی که با اشک می‌کارند، با

شادی درو کنند!

^۶کسانی که با امید و انتظار بیرون رفته بذر می‌افشانند، با شادی محصول خود را باز خواهند اورد.

در ستایش نیکی خداوند

اگر خداوند خانه را بنا نکند، بناکنندگانش **۱۲۷** رحمت بیهوده می‌کشند؛ اگر خداوند شهر

را نگهبانی نکند، نگهبان بیهوده نگهبانی می‌کنند. ^۷بیهوده است که شما برای امرار معاش، این همه رحمت می‌کشید، صبح زود بر می‌خیزید و شب دیر می‌خوابید؛ زیرا هنگامی که عزیزان خداوند در خوابند، او برای ایشان تدارک می‌بیند.

^۸فرزندان هدایایی هستند از جانب خداوند. آنها پاداشی هستند که خداوند به انسان می‌دهد. ^۹پس از که برای مرد جوان متولد می‌شوند، همچون تیرهای تیزی

دعا برای رحمت

بسوی تو چشمان خود را برمی‌افراز، **۱۲۳** ای خدایی که در آسمانها نشسته و

حکمرانی می‌کنی!

^۲چنانکه غلامان و کنیزان از اربابان خود رحمت و کمک انتظار دارند چشمان ما نیز ای خداوند، بسوی تو است تا بر ما رحمت فرمایی. ^۳ای خداوند، بر ما رحمت فرما! بر ما رحمت فرما، زیرا به ما اهانت بسیار شده و جانمان از دست ژومندان ظالم و مغورو به لب رسیده است.

خداوند، پشتیبان قوم خود است

قوم اسرائیل جواب این سؤال را بدهد: **۱۲۴** «اگر خداوند با ما نمی‌بود چه می‌شد؟»

^۲هنگامی که دشمنان درندخوی ما بر ما بورش آورند، اگر خداوند با ما نمی‌بود آنها ما را زنده می‌بلعیدند! ^۴سیل ما را با خود می‌برد و در

گردابها غرق می‌شیدم!

^۶سیاس بر خداوند که نگذاشت ما شکار دندانهای آنها شویم. ^۷همچون پرنده، از دام صیاد گریختیم. دام شکست و ما آزاد شیم. ^۸مدکار ما خداوند است که آسمان و زمین را آفرید.

امنیت قوم خدا

آنایی که بر خداوند توکل دارند، مانند **۱۲۵** کوه صهیون، همیشه ثابت و پایرجا هستند. ^۲چنانکه کوه‌ها گردآگرد شهر اورشلیم هستند،

^۳ای خداوند، اگر تو گناهان مارا به نظر آوری،
کیست که بتواند تبرئه شود؟^۴ اما تو گناهان ما را
می‌بخشنی، پس تو را گرامی می‌داریم و از تو
اطاعت می‌کنیم.

من بی صبر انه منظر خداوند هستم و به وعده‌ای که
داده است امید بستهام.^۵ اگری، من منظر خداوند
هستم بیش از کشیکچیانی که منظر دمین سپیده
صیح هستند!

^۶ای اسرائیل، به خداوند امیدوار باش، زیرا رحمت
او عظیم است؛ اوست که می‌تواند ما را نجات بخشد.
^۷خداوند اسرائیل را از همه گناهانش نجات خواهد
داد.

دعای انسان فروتن

ای خداوند، من از خودبینی و تکبر دست
کشیده‌ام؛ ازانجه بزرگتر و بلندتر از عقل
من است خود را دور نگه داشتمام.^۲ جان مضطرب
خود را آرام ساختهام. اینک، دل من، همچون
کوکنی که در آغوش مادر آرمیده، آرام و بی‌تشویش
است.

^۳ای اسرائیل، بر خداوند امیدوار باش، از حال تا
ابد!

در ستایش خانه^۸ خدا

ای خداوند، داود و سختیهای او را
فراموش مکن. به یاد آور که چگونه نزد
تو قسم خورد و نذر کرد که تا مکانی برای عابتگاه
دلایی تو پیدا نکند، درخانه خود راحت نشیند و
خواب به چشمانش راه ندهد و آرام نگیرد.
^۶در «بیت‌لحم» راجع به صندوق عهد تو شنیدیم، و
در صحرای «یعاریم» آن را یافتیم. ^۷قتفیم: «بیلید
به حضور خداوند وارد شویم و در پیشگاه او عبادت
کنیم.»

^۸ای خداوند، برخیز و همراه صندوق عهد خود که
نشانه قدرت نوشت به عابتگاه خود بیا!^۹ باشد که
کاهان تو جامه^{۱۰} پاکی و راستی را در بر کنند و قوم
تو با شادی سرود خوانند!

هستند در دست او.^۵ خوشبحال کسی که ترکش خود
را از چنین تیرهایی پر می‌کند! او در جلد با دشمنان
هرگز مغلوب نخواهد شد.

پاداش اطاعت از خداوند

خوشبحال کسی که خداوند را گرامی
می‌دارد و از او اطاعت می‌کند.^۲ حاصل
دسترنج او پربرکت خواهد بود و خداوند او را
کامیاب خواهد ساخت.^۳ زن او در خانه‌اش همچون
درخت انگور پرثمر خواهد بود. فرزندانش مانند
درختان زیتون قوی و سالم، به دور سفره‌اش خواهند
نشست.^۴ این است پاداش خداوند به کسی که او را
گرامی می‌دارد.

خداوند تو را از صمیمیون برکت دهد! باشد که تو در
 تمام روزهای زندگانیت شاهد سعادت اورشلیم باشی!
^۶ باشد که تو عمر دراز کنی و نوه‌های خود را بینی!

صلح و سلامتی بر اورشلیم باد!

دعا برای شکست دشمنان اسرائیل

ای اسرائیل به ما بکو هنگامی که جوان
بودی، دشمنات چگونه بر تو ظلم
می‌کرند؟
^۲ «هنگام جوانی دشمنانم بر من ظلم بسیار کردند، اما
نتوانستند مرا از پای درآورند.^۳ ضربات شلاق آنان
پشت مرا به شکل زمینی شیار شده درآورد،^۴ اما
خداوند مرا از سارت آنان آزاد ساخت.»

^۵ سرنگون شوند تمام کسانی که از اسرائیل نفرت
دارند!^۶ همچون گیاهی باشند که بر پشت بامها
می‌زروید، که بیش از آنکه آن را بچینند، می‌خشکند و
کسی آن را جمع نمی‌کند و به شکل بافه نمی‌بنند.
^۸ هرگزران آنان را برکت ندهند و نگویند: «برکت
خداوند بر شما باد!» و یا «ما شما را به نام خداوند
برکت می‌دهیم.»

درخواست پاری از خداوند

ای خداوند، از گردداب غم نزد تو فریاد
برمی‌آورم.^۲ خداوندا، صدای مرا بشنو و
به ناله‌ام گوش فراده!

²ای کسانی که در صحن خانه خداوند می‌ایستید، او را پرسش نمایید! ³خداوند را شکر کنید، زیرا او نیکوست. نام خداوند را سرایید، زیرا نام او دلپسند است. ⁴خداوند بنی اسرائیل را برگزید تا قوم خاص او باشند. ⁵می‌دانم که خداوند بزرگ است و از جمیع خدایان برتر! ⁶و هر آنچه که بخواهد، در آسمان و زمین و حتی اعماق دریا، انجام می‌دهد. ⁷ابرها را از جاهای دور دست زمین بر می‌ورد، رعد و برق و باد و باران ایجاد می‌کند.

⁸خداوند پسران ارشد مصریها را کشت و نخستزاده‌های حیواناتشان را هلاک کرد. ⁹در مقابل چشمان فرعون و اهالی مصر معجزات و علامات عظیم انجام داد. ¹⁰ممالک بزرگ را مجازات کرد و پادشاهان مقدر را از بین برد. ¹¹سیحون، پادشاه اموریان و عوج، پادشاه باشان و همه پادشاهان کنعان را کشت و سرزمین آنها را به بنی اسرائیل داد.

¹³ای خداوند، نام تو تا ابد باقی است! همه نسل‌ها تو را به یاد خواهند اورد. ¹⁴تو قوم خود را داوری خواهی نمود و بر بندگان خود رحم خواهی کرد.

¹⁵خدایان قوهای دیگر، بهای ساخته شده از طلا و نقره هستند. ¹⁶دھان دارند، ولی سخن نمی‌گویند؛ چشم دارند، اما نمی‌بینند؛ گوش دارند، ولی نمی‌شنوند؛ حتی قادر نیستند نفس بکشند! ¹⁸سازندگان و پرستگان بتها نیز مانند آنها بدون شوروند.

¹⁹ای بنی اسرائیل، خداوند را ستایش کنید! ای کاهنان، ای خاندان هارون، خداوند را ستایش کنید! ²⁰ای لاویان، خداوند را ستایش کنید! ای خداشناسان، او را ستایش کنید! ²¹ای مردم اورشلیم، خداوند را ستایش کنید، زیرا او در اورشلیم ساکن است!

خداوند را ستایش کنید!

سرود شکرگزاری

خداوند را شکر گویید، زیرا او مهربان است و رحمتش ابدیست. ²خدای خدایان را شکر گویید، زیرا رحمتش ابدیست. ³پروردگار عالمیان را شکر گویید، زیرا رحمتش ابدیست.

¹⁰ای خداوند، بخاطر بندوهات داود، پادشاه برگزیدهات را ترک مکن. ¹¹تو به داود وعده فرمودی که همیشه یکی از فرزندانش وارث تخت و تاج او خواهد شد، و تو به وعدهات عمل خواهی کرد. ¹²و نیز به داود گفتی که اگر فرزندانش از احکام تو اطاعت کنند، نسل اندر نسل سلطنت خواهد کرد.

¹³ای خداوند، تو اورشلیم را برگزیدهای تا در آن ساکن شوی. ¹⁴تو فرمودی: «تا ابد در اینجا ساکن خواهم بود، زیرا اینچین اراده نمودام». ¹⁵آنوقه این شهر را برکت خواهم داد و فقیرانش را با نان سیر خواهم نمود. ¹⁶اکاهانش را در خدمتی که می‌کنند برکت خواهم داد، و مردمش با شادی سرود خواهند خواند. ¹⁷در اینجا قدرت داود را خواهم افروزد و چراغ خاندان او را روشن نگه خواهم داشت.

¹⁸دشمنان او را با رسوبی خواهم پوشاند، اما سلطنت او شکوهمند خواهد بود.»

در ستایش محبت برادرانه

چه خوشایند و چه دلپسند است که قوم **133** خدا به یکدی با هم زندگی کنند! ²یکدی، همچون رون غن‌خوشیوی است که بر سر «هارون» ریخته می‌شود و بر ریش و رداش می‌چکد! ³یکدی، مانند شبنمی است که بر کوه بلند «جرمون» می‌نشینید و از آنجا بر کوههای اورشلیم فرود می‌آید. در آنچاست که خداوند برکت خود را عنایت می‌کند، برکت زندگی جاوید را.

دعوت به پرسش خداوند

خداوند را ستایش کنید، ای همه خدمتگزاران **134** خداوند که شبانگاه در خانه خداوند خدمت می‌کنید. ²ستهای خود را به پیشگاه مقدس خداوند بر افزایید و او را پرسش کنید. ³خداوندی که آسمان و زمین را آفرید، شما را از صهیون برکت خواهد داد.

سرود پرسش

هللویا! خداوند را ستایش کنید! ای **135** خدمتگزاران خداوند، او را نیایش کنید!

زیرا چگونه می‌توانستیم در دیار غریب سرود
خداؤند را بخوانیم؟

^۵ای اورشلیم، اگر تو را فراموش کنم، دست راست
من از کار بیافتاد تا دیگر بربط نتوار؛^۶ اگر از فکر
تو غافل شوم و تو را بر همهٔ خوشیهای خود ترجیح
ندهم، زبانم لام شود تا دیگر سرود نخواهم.

⁷ای خداوند، به یاد آور روزی را که اورشلیم
محاصره شده بود و ادمیان فرباد برمی‌آورند:
«شهر را آتش بزنید و آن را با خاک یکسان کنید»

⁸ای بابل، تو ویران خواهی شد! مبارک باد آنکه
همان بلایی را که تو بر سر ما آوردی، بر سر
خودت بیاورد.^۹ سعادتمند باد کسی که کوکان تو را
بکیرد و آنها را بر صخره‌ها بکوبد!

دعای شکرگزاری

ای خداوند، از صمیم قلب تو را سپاس

138

می‌گوییم. در حضور خدایان تو را شکر
می‌کنم. بسوی خانهٔ مقدس تو خم شده، تو را عبادت
می‌کنم و نام تو را بسبب رحمت و وفاداریت
می‌ستانیم. بخاطر نام خود، به تمام وعده‌هایی که
می‌دهی عمل می‌کنی.^۳ هرگاه دعا کنم، جوابم را
می‌دهی و به جاتم قوت می‌بخشی.

^{۱۴}ای خداوند، تمام پانشاهان جهان و قرقی و عده‌های تو
را بشنوند تو را خواهند ستود.^۵ آری، آنان کارهایی
را که تو انجام دادهای خواهند سرایید زیرا پرسکوه
و پرچال هستی.^۶ کو متعالی اما به افراد فروتن
توجه می‌نمایی و کارهای منکران از نظر تو پوشیده
نیست.

^۷ خداوند، هرچند اکنون در سختی هستم، اما تو مرا
خواهی رهانید؛ تو دشمنان مرا مجازات خواهی کرد
و مرا با قدرت خویش نجات خواهی داد.^۸ تو کار
مرا به کمال خواهی رساند. ای خداوند، رحمت تو
ابدیست. کاری را که آغاز نموده‌ای به کمال برسان.

علم کامل و مراقبت خداوند

ای خداوند، تو مرا آزموده و شناخته‌ای.
^۹ 139 تو از نشستن و برخاستن من اگاهی.
فکرهای من از تو پوشیده نیست. ^{۱۰} تو کار کردن و

^۴ او را که معجزات عظیم می‌کند شکر کنید، زیرا
رحمتش ابدیست.^۵ او را که آسمانها را با حکمت
خویش افرید شکر گویید، زیرا رحمتش ابدیست.^۶ او

را که خشکی را بر آنها قرار داد شکر گویید، زیرا
رحمتش ابدیست.^۷ او را که خورشید و ماه را در
آسمان افرید شکر گویید، زیرا رحمتش ابدیست؛
^۸ اقتاب را برای فرمانروایی بر روز افرید، زیرا
رحمتش ابدیست؛^۹ و ماه و ستارگان را برای
فرمانروایی بر شب، زیرا رحمتش ابدیست.

^{۱۰} خدا را که پسران ارشد مصریان را کشت شکر
گویید، زیرا رحمتش ابدیست؛^{۱۱} او بنی اسرائیل را
با دست توانای خود از مصر بیرون آورد، زیرا
رحمتش ابدیست؛^{۱۲} دریای سرخ را شکافت و
بنی اسرائیل را از میان آن عبور داد، زیرا رحمتش
ابدیست،^{۱۳} فرعون و لشکر او را در دریای سرخ
غرق ساخت، زیرا رحمتش ابدیست.

^{۱۴} او را که قوم خود را در صحراء رهبری کرد شکر
گویید، زیرا رحمتش ابدیست؛^{۱۵} او پادشاهان نامور
و قدرتمند را از بین برد، زیرا رحمتش ابدیست؛
^{۱۶} سیحون، پادشاه اموریان و عوح، پادشاه باشان را
از میان برداشت، زیرا رحمتش ابدیست؛
^{۱۷} سرزمینهای ایشان را به قوم خود بنی اسرائیل
بخشید، زیرا رحمتش ابدیست.

^{۱۸} خداوند ما را در مشکلاتمان به یاد آورد، زیرا
رحمتش ابدیست؛^{۱۹} او ما را از دست دشمنانمان
نجات داد، زیرا رحمتش ابدیست.^{۲۰} او روزی همهٔ
انسانها را مرساند، زیرا رحمتش ابدیست.

^{۲۱} خدای آسمانها را شکر گنید، زیرا رحمتش
ابدیست.

نوحه سرایی قوم اسرائیل در تبعید

کنار نهرهای بابل نشستیم و اورشلیم را
به یاد آوردیم و گریستیم.^{۲۱} آنان که ما

را اسیر کرده و تاراج نموده بودند از ما خواستند از
سرودهای اورشلیم بخوانیم و ایشان را شاد سازیم.
اما ما بربطهای خود را بر درختان بید آویختیم،

137

خدایا، دل مرا تفتیش کن و افکارم را بیازما؛²³
بین ایا فساد و نادرستی در من هست؟ تو مرا به راه
حیات جاوید هدایت فرما.

دعای محافظت

ای خداوند، مرا از دست مردان شرور
140 نجات ده! مرا از دست ظالمان محفوظ
نگاهدار! آنها تها به شرارت می‌اندیشنده و همواره
در فک برپا کردن نزع هستند.³ زیانشان مانند نیش
مار سمی تند و تیز است و لبیاشان همچون مار
افعی سم کشته دارد.

ای خداوند، مرا از دست مردان شرور محفوظ
نگهدار. مرا از دست مردان ظالم که برای سرنگونی
من نقشه می‌کشند، حفظ فرما.⁵ مردان متکبر بر سر راه
من تله و دام می‌گذارند تا مرآ گرفتار سازند.

ای خداوند، من تو را خدای خود می‌دانم. فریاد مرا
 بشنو و به داد من برس. ⁷ تو قوت و نجات دهنده من
هستی. در میدان جنگ تو سیر من بوده‌ای!⁸ ای
خداوند، نکار بدکاران به مراد دل خود برسند و
کامیاب شده، مغور شوند.⁹ بگار آنچه بر ضد من
اندیشیده‌اند بر سر خودشان بیاید.¹⁰ ای کاش پاره‌های
آتش بر سرشان بزیرد و آنها را بسوزان، ای کاش به
چاه عقیق افکنده شوند و هرگز از آن بیرون نیایند.

ای کاش آنان که به ناحق به دیگران تهمت می‌زنند،
کامیاب نشوند. ای کاش شخص ظالم بوسیله ظلم و
شرارت خودش نایود شود.

ای خداوند، می‌دانم که تو به داد ستمدیگان خواهی
رسید و حق آنان را از ظالمان خواهی گرفت.¹³ ای
خداوند، نیکان نام تو را ستایش خواهند کرد و
درستکاران در حضور تو خواهند زیست.

دعای شبانگاهی

ای خداوند، تو را به یاری می‌طلبه، پس
141 نزد من بستاناب! وقتی فریاد بر می‌آورم و
کم می‌خواهم، صدای مرا بشنو!¹⁵ بگذار دعای من
مانند دود بخور به حضور تو رسد و برافراشتن
دستهایم بسوی تو، همچون قربانی شامگاهی باشد.

خوابیدن مرا زیر نظر داری و از همه راهها و
روش‌های من باخبر هستی.⁴ حتی پیش از آنکه سخنی
بر زبان اورم تو آن را می‌دانی.⁵ مرا از هر سو
احاطه کرده‌ای و با دست خود مرا حفظ نموده‌ای.
شناختی که تو از من داری بسیار عمیق است و من

پارای درک آن را ندارم.

از حضور تو به کجا می‌توانم بگریزم?⁸ اگر به
آسمان صعود کنم، تو در آنجا هستی؛ اگر به اعماق
زمین فرو روم، تو در آنجا هستی.⁹ اگر بر
بالهای سحر سوار شوم و به آنسوی دریاها پرواز
کنم، در آنجا نیز حضور داری و با نیروی دست
خود مرا هدایت خواهی کرد.¹¹ اگر خود را در
تاریکی پنهان کنم یا روشنایی اطراف خود را به
ظلمت شب تبدیل کنم،¹² نزد تو تاریکی تاریک
نخواهد بود و شب همچون روز روشن خواهد بود.
شب و روز در نظر تو بیکسان است.

آن مرا در رحم مادرم نقش بستی و مرا بوجود
آوردی.¹⁴ آن را شکر می‌کنم که مرا اینچنین
شگفت‌انگیز آفریده‌ای! با تمام وجود دریافت‌ام که
کارهای تو عظیم و شگفت‌انگیز است.¹⁵ وقتی
استخوانهایم در رحم مادرم بدقت شکل می‌گرفت و
من در نهان نمودم، تو از وجود من آگاه
بودی؛¹⁶ ابلی، حتی پیش از آنکه من بوجود بیایم تو
مرا دیده بودی. پیش از آنکه روزهای زندگی من
آغاز شود، تو همه آنها را در دقیق خود ثبت کرده
بودی.¹⁷ خدا، چه عالی و چه گرانهایها هستند
نقشه‌هایی که تو برای من داشته‌ای!¹⁸ درک عظمت
آنها از فهم من بالاتر است. هر روز که از خواب
بیدار می‌شوم کماکان خود را در حضور تو می‌بینم.

ای خداوند، بدکاران را نایود کن! ای جنایتکاران از من
دور شوید!²⁰ خداوند، آنان در باره تو سخنان رشت
بر زبان می‌اورند و به تو کفر می‌گویند.²¹ پس ای
خداوند، آیا حق ندارم از کسانی که از تو نفرت
دارند، متنفر باشم?²² ای، از آنها بسیار متنفر
خواهم بود و دشمنان تو را دشمنان خود نلقی خواهم
کرد!

ای خداوند، دعای مرا بشنو و به التماس
من گوش بد! تو عادل و امین هستی، پس
دعایم را اجابت فرما.^۳ گنده خود را محکمه نکن، زیرا
هیچکس در نزد تو عادل و بی‌گاه نیست.

دشمن مرا از پای در آورده و به زمین کوپیده است!
روزگارم را آنچنان سیاه کرده که مرگ را در چند
قدمی خود می‌بینم!^۴ روحیه خود را بلکی باخته‌ام و
از ترس نزدیک است قالب تی کنم.
گشته خود را به یاد می‌آورم و به کارهایی که تو
ای خدا، برای من انجام داده‌ای می‌اندیشم.^۵ دستهای
خود را بسوی تو دراز می‌کنم. جان من همچون
زمین خشک، شسته و طالب نتوست!

ای خداوند، دعای مرا هرچه زودتر اجابت فرما،
زیرا نومید و مأیوسم. روی خود را از من بر
نگردن، مبدأ بمیرم.^۶ هر روز صبح رحمت خود را
به من بنمایان، زیرا بر تو توکل دارم. راهی را که
باید بپیمایم به من نشان ده، زیرا از صمیم قلب به
حضور تو دعا می‌کنم.

ای خداوند، مرا از دست دشمنانم برهاش، زیرا به
تو پناه آورده‌ام.^{۱۰} مرا تعليم ده تا اراده تو را بجا
آورم، زیرا تو خدای من هستی. باشد که روح
مهریان تو مرا به راه راست هدایت نماید.

ای خداوند عادل، بخاطر نام خود جانم را حفظ کن.
بر من رحمت فرما و همه دشمنان و مخالفان را
نابود کن، زیرا من خدمتگزار تو هستم.

شکرگزاری پادشاه برای پیروزی
سباس بر خداوند که تکیه‌گاه من است و
144 در میدان جنگ به من قوت و مهارت
می‌بخشد.^۲ او همیشه نسبت به من رحیم و مهریان
بوده است. او سپر و قلعه پناهگاه من است و مرا
نجات می‌بخشد. بر او توکل دارم، زیرا قوم مرا زیر
فرمان من نگه می‌دارد.

ای خداوند، انسان چیست که به او توجه نمایی؟^۳ بنی آدم
چه ارزشی دارد که به فکر او باشی؟^۴ عمر او دمی بیش
نیست؛ روز‌های زنگی اش همچون سایه می‌گذرد.

ای خداوند، تو مراقب سخنان من باش و زبانم را
نگاهدار.^۴ هر نوع تمایل بد را از من دور کن، مبادا
با مردان بدکار مرتکب اعمال زشت شوم و در بزم
آنها شرکت کنم.

بگذار مرد نیک مرا بزند که لطفی در حق من
خواهد بود؛ بگذار مرا تأدیب و تنبیه کند که برایم
افتخار خواهد بود و از آن ایا نخواهم کرد. اما با
بدکاران مخالفت خواهم کرد و دعا خواهم کرد که به
سزای اعمالشان برسند.^۶ وقتی رهبران این
بدکاران از صخره‌ها به پایین پرتاب شوند و
استخوانهایشان به هرسو پراکنده گردد، آنگاه مردم
به درستی سخنان من بی خواهند برد.

ای خداوند، از تو انتظار کمک دارم. تو پناهگاه من
هستی. نگذار بدکاران مرا از بین ببرند.^۹ مرا از دام
و ثله شوران برهاش.^{۱۰} بگذار من جان سالم بدر
برم، اما آنان در دام خود گرفتار شوند.

دعای کمک

با صدای بلند نزد خداوند فریاد می‌زنم و
142 درخواست کمک می‌نمایم. تمام شکایات
خود را به حضور او می‌آورم و مشکلات خود را
برای او بازگو می‌کنم. وقتی جانم به لب مرسد او
به کمک می‌شتابد و راهی پیش پایم می‌نهد. دشمنانم بر
سر راه من دام می‌گذارند.^۴ به اطراف خود نگاه
می‌کنم و می‌بینم کسی نیست که مرا کمک کند. پناهی
ندارم و کسی به فکر من نیست.

ای خداوند، تنها نزد تو فریاد برمی‌آورم و از تو
باری می‌جویم. در این دنیا، بیگانه پناهگاه من تو
هستی. تنها تو می‌توانی جانم را در امان بداری. در
زندگی، تنها تو را آرزو دارم.^۶ فریادم را بشنو،
زیرا بسیار درمانده هستم. مرا از دست دشمنانم
برهاش، زیرا آنها بسیار قویتر از من هستند.^۷ مرا از
این پریشانی و اسارت ازاد کن، تا تو را بسیب
خوبیهای که برایم کرده‌ای در جم جم نیکان ستایش
کنم.

را خواهم ستد.⁸ خداوند بخشنده و مهریان است. او دیر غضبناک می‌شود و بسیار رحیم است.⁹ او به همه خوبی می‌کند و تمام کارهایش توأم با محبت است.

ای خداوند، همهٔ مخلوقات تو را ستایش خواهد کرد و همهٔ مقدسانت تو را سپاس خواهد گفت.

¹⁰ آنها از شکوه ملکوت تو تعریف خواهند کرد و از قدرت تو سخن خواهند گفت، بطوری که همهٔ متوجه عظمت کارهای تو و شکوه ملکوت خواهند شد.

¹¹ آنها از سخن خواهند گفت، بطوری که همهٔ متوجه عظمت کارهای تو و شکوه ملکوت خواهند شد.

¹² ملکوت تو جاودانی و سلطنت بی‌زوال است!¹³ خداوند همهٔ کسانی را که در زحمتند پاری می‌دهد و دست افتادگان را می‌گیرد و بر می‌خیزد.

ای خداوند، پیشمان همهٔ موجودات زنده به تو دوخته شده است تا روزی آنها را به موقع به آنها برسانی.¹⁴ بست پربرکت خود را بسوسی آنها دراز کن و نیاز همگان را برآورده ساز.

ای خداوند در تمام کارهایش عادل و مهریان است.

ای خداوند به آنانی که او را به راستی و صداقت طلب می‌کنند تزدیک است.¹⁵ خداوند ارزوی کسانی را که او را گرامی می‌دارند برآورده می‌سازد و دعای آنها را شنیده، ایشان را نجات می‌بخشد.

¹⁶ خداوند دوستداران خویش را محفوظ می‌دارد، اما بدکاران را نابود می‌کند.

از دهان من همیشه شکرگزاری خداوند شنیده خواهد شد! باشد که همهٔ مخلوقات نام مقدس او را تا ابد سپاس گویند!

در ستایش خدای نجات دهنده خداوند را سپاس باد!

146 ای جان من، خداوند را ستایش کن.

آری، تا زندگان خداوند را سپاس خواهم گفت؛ تا نفس دارم خدای خود را ستایش خواهم کرد.

بر رهبران انسانی توکل نکنید؛ آنها همگی فانی هستند و قادر به نجات دلن نیستند.⁴ وقتی آنها می‌میرند به خاک باز

می‌گردند و تمام نقشه‌هایشان نقش برآب می‌شود!

اما خوشحال کسی که خدای یعقوب مدکار اوست و امیدش بر یهوه، خدای او می‌باشد،⁶ همان خدایی

ای خداوند، آسمان را بشکاف و فرود بیا! کوهها را لمس کن تا از آنها دود برخیزد.⁵ عد و برق بفرست و دشمنات را پراکنده ساز؛ تیرهایت را پرتاب کن و آنها را از پای درآور!⁶ دستت را از آسمان دراز کن و مرا از میان آیهای عمیق نجات ده؛ بلی، مرا از چنگ این بیگانگان که سخنانشان سراسر دروغ است، آزاد ساز!

ای خدا، تو را سروی تازه می‌سرايم!⁹ سرودم را با نغمهٔ بربط دغتار برای تو می‌سرايم!¹⁰ تو پادشاهان را نجات می‌دهی و خدمتگزاری داد و را از دم شمشیر میرهانی!¹¹ مرا از دست دشمن ظالم برهان؛ مرا از چنگ این بیگانگانی که سخنانشان

سراسر دروغ است نجات ده!

¹² باشد که پسران ما رشد کرده، همچون درختان تتموند و قدبلند شوند و دختران ما مانند بیکرهای سنگی خوشتر اش قصر پادشاه گردند!¹³ باشد که انبارهای ما از انواع محصولات پر شود و گوسفندانمان در صحراءها هزار هزار بره بزایند!

¹⁴ باشد که گوآنمان باردار شده، بدون رحمت بزایند!
باشد که در کوچه‌هایمان صدای آه و ناله نباشد!

¹⁵ خوشحال قومی که چنین وضعی دارند و «یهوه» خدای ایشان است!

سرود پرستش

ای خدا، ای پادشاه من، تو را گرامی کرد!² هر روز تو را خواهم پرستید و تا ابد نامت را سپاس خواهم گفت!³ ای خداوند، تو بینهایت عظیم هستی و در خور ستایشی؛ عظمت تو فوق قدرت درک انسانی است.

⁴ اعمال تو را مردم روی زمین نسل‌اندرسل خواهند ستد و از کارهای تو تعریف خواهند کرد.⁵ آنها از شکوه و عظمت تو سخن خواهند گفت و من درباره کارهای عجیب و شگفت‌انگیز سخن خواهم راند.

⁶ کارهای مقدارنهان تو ورد زبان آنها خواهد بود و من عظمت تو را بیان خواهم نمود.⁷ آنها درباره مهربانی بیحد تو سخن خواهند گفت و من عدالت تو

¹⁵ خداوند به زمین دستور می‌دهد و هر چه می‌فرماید فوری عملی می‌شود.¹⁶ او برف را مانند لحف بر سطح زمین می‌گستراند و شبنم را همچون خاکستر همه جا پخش می‌کند.¹⁷ خداوند دانه‌های تگرگ را مانند سنگریزه فرو می‌ریزد و کیست که تاب تحمل سرمای آن را داشته باشد؟¹⁸ سپس دستور می‌دهد و يخها آب می‌شوند؛ باد می‌فرستد و آبها جاری می‌شوند.

¹⁹ او شریعت و احکام خود را به قوم اسرائیل داده است.²⁰ این کار را تنهایا در مورد اسرائیل انجام داده است و نه قوم دیگری؛ لذا قومهای دیگر با شریعت او آشنا نیستند.

خداؤند را سپاس باد!
دعوت به پرسش

خداؤند را سپاس باد!

148 خداوند را از عرش بربین ستایش کنید، ای کسانی که در آسمانها ساکن هستید.² ای همه فرشتگان، خداوند را ستایش کنید. ای همه لشکرهای آسمانی، او را ستایش کنید.³ ای افتاب و ماه، خداوند را ستایش کنید. ای همه ستارگان درخشان، او را ستایش کنید.⁴ ای آسمانها و ای بخارهایی که فوق ابرهایید، او را ستایش کنید.

همگی خداوند را ستایش کنید، زیرا به فرمان او آفریده شدید.⁵ او شما را تا ابد بر جایتان ثابت نموده است و آنچه او ثابت نموده است هرگز تغییر نخواهد کرد.

⁷ ای همه نهنگان و موجوداتی که در اعماق دریا هستید، خداوند را ستایش کنید.⁸ ای انش و تگرگ و مه و تدبیاد که مطبع فرمان خداوند هستید، او را ستایش کنید.⁹ ای کوهها، ای تپه‌ها، ای درختان میودار، ای سروهای ازاد، خداوند را ستایش کنید. ¹⁰ ای حیوانات وحشی و اهلی، ای پرندگان و خزندگان، خداوند را ستایش کنید.¹¹ ای پادشاهان و قومهای جهان، ای رهبران و بزرگان دنیا، ای پسران و دختران، ای پیران و جوانان، خداوند را ستایش کنید.

که آسمان و زمین و دریا و آنچه را که در آنهاست، آفرید. او خدایی است که همیشه نسبت به وعدهایش امین می‌ماند،⁷ به داد مظلومان می‌رسد، و گرسنگان را سیر می‌کند. خداوند اسیران را آزاد می‌سازد،⁸ چشمان کوران را باز می‌کند و آنان را که زیر بار مشقت خم شده‌اند، راست می‌گرداند. خداوند نیکان را دوست دارد،⁹ از غریبان محافظت می‌کند، از یتیمان و بیوزنان نگهداری می‌نماید؛ اما نقشه‌های بدکاران را ناقش برآب می‌کند.

¹⁰ خداوند تا ابد سلطنت می‌نماید. ای اورشلیم، خدای تو در طی تمام دورانها حکمرانی خواهد کرد. خداوند را سپاس باد!

در ستایش خدای قادر مطلق

خداؤند را سپاس باد!

147

چه خوب است که خدای خود را با سرود بپرستیم؛ چه لذتی خش است که او را پستاییم!² خداوند اورشلیم را دوباره بنا می‌کند و پر اکنده‌گان اسرائیل را جمع می‌نماید.³ او دلشکستگان را شفا می‌بخشد و زخم‌های ایشان را می‌بنند.

⁴ خداوند حساب ستارگان را دارد و نام هر یک از آنها را می‌داند.⁵ خداوند ما بزرگ و تواناست و حکمت او را آنها نیست.⁶ او بیچارگان را سفاراز می‌کند، اما روی بدکاران را به خاک می‌مالد.

⁷ خداوند را با سرود بپرستید! او را نعمه بر بربط ستایش کنید!⁸ او ایرها را بر آسمان می‌گستراند و باران را بر زمین می‌باراند و گیاه را می‌رویند،⁹ به حیوانات غذا می‌دهد و روزی جو جهله‌گلاهه امار رساند.

¹⁰ خداوند به نیروی اسب رغبت ندارد و قدرت انسان لو را خشنود نمی‌سازد؛¹¹ خشنودی او از کسانی است که او را راگرامی می‌دارند و به رحمت و امید پسته‌اند.

¹² ای اورشلیم، خداوند را ستایش کن! ای صهیون، خدای خود را سپاس بگو!¹³ زیرا او در روز مهایت را محکم به روی دشمن بسته و فرزندانست را که در درون هستند برکت داده است.¹⁴ او مرز هایت را در صلح و آرامش نگه می‌دارد و تو را با بهترین نان گندم سیر می‌نماید.

ستایش کنید!^۳ او را با نغمه سرنا و بربط و عود
ستایش کنید!^۴ او را با دف و رقص ستایش کنید! او را
با سازهای زهی و نی ستایش کنید!^۵ او را با سنجهای
خوش صدا و قوی ستایش کنید!^۶ هر که جان در بدن
دارد خداوند را ستایش کند!
خداوند را سپاس باد!

^{۱۳} همه شما نام خداوند را ستایش کنید، زیرا تنها
اوست خدای متعال؛ شکوه و جلال او برتر از زمین
و آسمان است.^{۱۴} او بنی اسرائیل را که قوم
برگزیده‌اش هستند توانایی می‌بخشد تا او را ستایش
کنند.
خداوند را سپاس باد!

سرود پرستش

149 خداوند را سپاس باد!

برای خداوند سرودی تازه بخوانید و در
جمع مؤمنان، او را ستایش کنید!^۱ ای اسرائیل، با خاطر
وجود آفریننده خود شاد باش؛ ای مردم اورشلیم، بسبب
پادشاه خود کنید!^۲ ای نغمه بربط و عود، رقص
کلان نام خداوند را سپاس گویید.^۳ زیرا خداوند از قوم
خود راضی است و فروتنان را نجات می‌بخشد. ^۴ قوم
خداوند بسبب این افتخار بزرگ شاد باشند و تمام شب در
بستر های خود با شامانی سرود بخوانند.

^۵ ای قوم خداوند، با صدای بلند او را ستایش کنید و
شمیشورهای دودم را بدست گرفته، از قومها و قبایل
خداشناسان انقام بگیرید.^۶ پادشاهان و رؤسای آنها را
به زنجیر بکشید^۷ و حکم خداوند را در مورد
مجازات آنها اجر اکنید.

این است پیروزی و افتخار قوم او!
خداوند را سپاس باد!

خداوند را سپاس باد!

خداوند را ستایش کنید!

خداوند را در خانه مقدسش ستایش کنید!^۱
توانایی او را در آسمانها ستایش کنید!^۲ او را بسبب
کارهای عظیمش ستایش کنید! عظمت بی‌نظیر او را